

Presentació

Davant nostre tenim 84 anys de premsa de Premià.

Amb 84 anys podríem considerar la vida d'una persona vella, l'edat ideal que a tots ens agradaria de viure. Després "si tinc temps em moriré", com fa temps comentava un avi.

La mort de les nostres publicacions a estat sempre prematura: un, dos, set o vuit, algun potser ha superat la ratlla de la vintena. Sols una excepció: el "Guia" amb dos-cents números, fruit de la tossudesa i l'esperit de treball de l'amic Salvador Moragas, al que caidria oferir aquest treball com homenatge a la seva tasca, constant i callada, però plena d'energia, d'esperit i de catalanisme que avui se'ns mostra al contemplar el "Claror" i el "Guia", aplec pacient d'esdeveniments i notícies d'història.

El present recull és fruit de la nova sava del grup de joves que s'autoanomena Secció Etnològica. Estic segur que sense voler, al revisar aquests vells papers, aquests intents de premsa local premianenca, ells han començat a conèixer una mica més el poble que els ha tocat de viure, han estat prenent consciència del que som i d'on venim, i els pensaments latents dins del si dels lletraferits que cada generació produeix, dels desitjos i somnis d'unes persones que amb llur treball pacient han pretès dotar el poble, el nostre estimat Premià, d'òrgans d'opinió que, molts cops amb més bona fe que qualitat i economia, han donat vida a la comunitat, fent-la vibrar al so del goig o de la indignació, o enutjant-se al veure quatre ratlles escrites que, com una entrabancada, ens ajuden a donar un pas endavant.

*Joan Gómez i Vinardell.
Maig del 1982.*

SUPLEMENT AL BUTLLETI DE L'A.E.C.C.

Edita:

A.E.C.C.
(Servei tècnic del Museu Municipal
de Premià de Mar)
Angel Guimerà, 7
PREMIÀ DE MAR

Consell de Direcció:

J. Gómez
J. Alvarez
J. Balada
J. Corbella
E. Torres
Ll. Barraca

Col·laboradors en aquest número:

Ll. Barraca
J. Corbella
Ll. Jovani
J. Gómez

Imprimeix:

Imprenta EL VAIXELL
Font de la Teula, 13
VILASSAR DE DALT

Dipòsit Legal:
B. 30.209 - 1982

**PER SUBScripcions i INTERCANVIS
ADRECEU-VOS A L'EDITORa**

SUMARI *****

- 1- *LA PROPAGANDA*
 - 2- *SOLEMNE TRIDUO*
 - 3- *EL MICO*
 - 4- *GRUP EXCURSIONISTA PREMIA*
 - 5- *B.L. de l'ESCOLA NOVA UNIFICADA*
 - 6- *ALBA ROJA*
 - 7- *CLAROR*
 - 8- *BALON*
 - 9- *GUIA*
 - 10- *ECOS DE LA ASOCIACION*
 - 11- *MARE DE DEU DE LA CISA*
 - 12- *VIA DE VIÈ (1a. Etapa)*
 - 13- *CALIU*
 - 14- *VIDA Y DEPORTE*
 - 15- *CLUB NAUTIC PREMIA*
 - 16- *PREMIA*
 - 17- *TURO DELS DOS PINS*
 - 18- *VIA DE VIÈ (2a. Etapa)*
 - 19- *CLUB NATACIO PREMIA*
 - 20- *BUTLLETI A.E.C.C.*
 - 21- *FULLS*
 - 22- *SUPLEMENT DOCUMENTAL*
 - 23- *CONGRES DE CULTURA CATALANA*
 - 24- *LES NOSTRES ARRELS*
 - 25- *MACACO*
 - 26- *ESCUDERIA PREMIA*
 - 27- *ALL I OLI*
 - 28- *RAUXA*
 - 29- *BARRIO UNIDO*
 - 30- *CINQUANTENARI PSP.*
 - 31- *LA FONT DEL CARGOL*
 - 32- *PREMIA INFORMA*
 - 33- *PENSAMENT*
 - 34- *PSUC*
 - 35- *PSC - PSOE*
 - 36- *VIA DE VIÈ (3a. Etapa)*
 - 37- *AMICS DE LA SARDANA*
 - 38- *LA VOZ DEL BARRIO*
 - 39- *RECULLS - Dofí*
 - 40- *CLUB DE TENIS PREMIA*
 - 41- *INFORMATIU de les activitats municipals*
 - 42- *C.D.C.*
 - 43- *TAIS*
 - 44- *L'ESPORTIU*
 - 45- *PERFIL Y FONDO*
 - 46- *RUPHOUS*
 - 47- *L'INFORMATIU*
- *****

LA PROPAGANDA

HOJA PARROQUIAL DE MARINA

OBISPADO DE BARCELONA

Abril

1898

N 3

CON CENSURA | Director: Sr. Cura de Premià de Mar | ECLESIÁSTICA

OJEADA SOBRE CUBA

na vez que los españoles tienen fija su atención en los tristes sucesos que tienen lugar en los campos de la pintoresca Isla de Cuba, haremos una corta reseña de su historia y veremos las causas y concausas de esa terrible guerra que tantas lágrimas hace derramar y tantos sacrificios reclama de nuestra desventurada patria. Se ha dicho: España es apta para conquistar é inepta para conservar. La experiencia del presente siglo nos confirma la verdad de la segunda parte de la expresada proposición; y respecto á conquistas y reconquistas las recuerda la historia desde que se formó la nacionalidad española de las ruinas del imperio romano.

Cuando Colón descubrió la Isla de Cuba, plantó la bandera española al lado del signo de la Redención, dando á entender que mientras el sentimiento patrio vaya hermanado con el sentimiento religioso, podían vislumbrarse días de prosperidad y ventura, y que cuando se divorciaran aquellos dos sentimientos, no debía esperarse sino malestar moral y material para las familias y para los pueblos. Los indígenas de Cuba recibieron con sumisión la doctrina del Santo Evangelio y poca sangre se derramó para la completa conquista de aquella fecunda Isla. A nuestro modo de ver al empezar el tráfico de los negros prevaleció la codicia y quedó como eclipsada la luz evangélica, progresando allí cada día la inmoralidad hasta llegar á los límites de la más abominable degradación. En la inmensa mayoría de las fincas azucareras señores y esclavos vivían sin Dios ni religión: los primeros con el corazón metralizado; los segundos sumidos en la abyección y brutalidad.

1

LA PROPAGANDA.—

Hoja parroquial de Marina. Obispado de Barcelona.

Adreça: Parròquia de Premià de Mar. Fundació: 1898? Format: 18,3 x 23,5 cms. Llengua: Castellana. Impressió: Imprenta parroquial de Premià de Mar. Director: Sr. Rector de Premià de Mar. Temàtica: Full parroquial de caire polític - religiós.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

BOSQUEJO

DB LOS

ESTADOS-UNIDOS

Ese pueblo de nombre sin gloria
Que procede de burdo linaje,
Recibía con dar hospedaje
Al que lleva en su frente baldón;
Allá fueron fugados de Europa
Y quisieron pasar por señores,
Allí fueron del indio opresores
Que condena la fe y la razón.

Con esclavos labraron sus fincas
Y se llaman los libres del mundo,
Cuando tienen origen inmundo
Con alardes y sed de robar;
Son los yanquis los hijos sectarios
De Lutero, Calvinio y su gente,
Y reclaman con voz insolente
Nuestra Joya cercada del mar.

Con el débil ostentan bravura,
A los indios infunden espanto,
Mas España recuerda Lepanto
Y los nombres Cortés y Colón;

Y jamás cederá sus Antillas
Al poder que fundaron piratas,
Con la cruz burlará sus bravatas
A la sombra de noble pendón.

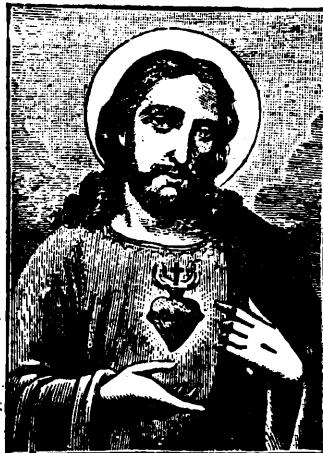
Si los yanquis proclaman la guerra
Y renuevan la ley de conquista,
Españoles tendrán á su vista
Que sabrán defender el honor;
Si sus buques recorren las playas
Con bandera de cielo estrallado,
En presencia de nuestro soldado
Perlerán altivéz y valor.

Mediremos las armas con brío,
Si nos pisán la Perla Cubana,
Zumbirán por la mar y sabana
Estampidos de nuestro cañón;
Gritaremos ¡atrás invasores!
Y San Jaime dará la victoria:
Preferimos la tumba con gloria
Á doblar la serviz al masón

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1898.— L'Imperi espanyol perd les darreres colònies transatlàntiques a mans del nord-americans: Cuba, Puerto Rico i les Filipines. Era rector de Premià de Mar mossèn Josep Pla que publicava les revistes parroquials. Per batlle teniem al Sr. Mariano Roig que visqué entre el 1850 i el 1905 aprox. del qual cal destacar que fou el primer president de la Societat Catalanista de Premià.

SOLEMNE TRIDUO
AL
SAGRADO CORAZÓN
DE JESÚS
SETIEMBRE DE 1898.

A TODOS LLAMO DENTRO MI CORAZÓN

El Apostolado de la Oración de S. Cristóbal de Premià en los días 16, 17 y 18 del presente mes celebrará con solemnidad las siguientes funciones dedicadas al Sagrado Corazón de Jesús:

A las 7 de la tarde del 16 y 17 se rezará el Santo Rosario, Ejercicios y predicará el elocuente Orador Rdo. Sr. D. Martin Santandreu, Beneficiado de Berga.

Domingo 18 á las 8 de la mañana misa y COMUNIÓN GENERAL con plática preparatoria. A las 10 OFICIO á gran orquesta y sermon á cargo del mismo orador.

Por la tarde á las 3 se rezará el santo Rosario y Triságio con orquesta. Luego se hará la PROCESIÓN, estando confiados los PENDONES á los Sres. MARIANO SERRA FONTRODONA - MARTIN BOTEY PUIG - PABLO ABRIL. Sritas. AGUSTINA FONT Y MANENT - MARIA FONTRODONA - CAROLINA CISÀ.

El Lunes (19) á las horas de costumbre se celebrarán dos MISAS en sufragio de dos difuntas que pertenecieron al Apostolado de la Oración.

2
SOLEMNE TRIDUO.—
Sagrado Corazón de Jesús.

Adreça: Parròquia de Premià de Mar. Fundació: 1898? Números publicats: En coneixem 1. Format: 13,5 x 19. Llengua: Castellana. Impresió: Imprenta Parroquial. Temàtica: Full Parroquial - Religió.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

CULTO AL SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS

La devoción al Sagrado Corazón es tan antigua como la Iglesia, aunque la Santa Sede no se ocupó de su culto hasta últimos del siglo décimo séptimo. Inocencio XII fué el primer Papa que por razones atendibles denegó la petició que se le había hecho sobre conceder Rezo y Misa propia del Sagrado Corazón de Jesús.

Los Padres de la Iglesia y los santos de todos los siglos profesaron y recomendaron la devoción al Santísimo Corazón de Jesús. Se sabe que la sangre que salió de su divino costado, poco antes había salido de su Corazón rasgado á fuerza del intenso dolor que sufrió Jesús pendiente en el árbol de la Cruz. San Agustín quizás dominado por tal consideración dice: Longinos me abrió el costado de Cristo, entré y allí descansé con toda seguridad.

Con la aparición de Jesús á Margarita Alacoque creció de un modo extraordinario la devoción á su amantísimo Corazón, aunque no fué extensiva á toda la cristianidad. De todos modos, podemos decir que Margarita, monja de la Visitación, fué la primera promovedora del culto al Sagrado Corazón de Jesús, apoyando los Soberanos Pontífices sus deseos al objeto indicado.

Su Santidad Pío Nono, accediendo á la petición de todo el episcopado francés, extendió á la Iglesia Universal el Oficio y Misa propia del Sagrado Corazón de Jesús en 1856.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1900.— La població de Premià en aquest any era de 2.093 habitants de fet. Del 1900 al 1904, Jaume Terrats fou el rector de la nostra parròquia. L'any 1901 es produí a Barcelona la vaga de tranviaires.

A N'ELS LLEGIDORS DEL MICO

Per Premià de Mar, es diu:

Que un xicot que es diu Carreras
del Mico corresposal,
es travalla ab molta sal
tres o quatre panaderas.

Puig aquet Pixa Tintés
ab pretencions de Perico,
t'ha cregut sens mes ni mes
que totom sortirà en el Mico.

Oh! del Mico redectò
oh! sublim corresposal,
que'n fores de rebofó
si portesis un ronsal.

¿Ten recordes de aquell Mico
del carrer de Gibaltar,
que pensante pescar un pico
et vas haber de mocar?

¡I que a tot arreu aont vas
tens que tombar la cara,
esperante a cada pas
set o vuit pams de vara?

¿Que no hu veus gran carcamał
que'ts mes dropu que una mona,
que ton lloch fora un corral
i ton bureau una comuna?

¿Que n'ets de porc i gandul
que per no gastar dos chavos,
et banyes sens tapa-rabos
ensenyançant per tot el c...

No't sembla que valdria mes
que parlesis de un busson,
i dels idilis dels cartés
del carrer de S. Antón?

Com que's cosa interessant
a ferho ta ajudaré,
esplicant cosas en gran
que aniran d'alló mes bé.

Contan de un matrimoni
per totom mol coneget,
del carrer de S. Antoni
molt apropet de un embut.

Que's tan lo que se estiman
i las caricies que's fan,
que molt sovin s'ens animen
ballant ab garbo el can can.

I com si aixo no fos prou
al hivern com fa fret,
la Pilar amaga l'ou
a n'el pobre Lluiset.

Es mossegan, s'esgarapan,
com los gats en lo Febrer,
s'apallisan, si s'atrapan
o be es tanquen al carrer.

¡Valgam Deu! ¡quin bullit!
portarà en aquí el Mico,
i tot per un mosquit
que fa tres onses i pico.

I ara estimat Perico
et recomano ab anel,
que si vols guanyar lo cel
envihis això en el Mico.

Aquesta vegada la lletra es T.

NOTA. La Empresa es reserva el dret de prolongar aquet programa si es que
hu creu convenient.

Bernat, endevina qui te ha tocat.

3

EL MICO.—

Sortí cap els volts de l'any 1911. Diuen que el feia el fill del carter que vivia al carrer de Sant Antoni, davant del que avui es "La Nau". Aixecà molta polèmica perquè cantava els fets amb noms, pèls i senyals. "El Mico" morí violentament quan una colla d'ofesos varen esperar al responsable a la cantonada del carrer Prat de la Riba-carrer de la Plaça i li varen donar tal pallissa que segons diuen estiguè uns quants dies al llit. Un cop refet, passà temps sense acostar-se per Premià.

Algú em pregunta: en quin idioma ho feia, en català o en castellà? No ho sé! però pel que es veu, ho feia amb una llengua massa entenedora.

EL MICO

Fa anys que cerco aquesta publicació per Premià. N'he parlat amb molta gent i tothom recorda el mateix: "... fou una publicació que acabà malament, a bofetades, es ficava massa amb les persones concretes i al qui la feia, un dia li van escalfar l'esquena i s'acabà la broma".

Com sempre, el periodista és mal vist a la nostra societat, ningú vol que li treguin els drapets als sol. Encara no surt algú o alguna publicació que diu les coses pel seu nom i pel seu real color i acaba a bofetades —com El Mico— o d'una manera més fina, com han acabat revistes de tots prou coneudes de Premià i de fora.

L'ofegament social o l'ofegament econòmic, són formes mafioses emprades per gent de seny per esbandir "borinots" que els empipen i no els deixen gaudir de llurs situacions a la seva manera.

El Mico tenia un nom que a mi em recorda aquells tres monos que es tapen els ulls, les orelles i la boca; no mirar, no sentir i callar. Ells serien al meu parer els representants ideals de la premsa que la fauna política i benestant del nostre país voldria.

Al llarg de la història, ens trobem amb tota mena d'atacs al periodisme i al paper escrit. El "Premià informa" és l'últim reflex que n'hem viscut. Es un altre cap de turc, com aquell noi que fa anys, amb El Mico, volia fer premsa local i crítica humorística, descobrint de cop i volta, en una cantonada, el poc sentit de l'humor que imperava al nostre poble.

J.G.V.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1908.— El dia 28 de juliol s'instal·len al nou edifici del "Noviciado Apostólico de Ntra. Sra. del Puerto de Premià de Mar", 27 adolescents sota la direcció del R.H. Hermógenes Pedro.

any VI

num. 57

GRUP EXCURSIONISTA PREMIÀ

novembre i desembre de 1932

Santuari de la cisa
(clixé: pàmies)

premià de mar

4

GRUP EXCURSIONISTA PREMIA.—

Adreça: Camí Ral. Premià de Mar. Periodicitat: bimensual. Fundació: Maig del 1927. Números publicats: 72. Format: 15 x 21,5 i 12 x 19 cms. Promig de pàgines: 20. Llengua: Catalana. Impressió: Imprenta Fors de Vilassar de Mar. Temàtica: Excursionisme. Observacions: Hi ha fotografies i diferents treballs sobre història local.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

DEL SA ESBARGIMENT

Molt i molt s'ha dit en pro de l'aprofitament excursionista, àdhuc no faltan nobles mestres per allionar en les ciències que més relació hi tenen, però gairebé sempre el tema s'ha tractat d'una manera massa directa.

—Hem de fer botànica, geologia, folklore, arqueologia, història... ens han dit—Cal que l'excursionista no vagi pel món tan sols per caminar!

I bé, nosaltres hem d'aprovar—no cal dir-ho—aquests prèdiques, però, alhora, un gra d'escepticisme ens fa dubtar de llur eficàcia.

Excel·lent que l'excursionista conreï la seva tendència i tregui resultat de les seves sortides; molt millor encara que els nostres savis altruïtes ens accompanyin a muntanya i ens concedeixin l'honor d'ilustrar-nos amb llur erudició, però... no és possible en conjunt una coordinació tan desigual.

El nostre excursionisme actual deixaria el tarannà barreja de materialisme i sentimentalisme que el caracteritza, i fins i tot la minva reduiria l'estola quatre grupets sense la influència social que a hores d'ara ja s'ha introduït, si més no, a la ciutat, en volguer-lo refinjar com freturen els esperits selectes.

Vinguin, sí, els mestres a nostra vora; aprofiti's, poc o molt, les ocasions per divulgar coneixements, mes, no en fem, d'aquests consells, un dogma, ni subjectem la il·lusió nostra al jou d'una col·laboració científica a contracor.

Prou vindrà el moment oportú en el qual cadascú s'adonarà de la valor que perd en desaprofitar l'avinentesa de llur predilecció; prou arribarà la selecció, la tria, amb el temps, amb els anys, quan hom ja no vessa les energies, quan la grisor de la testa li dóna el segell de la maduritat i l'experiència.

Mentrestant, deixem esclarir riolarament la joventut que viu. No li anem amb masses cabdries, ni amb seriositats que no li escauen. Aprofitem-nos, si voleu, de la seva joia i de la seva ardidesa per demanar-li l'ajut a l'obra. Però no ho fem pas d'una faísó encarcarada ni mostrant-ne tota la trascendència, que ells prou se n'adonaran més tard.

Parlem-los rient, cantant, jugant amb ells—si cal—que així la lliçó serà més grata i el fruit assaonarà entre les flors colorades que seran l'ornament de la nova collita generosa.

P. BOSQUETS i CODORNIU.

Barcelona, octubre.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1909.— Es produeix la vaga general i l'anomenada Setmana Tràgica. La repressió de l'autoritat fou prou severa. A Premià, el canoner de l'armada "Temerario" disparà varies salves d'artilleria que varen fer fugir als revolucionaris. El rector de la nostra parròquia fou en Josep Puig del 1904 al 1916. Del 1909 al 1916 el batlle va ser el Sr. Joaquim Casas del qual podem dir que com alguns altres premianencs, fou testimoni del judici d'en Ferrer i Guàrdia.

BUTLLETÍ LOCAL DE L' ESCOLA NOVA UNIFICADA

Núm. 5

Premià de Mar, 16 d'abril del 1937

Any II

PÓRTICO**DE LA EFICIENCIA ESCOLAR****INTERÉS**

Para Herbart, es el interés el manantial de donde brota la actividad intelectual. Y, en efecto, será inútil hacer notar las diferencias y los resultados educativos, tan diferentes de una educación que logra interesar al niño, que sabe despertar el interés múltiple, y aquella otra que, lejos de interesarles en la labor cotidiana, los aburre y desespera. El secreto de la alegría en el trabajo está en el interés que éste nos despierta; por el contrario, la desesperación que el trabajo produce a ciertas gentes, obedece a que, no despertándoles interés alguno, ven en él un instrumento odioso de esclavitud y de dolor.

FORMAS

Si la escuela no ofrece interés al niño, le torturará vanamente; pues si bien la fuerza de repetición logrará hacerle adquirir algunos conocimientos, una buena parte de éstos, acaso la mayor, se habrá borrado de la mente del niño al cabo de algún tiempo. Si, por el contrario, la escuela interesa al niño, habremos conseguido que ese interés se convierta en medio poderoso para vencer toda clase de obstáculos, y, al mismo tiempo, habrá realizado la educación escolar uno de los más preciados fines; despertar el interés del niño es la garantía suprema de que la influencia de la escuela ha de subsistir, pues el joven encontrará en ese interés, el estímulo poderoso que lo anima a seguir trabajando en su propio progreso.

ACCIÓN

¿Dónde encontrará la escuela la fuente del interés? ¿Estará, como quieren algunos, en una enseñanza que evite al niño todo dolor, o, como definen otros, en actividad libre y sin trabas del discípulo, o, como Pestalozzi, en una enseñanza animada por la intuición y la experiencia? El interés nace de la combinación de todos estos elementos si el maestro sabe combinarlos sabiamente, dándoles vida, al mismo tiempo, a la cosa enseñada y al espíritu del que la aprende.

5

BUTLLETÍ LOCAL DE L' ESCOLA NOVA UNIFICADA.—

Adreça: Passatge Miramar, 42 - Premià de Mar. Fundació: 1936. Números publicats: Coneixem 4 números. Format: 31,5 x 22 cms. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Greco, A.G. Premià de Mar. Director: Francesc Botey (CNT), Josep Botey (ERC) i Feliu Vila. Temàtica: Revista de caire informatiu dins el món pedagògic.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

DESARROLLO MENTAL DEL NIÑO EN LA ESCUELA

En la escuela, el niño es la inteligencia que se abre, es el juicio que se forma, es el corazón que se dilata, es la voluntad que se afirma, la conciencia que se despierta, porque el niño es hoy fragilidad e ignorancia y mañana el saber y la fuerza, el amor y la dicha. En esta cláusula, citada por el célebre Sebastián Faure, se hallan recopiladas todas las metamorfosis que se operan en el alma del niño cuando asiste a la escuela. La inteligencia se abre. El niño se halla sumergido en las sombras obscuras de la ignorancia. La percepción del niño está limitada a los pocos grados de desarrollo mental que tiene. A medida que frecuenta la escuela, su inteligencia va iluminándose por los rayos de la ciencia y va abriendose poco a poco, cual flor que despliega sus pétalos a los rayos del sol naciente en día primaveral.

El niño crece y el sol de la ciencia va elevándose poco a poco sobre el horizonte de la vida y al propio tiempo se van disipando las brumas de la ignorancia.

Al mismo tiempo que la inteligencia se ha ido esclareciendo, se ha avivado la imaginación y aguzado el espíritu, y guiados por estos soportes el juicio se ha formado. Entonces se sabe ya discernir, distinguiendo la realidad, perfilando los problemas de la vida. Comprendidos, ya mira hacia

adelante y ve un porvenir. El corazón siente y gusta de este porvenir y a medida que el niño crece se dilata y cunde en sus sentimientos la clarividencia. Pero para lograr la dicha que vislumbra en lontananza, apetece la voluntad, facultad, fuerza del alma, toma resoluciones y se fortifica contra los riesgos que podría derrocarla, en una palabra, se afirma.

Una vez desarrolladas las facultades del niño, principalmente el entendimiento, la voluntad y la sensibilidad, guiados por normas dictadas por su recta razón puede afrentar la vida porque ya no será la ignorancia y fragilidad del ayer ignoto, verificándose el cambio psicológico consecuente. Los conocimientos adquiridos en la escuela, reforzados por estudios superiores, serán el motivo de una voluntad firme para cumplir con el deber que le dicte su conciencia, despertados ya de su letargo...

Sin amor no hay vida.

El joven que así se entrega tiene que sentir vibrar en su corazón la fibra del amor de que la Naturaleza le ha dotado. El joven que se ha instruido, que propiamente se ha educado, que siente en si la insaciable sed del amor, tiende hacia su dicha y felicidad a la que la Naturaleza le convida y que es el fin al que debe tender.

ONESÍFERO PASCUAL

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1912.— El 29 de setembre un aiguat enderroca el cementiri de Premià de Mar i escampà les restes pels volts de la riera i de l'estació.

C.N.T.

F.A.I.

ALBA ROJA

ÓRGANO DEL SINDICATO ÚNICO DE TRABAJADORES DE PREMIÀ DE MAR

PORTAVOZ DE LA

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: JACINTO VERDAGUER, 27 - TELÉFONO 35

C. N. T. Y LA F. A. I.

A. I. T.

AÑO I

SÁBADO, DÍA 2 DE ENERO DE 1937

NÚM. 1

EDITORIAL

NUESTRA POSICIÓN Y NUESTRO SENTIDO DE RESPONSABILIDAD

Al aparecer, no podemos por menos que aprovechar la ocasión que nos ofrece la publicidad de nuestro Boletín para sentar, firmemente y decididamente, nuestra posición como elementos responsables que hemos sido hasta hoy de la organización local que representamos.

Interpretamos perfectamente los momentos que vivimos y entendemos que hoy más que nunca se necesita de los militantes una actuación clara y responsable. La conducta formal y consecuente ha de ser norma esencial de todo aquél que lleve consigo la responsabilidad de algún cargo. En cada comicio que se celebre debe el militante de dar cuenta al pueblo de su labor realizada; asimismo procurará responder debidamente a todas cuantas preguntas se le hicieran relacionadas, naturalmente, con su actuación. Ahora bien, por todo lo expuesto hacemos constar nuestra disposición clara de responder ante la organización de todos nuestros actos, ya que es ella quien nos confirió los cargos y a la cual nosotros nos debemos.

No ignoramos lo mucha que se ha hablado alrededor de la actuación de los diversos comités habidos desde el comienzo de la revolución. Sobre ello, no creemos oportuno extendernos en consideraciones, ya que en la próxima Asamblea General suficiente ocasión tendremos para deslindar campos. No siempre la crítica ha sido motivada por la sana intención de subsanar errores cometidos, a cuyo solo fin nos remitimos, porque entendemos además que nuestra actuación puede y ha de estar fiscalizada en todo momento, con lo cual podemos siempre evitar las extralimitaciones perniciosas.

A menudo también, la crítica no ha sido otra cosa que la insulsa bullanguería de unos cuantos arrivistas, los cuales han despoticado por medio de la envidia u otro interés particular cualquiera.

En los confusos momentos de la situación violenta ha sido siempre imposible el control normal de los actos que se realizan, ello incluso, suele motivar deficiencias inevitables. Pero ha llegado ya el momento de que cada cual se sitúe en el sitio que le corresponde. En este sentido entendemos incluso que se impone una labor de revisión y depuración, precisos al final de todo período violento.

Las circunstancias actuales exigen de la capacidad de los militantes en el sentido constructivo, el máximo rendimiento eficaz. La ineptitud no puede ser nunca norma de los militantes de la C. N. T. y por consiguiente no toleraremos de ninguna manera, ni estaremos nunca dispuestos a que nadie, en nombre de quien sea, intente entronizarse sin la debida responsabilidad. Entendemos nosotros que el cargo del militante, ahora más que nunca, ha de ir avalado por una conducta ejemplar y consecuente.

El militante que no logre situarse a la altura que las circunstancias requieren debe ser relevado del cargo que ocupe sin pérdida de tiempo para bien de la revolución.

Hay quien ha hablado de una irresponsabilidad existente; en cuanto a ello, nosotros no tenemos más que decir que, allá cada cual con la responsabilidad que le incumbe, de la cual tendrá que dar cuenta, inevitablemente, en su día y hora.

Por nuestra parte, podemos demostrar siempre que la seguridad de nuestra responsabilidad está muy en el fondo de nuestras convicciones, las cuales no se han fraguado al calor de una improvisación circunstancial, sino que responden a una formación constante, realizada a través de un estudio profundo y consecuente.

Cordialmente...

Al empezar, remitimos un saludo cordial y optimista a nuestros compatriotas de el frente.

Premià de Mar tiene también sus hombres en las trincheras, donde la lucha cada día va haciéndose más dura. Es necesario, pues, que por todo quanto se precise nos acordemos de ellos. En este sentido, el pueblo tiene un deber contraria, el cual ni por un momento puede eludir. Nosotros a este respecto entendemos que para corresponder debidamente a la dura lucha del frente, en la retaguardia hay que laborar sin descanso para la construcción del nuevo mundo que propiciamos.

Vaya con estas líneas nuestro más fraternal saludo para los compañeros del frente, deseándoles fervientemente mucho acierto en sus campañas, las cuales, a no dudar, se han de ver pronto coronadas por el éxito de la victoria.

¡Salud y adelante!

Sería necesario...

que todos los hombres que se precien de progresistas, dejen a un lado sus personalismos, y mirasen muy de frente las circunstancias en que estamos envueltos.

Sería necesario que en todo lo que comprendemos que nuestro óvalo puede ser eficaz a la causa que defendemos, dejáramos de prejuicios atávicos y colaborar decididamente para el bien colectivo en general.

Sería necesario que la sinceridad fuese norma conductiva de nuestros actos, y la compenetración el deseo más vehemente de nuestra vida.

Sería necesario en grado sumo, que todos los que aspiran a Seres Altíssimas, atizaran un poco el fuego de su mentalidad, y procuraran darse cuenta de la transformación social que sin interrupción se está operando.

Sería necesario procurásemos de encontrar el medio de aunar nuestras voluntades, para el buen desarrollo de las actividades precisas para conducir la transformación social que sin interrupción se está operando.

Sería necesario que unos a otros, no tuviéramos recelos para exponer nuestros pensamientos sobre los diferentes aspectos de la lucha social y sobre todas las cuestiones en general.

Sería necesario que reconociéramos que estamos viviendo en plena guerra y que no todos nuestros esfuerzos tienen que tender solamente a la obra de reconstrucción.

Sería necesario que cuando se puedan comprobar hechos de individuos de labor contrarrevolucionaria, y actos de revolucionarios, nada en consonancia con la ideología que dicen sustentar, hacer justicia sin reparo alguno; pues de nuestra decisión y coraje depende el éxito de los derechos del pueblo, por los cuales debemos imponernos el deber de velar todos.

Por lo tanto, es muy necesario reconocer que BRAZO y CEREBRO juntos, pueden hacer obra muy eficaz, en consonancia con los momentos que vivimos, y las cuales son de mucha reflexión, decisión y RESPONSABILIDAD.

PREGUNTAS

por FÉLIX ALASCIO

Habiendo suficiente comida para todos ¿porqué venimos esa ambición desmedida en acaparar los artículos alimenticios con el solo fin de amontonar? ¿No sería prudente, hacer, de vez en cuando, un registro en determinados domicilios?

Las mujeres no podrían, las que saben, hacer jerezos para nuestros hermanos, los heroicos Milicianos de la Libertad?

Los hombres, en vez de irse al café y perder el tiempo miserablemente bebiendo y jugando ¿porqué no estudian y median las cuestiones sociales y coeducativas y así no se embrutecen con el uso del alcohol y del tabaco, pudiendo ahorrarse la salud que tanta falta les hace en los presentes momentos?

¿Y muchos jovencitas también siguen esta fatídica senda del vicio? Es una cosa verdaderamente desastrosa.

Muchas mujeres en vez de caminar, criticar a la vecina de al lado o discutir de cosas de las cuales carecen de sus más preliminares nociones.

¿Porqué no concurren al Sindicato o a los Ateneos y así aprenden a vivir en la Sociedad que se está forjando con el temple de acero de los caídos en la fratricida lucha a que nos han conducido la «Santísima Trinidad» de los «Dios, Patria y Reyes»?

ALBA ROJA.—

Organo del Sindicato Unico de Trabajadores de Premià de Mar - CNT-FAI.

Adreça: Mn. Jacint Verdaguer, 27 - Premià de Mar. Fundació: 1937. Números publicats: s'en coneix 1. Format: 33 x 45,5 cms. Promig de pàgines: 4. Llengua: Castellana. Impressió: Imprenta Greco, A.G. Director: Francisco Botey. Temàtica: Portantveu de la CNT/FAI.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

El medio de transición

El carácter esencial de toda socialización, es el de aplicarse igualmente a todos los miembros de la sociedad, a los seres humanos todos. Por esto, ninguno debe poder explotar el trabajo de otros, mediante la acaparación de los medios de producir, y ninguno debe poder imponer a los demás la propia voluntad, mediante la fuerza bruta, o, lo que es lo mismo, mediante el acaparamiento del poder público: la explotación económica y la dominación política son dos aspectos de un mismo hecho, la sujeción del hombre por el hombre resolviéndose siempre la una con la otra.

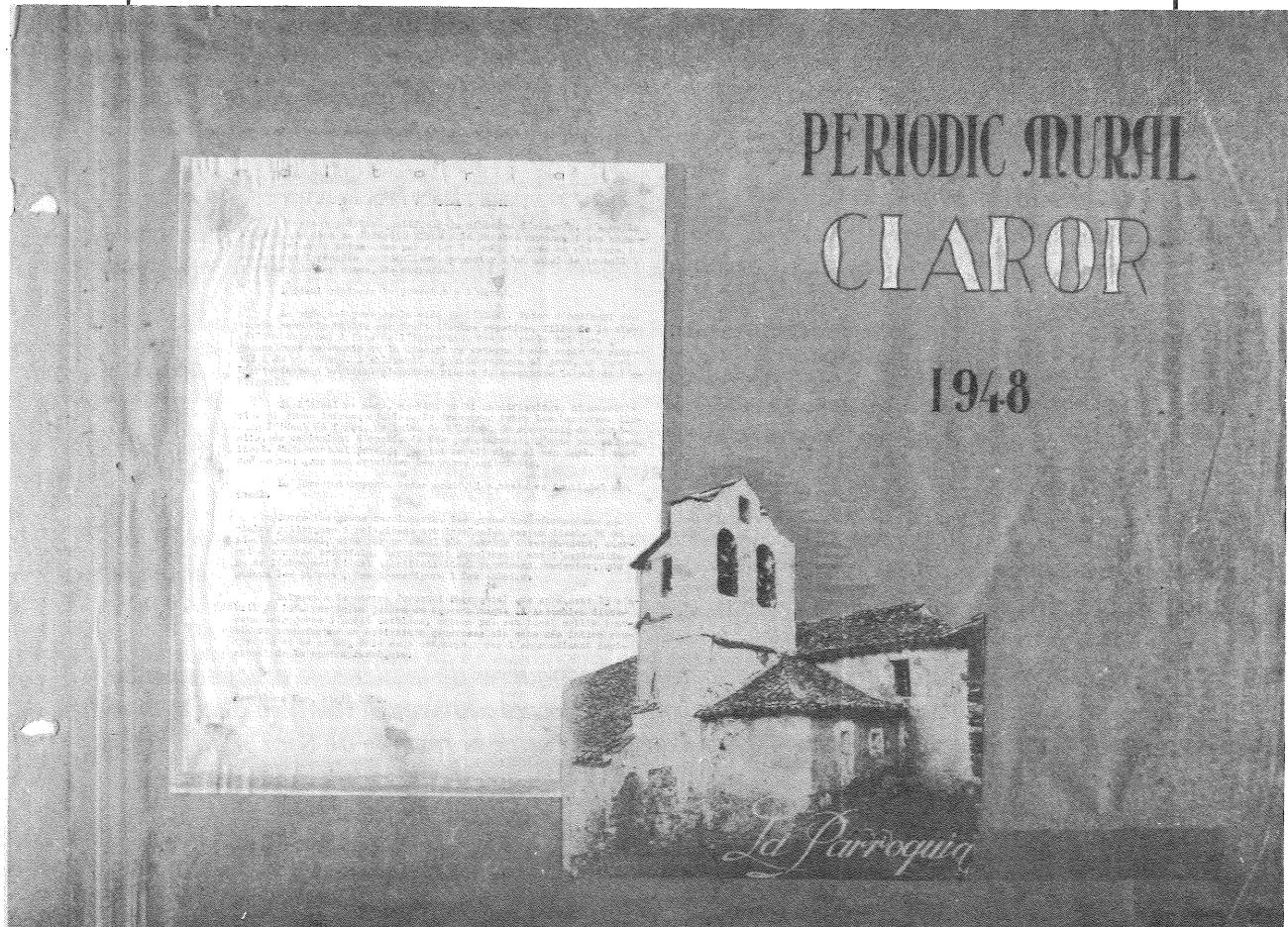
Por todo lo cual, para realizar y consolidar la socialización, se necesita un medio que, al mismo tiempo que no pueda ser un manantial de explotación y dominación, conduzca a una organización de tal clase, que se adapte lo más posible a los intereses y a las preferencias varias y mudables de los diversos individuos y grupos humanos. Este medio, no puede ser la DICTADURA puesto que ésta substituye a la voluntad y a la inteligencia de todos, con la voluntad y la inteligencia de uno o varios hombres, tiende a imponer a todos una regla única, a pesar de las diferencias de condiciones, crea la necesidad de una fuerza armada para constreñir a los recalcitrantes a la obediencia, hace surgir intereses antagónicos entre la multitud y los que están más cerca del poder, y acaban o con la rebelión triunfante o con la consolidación de una clase gobernante, que luego, naturalmente, se convierte en clase PROLETARIA.

Queda otro medio: la organización libre, de abajo arriba, de lo simple a lo complejo, mediante el pacto libre y la federación de las asociaciones de producción y de consumo, o sea, LA ANARQUÍA

E. M.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1914.- El 8 de juliol la FECSA presenta un projecte d'electrificació per Premià de Mar amb l'emplaçament de l'estació transformadora a l'avui carrer Enric Granados, cantonada carrer de la Plaça. El projecte el signa l'enginyer de camins Julio Redondo. L'alimentació del transformador és per línia aèria de 11.000 volts i amb una sortida per a la població de 210/120 volts.

7

CLAROR.—

Revista mural del Patronat Catequísitc.

Adreça: Mn. Josep Paradeda, 7 - Premià de Mar. Periodicitat: Mensual. Fundació: 1948. Ultim número publicat: 1968. Números publicats: 290. Format: 41 x 50. Promig de pàgines, 2. Llengua: Catalana. Impressió: amb màquina d'escriure. Director: D. Salvador Moragues. Temàtica: Informatiu parroquial i petit noticiari fet a la postguerra, era l'únic escrit en català que d'una manera regular sortia a Premià. Cal remarcar les il·lustracions fets en ell com petites obres d'art.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

LA NIT DE SANT JOAN

De nou Sant Joan, de nou la gaia festa. En la seva nit, brilla per plans i muntanyes tot l'esperit d'una tradició, d'un poble.

Aquella nit, que hom no la troba com les altres, sinó plena de bellesa, d'alegria que s'esplaia volant en forma de quèss iluminoses, les quals, al finir, llencen rialles a l'aire, accompanyades d'un esclat enlluernador de colors i més colors; tothom vol disfrutar-la, qui d'una forma, qui d'una altra.

I nosaltres, aquells, als qui molta gent anomena fanàtics de la muntanya celebrarem també la nostra revetlla, dalt la serra, contemplant desde allí com a l'ensens que s'encenien els llums de l'espai, s'encenien les fogueres de la terra, convertint-la en un reflexe d'aquell.

També calàrem foc a la pila de llenya col·locada a l'indret mes elevat i ... prop del cel, i voltada de pins, la nostra flama s'ajuntà amb les altres, i amb l'alegria del jorn els nostres cors també s'uniren, bategant amb la mateixa sang, la sang nostra, de germans, que puja com la saba de la terra, i dona vida al brancam.

La coca no hi mancà pas, i aquell porró, penjat ara d'un braç, ara d'un altre, endolcia amb el seu rajolí la nostra boca i ens refrescava la gola resseca de tant cantar les poques cançons que sabem, de les moltes que ha inspirat la nostra terra.

El foc es convertí en brases; s'apagaren les fogueres de la plana; ja els coets no petaven dins la nit. tantsols el vent, quan baixant cap a casa xiulava tot manyac dins la pineda, semblava dir: Bona nit! bona nit! Ja s'acaba la formosa revetlla de Sant Joan... Bona nit, Bona nit, company...

Joaquim Ansón.

Premià, 25 de Juny del 1949.

(Reproducció literal).

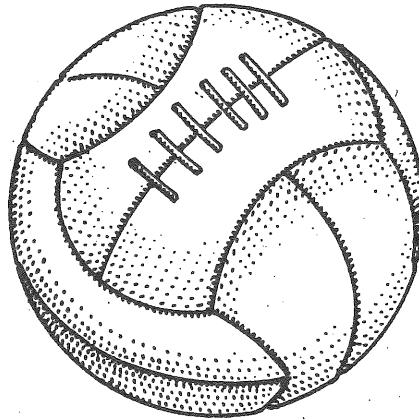
CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Anys 1914-1918.— *la. Guerra Mundial. Del 1917 al 1923 el rector de Premià fou el Dr. Joan Martí i Casas. En aquesta època, el poble comptava amb 23 cases escampades pel seu terme i 636 edificis i amb una població de 2.229 habitants de fet i 2.279 de dret. El 1914 s'organitza la Mancomunitat de Catalunya presidida per Enric Prat de la Riba.*

DEPORTISTA!

En nuestro Boletín hallarás semanalmente toda la información deportiva de nuestra Comarca.

Sale los jueves
Léelo y propágalo

Todas cuantas sugerencias o noticias de actualidad se te ocurran puedes mandarlas a

**IMPRENTA
GRECO, A. G.**

S. Juan, 2. - Teléfono 57

PREMIA DE MAR

Boletín de la S. D. de «Educación y Descanso» - SEGUNDA ÉPOCA - Premia de Mar, 7 de Octubre de 1948

L'orgull i el prestigi d'ésser fills de La Maresma

Pròxim a sortir BALON (que espero tothom acollirà amb la màxima simpatia), he rebut la visita d'un enviat de dit setmanari pregant-me que els lliuri un article dedicat als jugadors que prendran part en el proper Campionat.

Doncs bé, seré breu. Ignorant-se encara en aquests moments el nombre i nom dels Clubs que formen el Grup de Segona Categoría, m'adreçaré d'una manera especial als que formen part de la nostra Maresma, o sigui, a tots els equips que des del seu propi Camp obrien la Creu de Mont Cabrer i també a aquells que des del seu terreny de joc recorden haver vist en aquelles magnes tardes de tardor, il·luminat per un sol tímít, el munt de runes que dalt l'escabrosa muntanya, senyala el lloc on un dia s'aixeca altívol, el Castell de Burriac.

Permeteu-me, germans de l'encontrada, que fent volar el meu esperit, us digui: El nostre Castell Feudal no és altra cosa que el trist vestigi d'una gosada obra humana, vençuda a la fi per les forces de la naturalesa.

Profit (i ensenyança) que podem treure d'aquesta, permeteu-me el títol, «petita consideració filosòfica».

Això ens fa pensar. Si les muralles ciclopèas, els monuments megalítics, els temples grecs, els castells feudals, s'esquarteren per l'ardència roent del pas dels anys, ¿de quins materials consistents deu ésser fet l'edifici imponent i etern de la civilització humana?

Jo vos els diré: El civisme, la moral, el respecte mutu, la bona parla, etzètera. Conglomerat de materials nobles que, perfectament dossificats, forgen la Cultura, que és la pedra angular on s'assenta la piràmide colossal de la nostra Societat.

Doncs bé, caríssims jugadors de tots els Clubs veïns: Encara que jo sigui un fidel enamorat dels colors del meu equip, des d'aquestes columnes i amb tot el fervor, proclamo: Desitjo la victòria final, com a premi al llarg Torneig pròxim a començar, per l'equip que hagi feragitat de l'acció dels seus components, tot el pèrfidament reprobable i que també hagi excluit, per baix i immoral, tot el que sigui provocatiu per el públic, com és la caça de l'home per l'home, espectacle horrorós que a les ànimes senzilles, més que horroritzar-les, els hi dona tristesa.

II HONOR I VICTORIA PER L'EQUIP MÉS CÍVIC I DE MÉS MORAL DEPORTIVA II

I per acabar i recordant-nos del que fou Castell de Burriac, procurem per tots els mitjans possibles, i a tot hora, saturar de cultura la nostra estimada Comarca i així podrèm, en un esdevenidor no llunyà, llegar als nostres hereus un patrimoni que l'acció del temps no els hi pugui enderrocar: L'ORGULL I EL PRESTIGI D'ESSER FILLS DE LA MARESMA.

ISIDRE MANENT

Premia de Mar, setembre del 1948.

Editorial recibida con retraso, por cuyo motivo no fué posible publicarlo la pasada semana.

8

BALON.-

Boletín de la S.D. de Educación y Descanso.

Periodicitat: Setmanal. Fundació: 1948? Últim número publicat: En coneixem 10. Format: 17 x 24,5 cms. Promig de pàgines: 12. Llengua: Castellà i a vegades algun article en català. Impressió: Greco, A.G. Temàtica: Esportiva: Aquesta revista continuarà posteriorment a Blanes. Observacions: No consta el nom, és representat gràficament per una pilota.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Mirall retrospectiu

El 3 de febrer del 1924, el Club local «Club Deportiu Premianenc», primer equip que lluí la camiseta blanca, conquerí per primera vegada, a l'història de Premià, el títol de Campió del seu grup, guanyant en el darrer partit que resultà altament emocionant, al F. C. Vilassar de Dalt.

Fou un partit molt renyit, donada la rivalitat i la pugna existent entre ambdós contrincants. I molt més quant els vilassarens portaven llavors la devantera en puntuació d'un sol punt de diferència dels premianencs, els quals guanyaren als primers, en llur propi Camp, per 2 a 1.

En aquest Campionat va perdre el «Club Deportiu Premianenc» un sol partit en el

seu propi Camp i precisament amb el Vilassar de Dalt, marcant l'únic gol d'un tret fortíssim i espectacular, Ruhí, el jugador amateur més complert i dels primers en esportivitat. Feu entrar la pilota al marc després d'un reboteig al travesser i terra.

Compōsaven l'equip Campió: DURÁN; MARCH, LANZACO; CISÀ, PLA (†), VILANÓ; PUJOL, VIVES, VILLÀ, CISÀ, F. PUJOL.

Dels 10 partits que es celebraren, el «Premianenc» guanyà 8, empatà 1 i en va perdre 1. Sumà 25 gols a favor per 3 en contra. Jugà amb els cinc equips següents: F. C. Alella; F. C. Vilassar de Dalt; Esbart Popular de Vilassar; C. S. Masnou i C. D. Masnou. — Era llavors President del «C. D. Premianenc», l'entusiasta esportiu, En Josep Abril i Estrader (†). *Paratge*

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Anys 1924-1928.— Va ser nomenat alcalde de Premià de Mar en Miquel Moragas i Font, que fou pràctic del Port de Barcelona, portà l'aigua de Dosrius a Premià i construí el pont de la riera. El 1925 és suprimida la Mancomunitat de Catalunya.

Guia

DEL PATRONAT
CATEQUISTIC
premia de mar
25 de desembre de 1966
circular 135

9

GUIA.—
del Patronat Catequísic.

Adreça: Mn. Paradera, 7 - Premià de Mar. Periodicitat: Mensual. Fundació: 27 - XI - 1957. Últim número publicat: 30 - I - 1972. Números publicats: 191. Format: 16 x 22 cms. Promig pàgines: 20. Llengua: Catalana. Impressió: Multicopista. Director: Salvador Moragas. Temàtica: Crònica del teatre fet al Patronat, esdeveniments premianencs i germens de la resistència catalanista a la nostra població.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

MOSSEN CINTO A BETLEM

En 1886, Jacint Verdaguer féu un viatge a Palestina, els comentaris al qual recollí més tard al llibre "Dietari d'un peregrí a Terra Santa". N'extractem uns fragments de la visita a la Cova del Naixement.

"Acabo d'entrar a la sagrada Cova del Senyor; mos ulls han vist lo que el meu cor somniava des de que estic al món. !Amb quin recolliment un s'agenolla en aquelles lloses on s'agenolla ren els pastors i els àngels la nit de Nadal! !Amb quina fruïció posa els llavis on el bon Jesús posà els peus en arribar a la terra! !Com flueixen les llàgrimes ací on vessà les primeres el mateix Déu fet home! El lloc on nasqué està cobert de marbre i voltat d'una planxa de plata en forma d'estrella amb aqueixes paraules, que fan saltar el cor d'alegria: "Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est": Ací Jesucrist nasqué de Maria Verge.

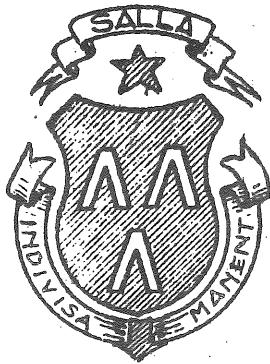
La sagrada Cova es d'uns 12 metres de llarg per 4 d'ample: està coberta de marbres i domassos que fan enyorar la roca nua. Està plena de mística foscor, trencada per trenta-dues llànties que hi vessen una llum semblant, segons Schubert, a la de la lluna en una nit de primavera, o millor dit, a la celèstia d'aquella nit beneïda de la que nasqué el dia més hermós que vegueren els segles.

Una cosa entristeix, en eix primer Santuari de Jesucrist, i és, que al lloc on nasqué, solament sa vertadera Església es veu privada de celebrar els Divins Oficis. Dos dies jo he tingut la sort de celebrar a l'altar del Pessebre, que està a quatre passes; més, per ser Setmana Santa, no he pogut dir la Missa votiva d'aquest sagrat lloc, sinó la de Passió. El siti era el de la nit de Nadal; estava a la mateixa balma que clegí per palau el Diví Messias. Sa Marc Santíssima i Sant Josep li feien companyia en aquell antre; venien els pastors d'aquell voltant i els Reis d'Orient a adorar-lo; els àngels cantaven "Glòria in excelsis Deo"; mon cor i mos llavis l'anaven a cantar també, mes al Missal no llegia més que mots de dolor i de tristesa. El teatre és del Naixement, mes, ai! els dies són els del Calvari!

La Cova del Naixement s'allarga i ramifica sota la penya, formant altres coves on la tradició troba altres records. La Cova de Sant Josep, la dels Sants Innocents, les tombes de Santa Paula i de Santa Eustàquia, la tomba de Sant Jeroni; son oratori, on es donava a la contemplació i a l'estudi."

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

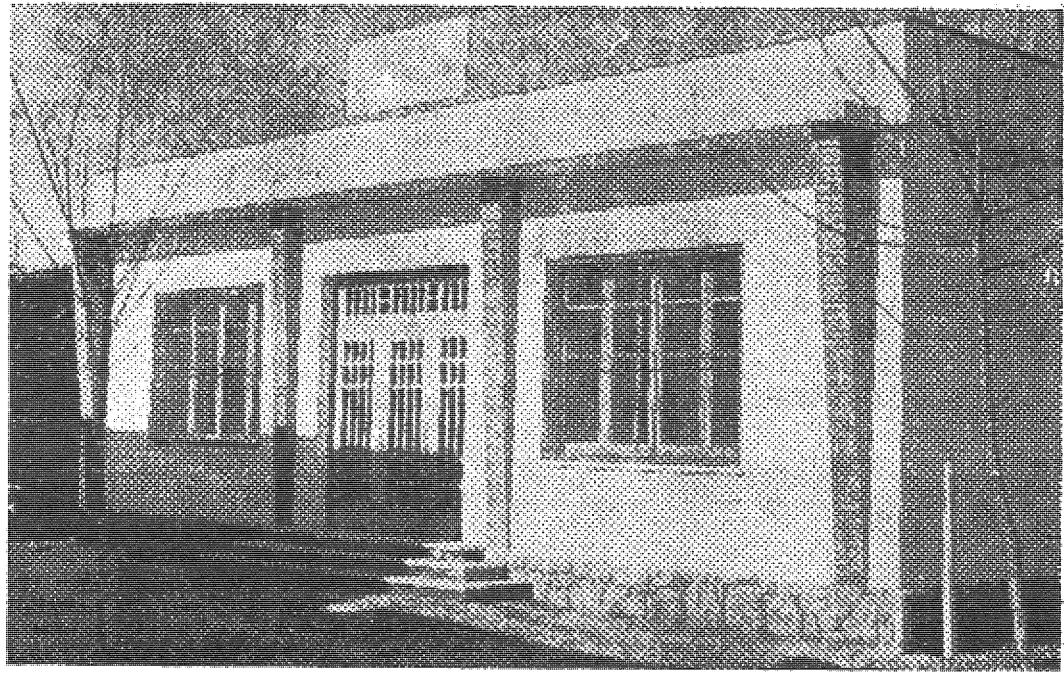
Any 1930.— Dimissió de Primo de Rivera. En aquest any, Premià de Mar, té una població de 3.380 habitants. El 1924 trobem com a rector a Josep Paradeda i Sala que ho fou fins el 1948.

ECOS de la asociación

a.a. de los Hnos. de las ee.cc.

PREMIA DE MAR - Núm. 1 MARZO 1.958

Realidades!

La creación de una escuela de capacitación profesional, había sido, desde varios años, la gran ilusión de nuestra Asociación.

Por diversas circunstancias tuvo que demorarse su puesta en práctica, hasta que, hace seis años, empezaron a darse clases de Teoría Textil, a las que no han

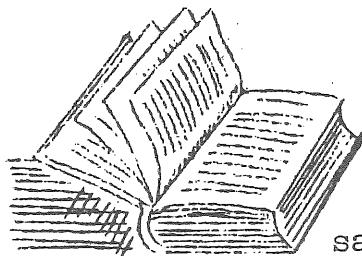
10

ECOS DE LA ASOCIACION.— AA. de los Hnos. de las EE.CC.

Adreça: Sant Joan Baptista de La Salle - Premia de Mar. Fundació: 1958. Format: 16 x 21,5 cms. Promig pàgines: 8. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Ciclostil. Temàtica: Butlletí de l'Associació de les Escoles Cristianes de Premia de Mar.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

HABLEMOS DE LITERATURA

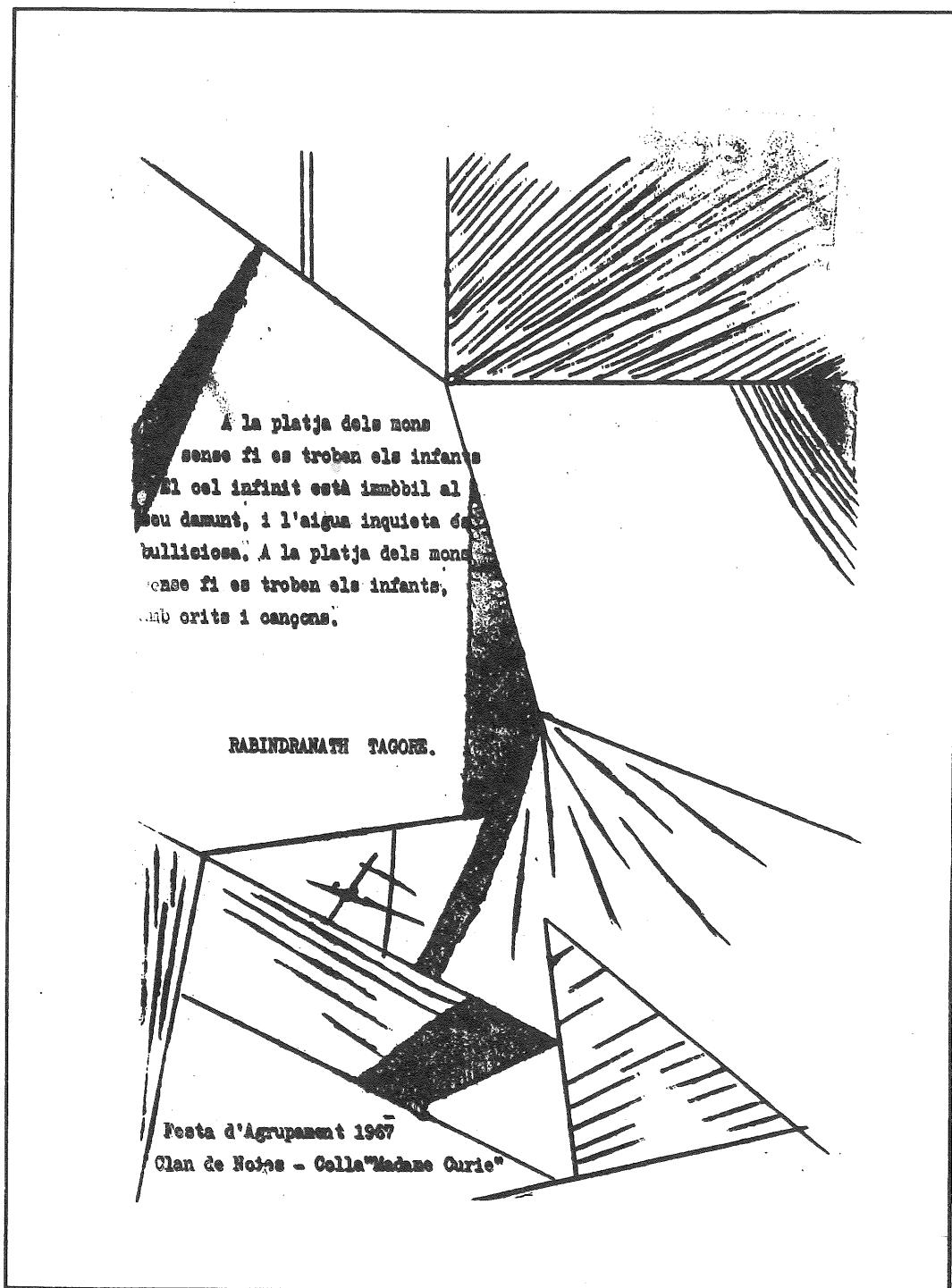

Se han publicado del Quijote
484 ediciones españolas, 247 inglesas, 301 francesas, 120 alemanas, 69
italianas, 30 holandesas, 33 rusas, 20 japonesas,¹⁷
húngaras, 17 suecas, 14 portuguesas, 8 polacas, 6
catalanas, 8 danesas, 7 hebreas, 6 griegas, 4 ru-
manas, 4 turcas, 3 servias, 3 finesas, 3 búlgaras
3 chinas, 2 estonianas, 2 tagalas, 2 gaélicas, 2
esperantistas, 2 croatas, 2 latinomacarrónicas, 2 vas-
cas, 1 mallorquina, valenciana, letona, bajo-alema-
na, persa, indostaní, yiddisch, noruega, céltica, á-
rabe, lituana, malaya, islandesa, cachemira, sánscrita,
tibetana y mogol.

Probablemente sólo la Biblia, el Kempis, y Shakespeare, han alcanzado tan amplia y sostenida difusión como libros impresos.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1931.— Fundació de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Referèndum per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

11

**MARE DE DEU DE LA CISA.–
Agrupament escolta.**

Periodicitat: Anyal. Fundació: 1967-69. Números publicats: 3. Format: 21 x 29 cms. Promig de pàgines: 14. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Ciclostil. Temàtica: Butlletí de caire informatiu general, expressió del moviment escolta a Premià.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

ENQUESTESINTERVIUS ENQUESTESINTERVIUSENQUESTESINTERVIUS

E L V I

Hem anat a trobar el Sr. Rosendo de la bodega de la pça, .
— Ens interessa saber quin procés té el raim per esdevenir vi.

— Primer es cull el raim , que es posa en portadores , traslladant-les i abocant-les a una màquina trinxadora, (aquesta màquina que consta de dos currons rotatoris , en llos de l'antic sistema de trepitxar-lo en el cup), una vegada trinxat , es diposita dins la promsa, d'on va a parar a un dipòsit, extreient-se d'allà per posar-lo a les botes; després de cert temps una vegada fermentat, es canvia la bota - d'això s'en diu trafegar- i un cop ja reposat en l'altra bota és quan el vi és bò i es pot beure. Amb tot això hauran passat almenys tres mesos des que es va collir el raim. Si la bota és bona , el vi sorrà més bò si him passa molt de temps en ella.

— ¿ Quin raim fa el vi més bò ?

— El negre.

— ¿ Quin vi es von més , el blanc o el negre ?

— El blanc.

— Còm es fa el xampany?

— Es diposita el vi en caves i montfo està dins l'ampolla se la va fent girar. Mentre tant es va font un tel que es treu en el moment que es coloca el tap, d'una manera molt ràpida, encaixant-se a l'ampolla hermèticament.

— Gràcies per aquesta informació hem anat al xampany (com que és més bò) Ara tornom al vi , ¿ S'en venia més abans o ara?

— De vi s'en venia molt més abans que pas ara.

— Es clar , han sortit tantes begudes, és una llàstima , doncs no hi ha res tan natural com el suc del raim.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1932.— Aprovació per les Corts Espanyoles de l'Estatut. El 16 de febrer, a les Escoles Municipals i patrocinat per l'Ajuntament, tingué lloc el Primer Curs de Català, a càrrec d'en Joaquim Anoia d'A.E.P.C., inaugurarà les classes en Pompeu Fabra amb un parlament. Entre 1930 i 1932 fou alcalde de Premià de Mar en Pere Màrtir Petit i Mayolet. Era del Partit Republicà.

DESEMBRE - 71

VIA DE VIÈ-

Agrupament escolta mare de Déu de la Cisa
Premià de Mar

nº 2

AQUESTA ES LA NIT DE NADAL

Llegint aquesta poesia, ningú podrà negar que això és el nostre Nadal, el Nadal dels nostres carrers:

"Llum als carrers, de colors,
campanetes i estrelletes,
cançons i natales que s'emporta el vent
pels racóns dels carrers plens de gent.
Lluminosa nit de Nadal !

Amb el pas vacil·lant, la trompeta a la boca
i l'ampolla a la mà, de conyac, tot tocant,
tot bevent, caminant solitari i vaiver
per les Rambles avall.
La bonica nit de Nadal !

I heus aquí les riuades de gent que, només
perquè avui és Nadal, s'han llançat al carrer
disfressats. Fent soroll i cantant i cridant,
i els petits com els grans.
Es la plàcida nit de Nadal !

Mentre el fum s'en va plé de guspires
i mentre un caixó vell s'enfonsa en el foc,
grups de gent que han anat a l'església
s'en van cap a prendre torró i xampany.
Son poquets que ja tornen de Missa del Gall.
Aquesta es la nit de Nadal.

Peu Riba

12

VIA DE VIÈ.— (Primera Etapa)

Agrupament Escolta Mare de Déu de la Cisa.

Adreça: Sant Antoni, 60 pis - Premià de Mar. Fundació: 1971. Últim número publicat: Octubre 1973. Números publicats: 16. Format: Núms. 1 i 2: 15 x 21 cms. els restants 21 x 32 cms. Promig de pàgines: 8 - 10. Llengua: Catalana. Impressió: Multicopista. Director: Cap d'Agrupament. Temàtica: Pedagogia i Muntanyisme.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

RECERCA HISTORICA

Seguint la nova línia d'aquest curs, el passat diumenge dia 5 de Desembre, ens transladarem al poble de Folgueroles, situat a sét quilòmetres de Vic.

En l'esmentat poble portarem a cap la tasca de descobrir una mica la vida i personalitat del nostre gran poeta i líric Mossén Cinto Verdaguer, així com també l'ambient actual del poble on nasqué.

Tinguem ocasió de veure la casa on va néixer, per cert molt ben conservada degut a la iniciativa d'uns grans verdaguerians del poble.

Enmitj de la plaça del poble hi ha un monument en memòria seva inaugurat el 8 de Maig de 1908.

Mossén Cinto nasqué el 17 de Maig de 1845 i morí a Villa-joana, Vallvidrera (Barcelona) el 10 de juny de 1902.

De les obres més importants que ens ha deixat dis el seu déns treball poètic i líric podem citar: El Canigó, Plor de la Tórtora, Sant Francesc s'hi moria, L'Atlàntida, L'Emigrant, etc...

Folgueroles compta actualment amb uns 1.000 habitants que viuen principalment de la pagesia, d'una petita indústria textil i treballant a la veïna ciutat de Vic.

Citem un fragment inscrit on una placa de les moltes que hom pot trobar per el poble:

PERQUE EL DEU DE LA PAU PERMET LA GUERRA ?

PERQUE LO DOLÇ SEMPRE TE PROP LO FEL ?

PERQUE DEU DEIXA TREMOLAR LA TERRA ?

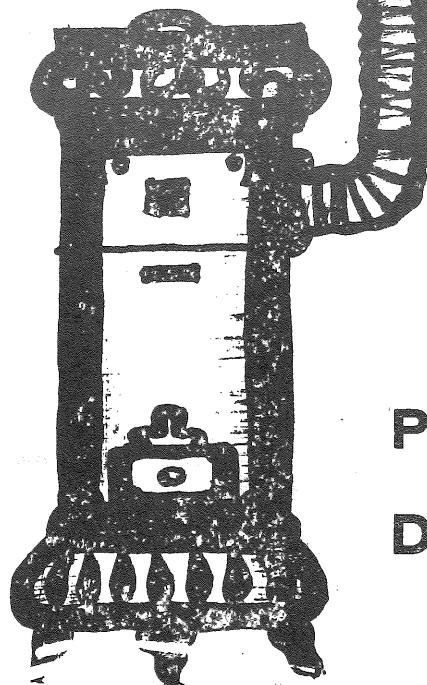
PERQUE ALCEM MES SOBINT LOS ULLS AL CEL.

Grup de Nois i Noies
Han col·laborat: V.B.-C.B.-R.M.-C.-I.C.-J

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1933.— Victòria de les dretes a Madrid.

CALIU

SUMARI

Editorial	Pag.1
Al cor del Pirineu.	" 2
Las Drogas.	" 3
Notícies.	" 5
Música.	" 6
Parlant amb	" 7
Cinema.	" 8

Nº I 10 febrer 1973

PREMIÀ
DE MAR ~

13

CALIU.-

Fundació: 10 de febrer del 1973. Números publicats: 1. Format: 22 x 32 cms. Llengua: Catalana. Impressió: Multicopista. Temàtica: Revista Juvenil del Grup d'Esplai Parroquial.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

L A S D R O G A S

EL HOMBRE Y LAS DROGAS.—

El hombre y las drogas conviven desde tiempos muy remotos; las propiedades excitantes o calmantes de ciertas plantas una vez descubiertas, pasaron del uso al abuso, y su cultivo y tráfico, tuvieron que inscribirse en el código penal como delitos graves.

El ansia de evasión las ha convertido en grave problema de la civilización industrial. La Historia nos explica, que la droga como paraíso artificial, como recurso alucinante, como sueño deleitoso y absurdo, ha sumido a muchos seres humanos en la demencia y ha devorado y devora innumerables vidas.

DIFERENCIAS EXISTENTES.—

El estudio de las drogas es realmente y muy lógicamente, un asunto complicado y complejo; no obstante podríamos establecer unos cuantos rasgos más simples y evidentes.

En primer lugar citaremos unas orientaciones levemente científicas, para establecer algunas diferencias bastante importantes.

La droga propiamente dicha, da referencia a una serie de materias primas de origen vegetal, mineral, o bien animal; que usadas como medicamentos o productos industriales; son relativamente inofensivos.

Las drogas más importantes son: las papaveráceas, soláceas y renundáceas.

Hay unas bases orgánicas, extraídas de las drogas, llamadas alcaloides, nitrogenadas, derivadas muchas de ellas de la quina, de estructura complicada, de origen vegetal generalmente y con excepción de la adrenalina, que es de origen animal.

Por tratarse de sustancias tóxicas, en medicina, se administran en dosis muy pequeñas. Por ello, y para mayor seguridad de los pacientes, un alcaloide muy conocido y en numerosos casos usado, la cocaína, ha sido reemplazado por dos alcaloides no tóxicos: novocaina y xiloacina. El antídoto para los alcaloides es el tamino.

Los estupefacientes son extraídos de las plantas de la droga, y suelen llevar una composición alcaloica. Su abuso intoxica el organismo.

Existen una larga serie de estupefacientes, de los cuales citaremos, solo los más importantes: morfina, codeína, cocaína, opio, nicotina, cafeína...

Los alcaloides más usuales son: cocaína y cafeína.

Los narcóticos son substancias que ocasionan sopor y evocan la sensibilidad hasta la amnesia.

Los mas importantes son: opio y alcaloides suyos, codeína, morfina, cocaína, eter, etc.

DROGAS MAS CONSUMIDAS EN LA EPOCA ACTUAL.—

Actualmente y muy a pesar nuestro, la sociedad en la cual vivimos, y llamamos sociedad en la cual vivimos humanamente, a la integración de unas personas en una unidad con fin común; sin excepción de otros núcleos existentes, en la cual podemos apreciar sin límite, un abuso, indebido, de toda clase de narcóticos y estupefacientes, tanto por jóvenes introversos como por gente madura decepcionada y sometida.

Las drogas, estupefacientes o narcóticos, más usuales en su uso actual: opio, nicotina, cafeína, kai, marihuana, cocaína y morfina.

El kai es la droga que mata en un año, se come las vitaminas del cuerpo humano, su tráfico y origen provienen de Vietnam, en donde se cultiva en cantidad, donde su tráfico es libre y su precio muy asequible para los estudiantes europeos y norteamericanos desesperados, después de haber provado toda clase de estupefacientes y narcóticos.

LSD, es de propiedades psicotrópicas, descubiertas casualmente, por un químico-farmacéutico, Albert Hoffman.

Los paraísos artificiales, tan tristes, tan inexistentes, tan breves. Y sin embargo que tienen historia milenaria.

P. E. C.

(Reproducció)

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1934.— Eleccions Municipals, les darreres de la República.

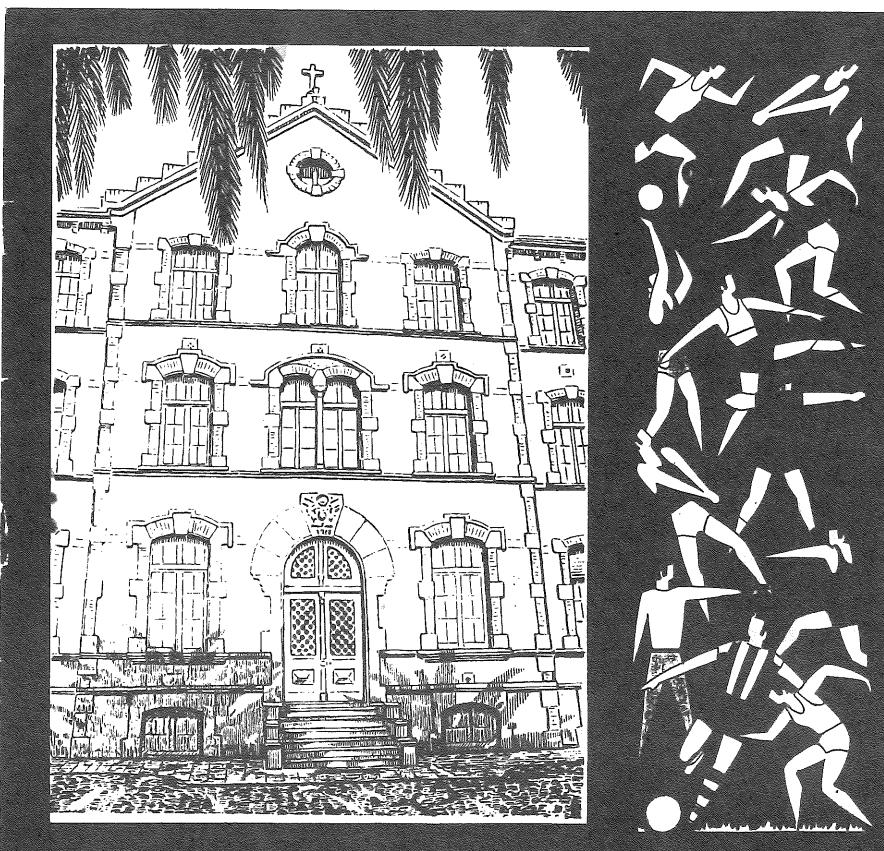

VIDA Y DEPORTE

Año I

Abril 1973

Núm. 1

14

VIDA Y DEPORTE.—

Boletín Colegio y asociación La Salle Premià de Mar.

Adreça: Sant Joan Baptista de La Salle. Periodicitat: Bimensual. Fundació: 1973. Promig de pàgines: 20. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Imprenta offset i multicopista. Director: G. Lluís Oliver. Es variable doncs el càrrec l'ocupa el Director de l'escola. Temàtica: Crònica de les activitats escolars i esportives d'aquest centre educatiu.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

ACLARANDO CONCEPTOS

El Colegio y Junta Directiva de la A. D. La Salle Premiá, continuadores de la labor realizada por otros hombres que les precedieron, culmina con la edición del presente «Boletín» uno de sus más ansiados propósitos.

Con este medio difusor pretenden, entre otras cosas, atraer nuevos socios, amigos y simpatizantes; tener informados a nuestros actuales colaboradores de cuantas actividades deportivas y sociales acontecen o se programan; plantear los problemas y dificultades que se van sucediendo a través de nuestra actuación como directivos y «aclarar conceptos» respecto a puntos o situaciones que, si se ignoran, pueden acarrear falsas interpretaciones. Una de esas situaciones —que conviene aclarar es la ECONOMIA de nuestra Sección Deportiva.

A uno de nuestros colaboradores, un domingo, en la puerta del Campo, al solicitar a persona no asociada el importe de una reducida entrada se le preguntó si la cantidad entregada sería en verdad para ayudar al mantenimiento de nuestros equipos.

Sirva esta contestación a algún suspicaz que pueda haber entre las personas que habitualmente asisten a nuestro terreno de juego.

Estas aportaciones, muy reducidas y espaciadas por cierto, escasamente alcanzan a cubrir una pequeña parte de los gastos que ocasiona una jornada deportiva.

Los gastos de la Agrupación son enormes y complejos, siendo ignorados por la mayoría de aficionados: arbitrajes, desplazamientos, material deportivo, botiquines, seguros, mantenimiento y limpieza de vestuario, derechos federativos, balones extraviados, etc., etc. La temporada anterior ascendió a más de «200.000 Ptas.

En determinadas ocasiones, el compromiso ineludible de invitar a equipos foráneos debe ser sufragado por entrenadores, delegados o miembros de la Junta.

Resulta imposible cubrir tanto gasto sin el respaldo económico de una nutrida relación de asociados y, desgraciadamente nuestra actual lista no alcanza el centenar.

También se ha censurado, en distintas ocasiones, el hecho de alquilar el Campo a otros Clubs, ¡qué remedio! La Directiva bien quisiera no hacerlo, pero «a la fuerza ahorcan». Son varios los años de trabajo que esta Agrupación cuenta en su haber; su tarea prosigue y su empeño queda bien patentizado con la plantilla que forman sus cinco equipos de fútbol y tres de baloncesto, con cerca de cien jugadores. Pocas entidades cuentan y pueden exhibir tal plantilla. Nunca, con tan pocos medios económicos, ha sido posible tamaña realización.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Anys 1936-1939.— El 18 de juliol amb l'alçament, es declara la Guerra Civil espanyola. El 21 de juliol l'església va ser incendiada, es va ensorrar i el portal rebé alguns desperfectes superficials. El 26 d'octubre del 1937, bombarders nacionals de procedència italiana, bombardeigen les poblacions de la costa del Maresme, es produixen varíes víctimes a la població. Els batlles premianencs durant la Guerra Civil foren: Eduard Borrell 1936-1937, el seu fill morí durant el bombardeig abans esmentat; Josep Cisa el 1938 i M. Salomó el 1939. El 27 de gener les tropes nacionals entren a Premià de Mar. El 8 d'octubre del 1936 morà assassinat Miquel Moragas i Font. El batlle entre 1939 i 1941 fou en Vicenç Devesa.

CLUB NAUTICO PREMIA
REVISTA TRIMESTRAL
(Boletín informativo para los
socios. Distribución gratuita.)
N.º 14 Oct./Nov./Dic. 1976

EDITA:
Club Náutico Premia
FOTOGRAFIA ARCHIVO:
Jaime Muntaner

PUBLICIDAD:
Club Náutico Premia
Avda. de la Mar, 29
Premia de Mar (Barcelona)
Tel.: 391 14 45

Imprime:
GRÁFICAS LLUCH
Realización:
J.L. Vives & S. Artigas
Depósito Legal: B-20.981-1972

NUESTRA PORTADA
DISEÑO EXCLUSIVO DEL JOVEN
GRÁFICO S. ARTIGAS SOBRE
LA INSTANTÁNEA DE UN TUMA
EN REGATA.

EDITORIAL

FELICES NAVIDADES

Al llegar estas fechas creo que, casi instintivamente, todos echamos un poco la vista atrás y aunque sea de pensamiento, hacemos un balance de nuestras actividades en el transcurso del año que finaliza.

Podemos decir que en un año tan difícil como el actual el balance que arroja la actividad deportiva en nuestro Club ha sido positivo. Al mismo tiempo hemos conseguido dar una solución, en principio eficaz, al problema de la bocana con la adquisición del "Ganguil".

Desde estas páginas del boletín de nuestro Club, os dirijo a todos, Socios y colaboradores, mis mejores deseos de felicidad para estas Navidades y nuevas singladuras para el año 1977.

MANUEL SALAS

SUMARIO

EDITORIAL	3
SECRETARIA INFORMA	5
CAMPEONATO DEL MUNDO VAURIEN 1976	7-9
RENOVARSE O PERECER	11
PESCA	13
¿POR QUÉ?	16
20	OCEANOGRAFIA
22 23	INFORMACION METEOROLÓGICA
27 29	I CONCENTRACIÓN DE PUMAS
32	NAVIDADES TRISTES
34	COPA VETERANOS
38	YO ESTUVE PRESENTE
40	QUEJA JUSTIFICADA

15

CLUB NAUTICO PREMIA.—

Boletín informativo para los socios.

Adreça: Paseo del Caudillo, 110 - Premia de Mar. Fundació: 1973.
Preu exemplar: Gratuit. Format: 21,5 x 26,5 cms. Promig de pàgines: 36. Llengua: Castellana. Impressió: Gràfiques Miralles i Dto.-Graf. de yate i motor. Director: M. José Velázquez - Xavier Jeréz? Temàtica: Butlletí informatiu de socis.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

ESCAPE PESCA PESCA

AMICS PESCAIRES:

Vèritablement els pescaires estem un xic grillats. O almenys m'ho sembla a mi. En fi, no us enfadeu però m'explicarei:

Fa molts anys, més de quinze, quan ni encara teníem idea de poder tenir un port ens trobàvem a Premià de Mar més d'una vintena de barques que tots els diumenges, fes sol, plougués, fes bona mar o un xic dolenta, sortíem a pescar. Portàvem "barquetes" amb motorets de 2 a 4 cavalls, i quants dies ens estàvem més d'un quart d' hora veient l'interval de les tres "maries", per, tenint-ho tot dins de la barca, donar una empenta, sortir entre onada i onada i omplint la barca moltes vega-

des amb un pam d'aigua, sortir a pescar anant dalt d'ella més de quatre pescaires.

Anàvem a milla o milla i mitja, segons el temps, a fer unes aranyes, alguns tacons i si havia sort uns quants lloritos. Si era el temps, aquests lloritos arribaven a ser-ne 60 o 70. Aquell dia era festa major. També coneixem llocs on trobar sards, esparrals, serrans, i algun besuguet, i si teníem sort un pagell, no exagero. També havíem tret de tanc en tant alguna escòpora (festa grossa). Però quants dies de baixar, veure el mar i haver-nos d'entornar perquè les onades trenquen a deu metres de la sorra i no hi havia forma de

sortir. Ah! Cal recordar que l'arribada a la platja, si era a l'estiu, entrar la barca era veritablement un problema, ja que ningú no s'apartava i la feina era sortir.

I ara que hem aconseguit un magnífic port, on hi ha unes embarcacions amb tota classe d'aparells, amb sonda, motors potents, barques grans, i que la sortida fora dels dies de temporal no ofereix dificultats, he observat hi ha menys afició a pescar. Sovint veig aquestes magnífiques barques d'amics pescaires, que no surten i penso... què passa? s'ha perdut l'afició? Fins i tot a les competicions cada vegada i ha menys participants. La meva opinió és que es perd l'afició. El pescaire sense aquella il·lusió de fer una bona pesquera, de treure una bona peça, no prospera. Sento parlar que no hi ha peix, que eren millors els temps passats, però crec que els pescaires tenen part de culpa per haver oblidat i perdut aquelles il·lusions, en comptes d'augmentar-les.

Confio veure millors temps pels pescaires i que tots ens animem tornant a ésser com en aquells temps que molts recordareu i dels quals abans us he parlat.

E! PESCAIRE

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1940.- Inici de les obres de reconstrucció del temple. Població 3.885 habitants. Afusellament del President de la Generalitat Lluís Companys.

PREMIA

Boletín Asociación Cabezas de Familia

PREMIA DE MAR - APARTADO DE CORREOS NUM. 17

AÑO I

DIRECTOR PRESIDENTE ASOCIACION - PREMIA - JUNIO 1974

NUM. 1

EDITORIAL

Me gustaría, en este primer editorial del boletín de la Asociación de Cabezas de Familia de Premià, exponer brevemente, pero con claridad, los objetivos que perseguimos. Puede parecer, a primera vista, que un modesto boletín como éste, no puede plantearse otras metas que llenar páginas con noticias que son conocidas de todos antes de recibir la publicación, con chistes reproducidos de otras revistas y con chismes locales, y que no tiene nada serio que hacer frente a las revistas y periódicos «importantes».

No es así, naturalmente este boletín no pretende ser un sustituto de aquellas revistas y periódicos, sin embargo, creemos que, al publicarlo, podemos llenar uno necesidad desatendida y en absoluto trivial.

En una población como Premià de Mar se dan una serie de hechos, situaciones, actividades, etc., que afectan muy directamente la vida de los ciudadanos y por lo tanto son para nosotros muy importantes.

Creemos que es importante, por ejemplo, que uno de los pocos espacios abiertos y públicos de Premià esté siempre prácticamente ocupado en su totalidad por coches aparcados. Creemos que es importante que tal calle esté varias horas al día bloqueada por camiones que cargan y descargan grandes piezas metálicas con evidente molestia y peligro para los viandantes, vecinos y tráfico rodado, etc.

Estamos convencidos de que crear un estado de opinión, responsable y no demagógico, sobre tantos y tantas temáticas como éstas, vale la pena y redundará en un modo de vida culturalmente mejor para todos.

Pero para crear este estado de opinión, responsable y no demagógico, es preciso que conozcamos y sepamos los distintos puntos de vista expuestos con franqueza, claridad y tan poco opacitud como sea posible.

No queremos que el boletín «PREMIA» represente un «bando» un bloque de opinión o de presión. Al contrario, queremos que sea una tribuna abierta a todos los premionenses y queremos decirlo aquí en este primer número para que represente un compromiso formal y público.

No penséis, por otra parte, que «PREMIA» estará lleno sólo de escritos sobre temas conflictivos, no. Contendrá también:

— Reseñas sobre actividades de entidades y asociaciones locales, tanto culturales como deportivas, recreativas, benéficas, etc.

- Reproducciones de artículos aparecidos en la prensa nacional o extranjera que se consideren interesantes.
- Informaciones útiles sobre legislación y normativa educativa, laboral, de abastecimientos, etc.

Acabo aquí porque no pretendo ni puedo ser exhaustivo. Por último en este editorial queremos agradecer públicamente a nuestro vocal Sr. Montaña el esfuerzo y entusiasmo que ha derrachado para hacer posible este boletín al que deseamos una larga trayectoria.

El Director

PROMOCION DE LOS ALUMNOS

La promoción de los alumnos constituyen hoy uno de los principales problemas para profesores, pues no existe ningún panacea que los resuelva.

La Ley General de Educación General Básica en su artículo 19, párrafo 3º dice:

«Aquellos alumnos que, sin requerir una educación especial, no alcancen una evaluación satisfactoria al final de cada curso pasarán al siguiente, pero deberán seguir enseñanzas complementarias de recuperación.»

Los educadores sabemos muy bien las polémicas que en junio y septiembre hay entre profesores, padres y hasta alumnos en torno a la mencionada disposición del artículo 19.

Los estudios realizados sobre el aprovechamiento de los repetidores indican que éstos no aprenden más que aquellos otros, de igual inteligencia, que fueron los promocionados. Esto lo indicó ya Keyes hace 50 años, cuando informó que solo el 21 por ciento de un grupo de repetidores habían superado, después de repetir el curso, mientras que el 39 por ciento estaban peor en realidad.

Grace Arthur confrontó un grupo de repetidores con otro de no repetidores, ambos de igual edad mental, descubriendo que los primeros en dos años no aprendieron más que los segundos en un año.

16 PREMIA.—

Boletín asociación cabezas de familia.

Adreça: Apartat de Correus, 17 - Premià de Mar. Periodicitat: Mensual. Fundació: 1974. Ultim número publicat: 1976. Números publicats: 11. Format: 21 x 27,5 i 16,5 x 24,5 cms. Promig de pàgines: 16. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Novagraf; Graf. La Industrial; A.G. Greco. Director: A. Subirà. Temàtica: Informatiu sobre els problemes locals. Té dues etapes.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

TEMAS DE ACTUALIDAD

NOTAS CORTAS

Otra materia prima que ha subido escandalosamente en las últimas semanas. Se trata del fosfato, que aumentó nada menos que un 300 por cien. Y las previsiones son de que aún seguirá la racha a lo largo del presente año.

En 1974 subirán sus tarifas la electricidad, los coches, el fosfato, los derivados del petróleo, etc. En España, una opinión responsable indica que ello significará, a partir del segundo semestre del año, el crecimiento cero en el nivel de vida.

Desde el punto de vista económico, el mundo ha acabado una era. Y hay que empezar otra, que no tiene nada que ver con la anterior. El proceso seguido estos últimos meses es totalmente irreversible. Esta opinión es la de un destacado industrial barcelonés.

Un artículo español que está presente en las grandes celebraciones del pueblo polaco: el champón. A esas gentes les entusiasma nuestro vino espumoso y de ahí que la demanda sea constante. La última partida enviada por Codorníu, S. A. hace unos días sumaba 21 millones de pesetas en valor. Otros pedidos de menos cuantía exportados por Codorníu han tenido como destino Marruecos y Canadá.

El fenómeno Cruyff está adquiriendo matices económicos dignos de ser tenidos en cuenta. Uno de ellos, por ejemplo, que ha sido el fichaje más caro de toda la historia del fútbol español. Otro, la cola de contratos publicitarios que está arrastrando al socaire de su buen hacer deportivo. Un dato para los curiosos: ¿sabe el lector cuánto dinero le ha ofrecido una agencia de publicidad barcelonesa, al año, para conseguir la exclusiva del fabuloso jugador de fútbol para que se vista con camisetas, pinte a la brocha gorda con sus pinturas o coma sólo sus sopas? Claro, camisetas, brochas y sopas producidas por sendos clientes de dicha agencia publicitaria. Pues 40 millones de pesetas. La agencia, por supuesto, es la más importante de las que tiene su sede social en Barcelona.

S. TRULLOLS

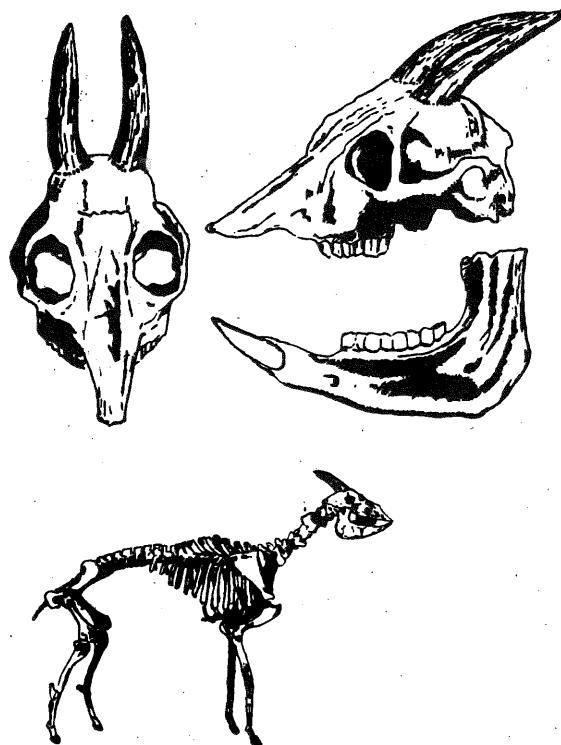
CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1942.— El 10 de juliol benedicció i inauguració parcial del temple fins el creuer. Ricart Font i Mament fou batlle de Premià del 1941 fins el 1950.

TURO PINS
dels DOS

Nº 1

21-X-67

-MYOTRAGUS-

17

TURO DELS DOS PINS.-

Adreça: Granvia, 211. Premià de Mar. Números publicats: 3. Format: 21 x 29,5 cms. Promig de pàgines: 10. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: a màquina. Temàtica: Recull de treball sobre arqueologia i ciència. "Turó dels dos pins" donà naixement al Butlletí de l'AECC.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

EL TRILOBITE

Hace millones de años había ya muchos animales sobre la Tierra. Pero un desfile de los mismos, si fuese posible, no nos entusiasmaría mucho, por una causa: habría de tener lugar debajo del agua, porque todos los animales de aquel tiempo —almenos todos aquellos de los que tenemos noticias— vivían en el mar. Además todos eran pequeños.

Hace 500 millones de años el centro de la escena la ocupaban los trilobites. Aunque pocos tenían más de cuatro pulgadas (10,16 cms.), eran los animales más grandes de aquellos tiempos, y había cantidades enormes.

El nombre de "trilobite" se les dio a aquellos animales antiquísimos, millones de años después de haber muerto el último de ellos. Mientras vivieron no tuvieron nombre alguno; el último desapareció muchísimo antes que hubiera ninguna persona sobre la Tierra para darles nombre. Los científicos les han dado el nombre de trilobite porque el caparazón duro que los protegía estaba dividido en tres lóbulos.

Los trilobites eran parientes antiguos de nuestros cangrejos de mar y langostas. Vivían en aguas poco profundas de la orilla del mar. Andaban con patas articuladas por el suelo del mar, lo mismo que sus parientes ahora. Unas branquias plumosas les ayudaban a nadar como también a respirar. Los trilobites devoraban otros animales así vivos, como muertos probablemente. También comían vegetales. Unas largas antenas y unos enormes ojos compuestos les ayudaban a encontrar alimento.

Comparados con los animales superiores de la actualidad, los trilobites eran sencillos. Pero habían venido mucho después que los primeros animales; la fecha de 500 millones de años atrás no señala en modo alguno el comienzo de la vida sobre la Tierra. Acaso hiciera mil millones de años que existían animales antes que apareciesen los primeros trilobites.

Juan Ferrán.

21 de octubre del 1967

(Reproducció literal)

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1948.— Construcció del creuer i de la cúpula de l'església. Del 1948 al 1968 fou rector de la parròquia de Premià en Manuel Torrents i Comas.

VIA DE VIÈ

NOVEMBRE 72 AGRUPAMENT
ANY 2 - N°10 ESCOLTA PREMIÀ

"He perdut la meva gota de rosada"

es plany la flor al cel del matí, que
ha perdut totes les seves estrelles.

Si tanques la porta a tots els
errors, deixaràs a fóra la veritat.

(R. Tagore)

18

VIA DE VIÈ.— (Segona Etapa)

Agrupament Escola de la Mare de Déu de la Cisa.

Adreça: Sant Antoni, 60, pis (Amistat) - Premià de Mar. Periodicitat:
Bimensual? Fundació: 1972. Format: 21 x 32 cms. Promig de pàgines: 12.
Llengua: Catalana. Temàtica: Pedagogia i Muntanyisme. Observacions: Aquesta
publicació creada per un grup de joves de l'Agrupament (Edat de Clan) fou per
ells una experiència o descobriment del món i de l'expressió escrita, així com un
punt de pertinença de moltes altres activitats que al llarg del temps anaren fent a
Premià. Més tard, al desfer-se ja la colla, l'Agrupament assumí aquest organ de
comunicació entre caps, pares i nois.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

EDITORIAL

La necessitat d'una informació correcta, sobre el moviment Escolta, ens va fer pensar, en editar dins la nostra revista aquesta pagina editorial, per mitjà de la qual, intentarem informar sobre el que creiem bàsic sapiguer, i al mateix temps, definir la línia a seguir per aconseguir realitzar practicament, la finalitat que ens em proposat.

S'ha caigut en el error, de creure que l'escolisme es un grup excursionista, i que com a tal, les activitats del mateix s'organitzen en anar d'excursió a muntanya, contrariament això, l'idea bàsica de la nostra Asociació es l'educació dels seus membres.

Es per això que fins ara, veiem que la muntanya ara un mitjà amb moltes possibilitats educatives de cara als nens, s'havia pres com a principal objectiu de les activitats del grup.

L'educació com és natural, ha evolucionat notablement, deixant com a antiquats molts dels mètodes utilitzats fins avui, donan-nos així compte, de que el que tenim per un mitjà principal de l'educació, es únicament un dels molts aspectes que cal tenir en compte per aconseguir l'ençaminament vers la plena educació d'una persona.

Amb aquest parraf, pretenem únicament que quedi molt clar, que qualsevol de les activitats portades a terme dintre de l'escolisme, prenen col·laborar en la formació personal, de cada un dels components dels diversos grups i es misió dels caps, el responsabilitzar-se del compliment d'aquesta norma, la que creiem bàsica, per, a partir d'aquí, establir una línia d'acció conjunta dins de l'Agrupament.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1949.— *Construcció de les voltes de l'interior del temple.*

19

CLUB NATACIO PREMIA.-

Adreça: Capitans de Mar - Premià de Mar. Fundació: 1975. Format: 22 x 31 (1er) i 16 x 22 cms. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Multicopista. Temàtica: Butlletí informatiu socis.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

¿ QUÉ NECESITA EL CLUB?

NECESITAMOS SOCIOS

¿ PROYECTOS DEL CLUB?

EL CLUB NATACION PREMIA quizás antes de los que esperábamos los que desde un principio formamos en él ha llegado a un momento, consideramos definitivo para su existencia y superior desarrollo, en que no puede estancarse y vivir de la renta de lo que hasta ahora se ha logrado. Si nos quedamos quietos a buen seguro que iremos hacia atrás y creemos, que después de la labor realizada, los que formamos en el Club, qué no es hora de permitirnos estas flaquezas y echarnos a dormir, si no todo lo contrario. Ha llegado el momento de nuestro mayor sacrificio para culminar y firjar las bases definitivas de lo que puede ser un GRAN CLUB, con vida propia, del que toda la población de Premia se pueda sentir orgulloso.

NOSOTROS PARA CONSEGUIRLO NO REGATEAREMOS NINGUN ESFUERZO.

Dificultades las hemos tenido y las seguiremos teniendo, pero ellas pueden verse muy paliadas con la ayuda, MORAL O MATERIAL, que pueda aportar cada uno de vosotros. En definitiva, el beneficio es exclusivamente para vuestros hijos.

Como habréis leído, en otros comentarios de este fascículo, la labor que viene realizando el Club, tanto en favor de la natación competitiva, como en la formación complementaria escolar, creemos es digna de tenerse en cuenta y ser apoyada por todos nosotros.

EL CLUB NATACION PREMIA a partir del 1° de Octubre podrá CONTAR CON SOCIOS.

Este fascículo es un eslabón más para promover la CAMPAÑA DE SOCIOS y darnos a conocer a todos ustedes.

El Club necesita de Premia. Personalmente me sientí orgulloso cuando unos buenos amigos de Premia fueron los primeros en decirme, algo sorprendidos que, en los Campeonatos Absolutos de España de Natación, habían visto en directo, por la T.V.E. desfilar y nadar a los nadadores de Premia. ¡QUÉ HABIAN VISTO EL NOMBRE DE PREMIA POR LA TELE!

Pues bien, este orgullo lo hemos de compartir: todos y estad seguros de que con vuestro apoyo, tendremos un plantel de nadadores y chavales que empezando de pequeños y pasando por la Escuela de Natación, todos ellos con una gran afición y espíritu de sacrificio, a buen seguro harán que más de una vez os sintáis nuevamente orgullosas de este Club que lleva el nombre de vuestra Villa.

UN RUEGO, ya nada más para terminar, pasar por la Piscina cuánto antes a informaros de las condiciones para hacerlos SOCIOS,

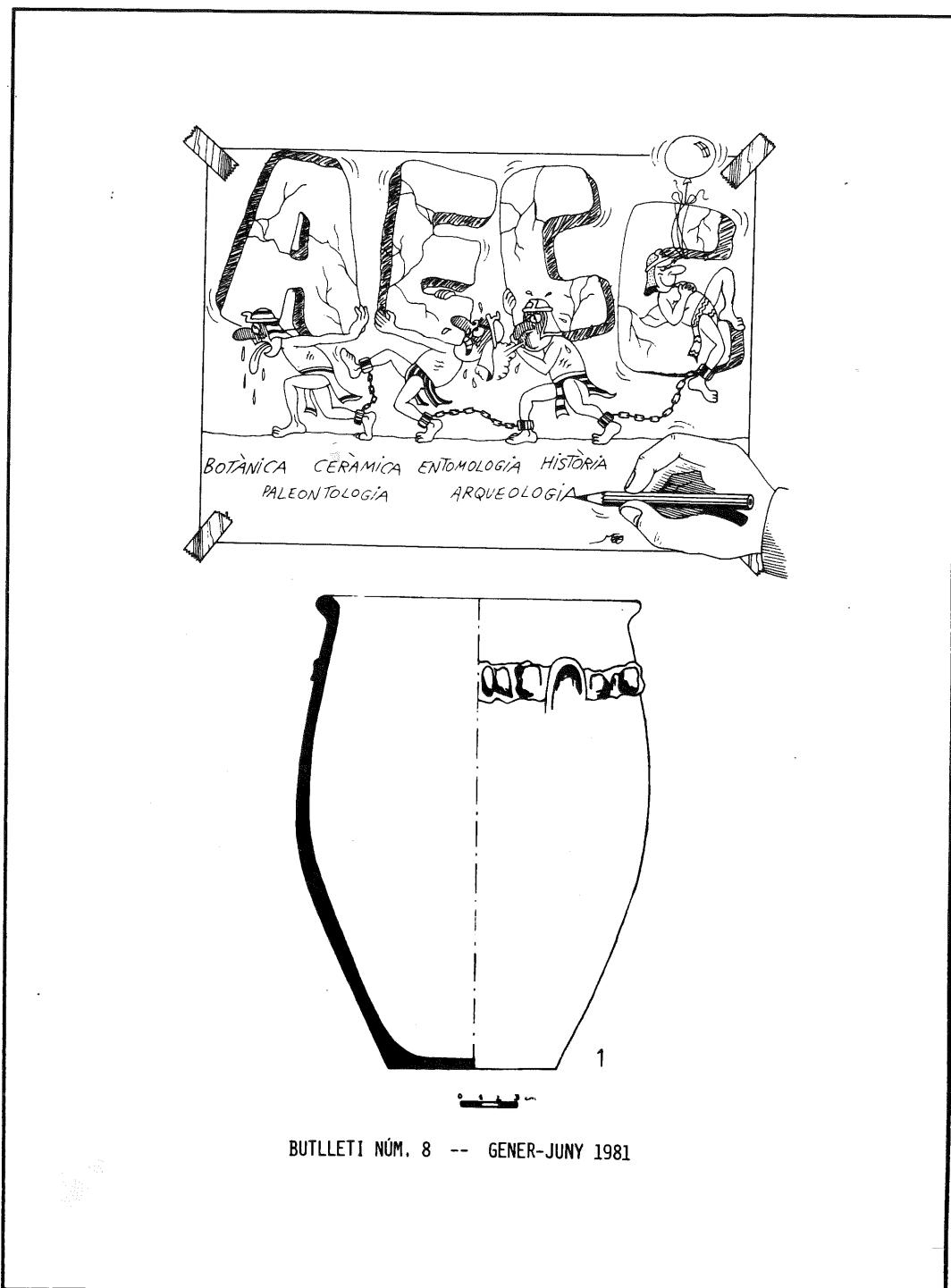
VUESTRA PRESENCIA E INTERES ES FUNDAMENTAL PARA TODOS.

NUESTRO AGRADECIMIENTO POR ADELANTADO.

ESPERAMOS VUESTRAS INSCRIPCIONES.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1950.— Per juliol, la junta de reconstrucció de l'església, va recuperar per Premia la porta d'estil barroc que estava al museu marítim. Va ser construït el presbiteri. Collocació de les columnes. Collocació de les vidrieres obra d'en J. Costa. Entre 1950 i 1954 fou batlle Angel Rovira i Barraca. Aquest any, el cens de la població de fet, era de 3.974 habitants.

BUTLLETI NÚM. 8 -- GENER-JUNY 1981

20

A.E.C.C.-

Butlletí socis Agrupació d'Estudis Científics i Culturals.

Adreça: Angel Guimerà, 7 - Premià de Mar. Periodicitat: Irregular. Fundació: 10 de juliol del 1975. Números publicats: 10. Format: 21,5 x 31,5; 27 x 21,5; 29 x 21. Promig de pàgines: 24. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Offset; Imprecopy, Gafarrons. Director: Joan Gómez i Vinardell. Temàtica: Reculls d'arqueologia, història, ciències.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Onomàstica Premianenca

En diverses ocasions, en comentaris diversos a publicacions premianenesques, ha estat abordat, fragmentàriament, l'estudi dels noms dels nostres llocs, i particularment el dels nostres carrers i places. Al "GUIA" (iniciat en 1957 i suspès en 1971) s'hi havia començat una informació a nivell popular i ara els amics de l'A.E.C.C. em demanen de reprendre-la; em proposo de fer-ho sense pretensió d'investigació profunda, però suficientment clarificadora—em sembla— i útil per a tothom.

Podriem seguir com uns cercles concèntrics a partir de l'actual plaça de l'Ajuntament i anar seguint fins on puguem arribar.

PLAÇA DE L'AJUNTAMENT

L'edifici bàsic degué ésser el Temple Parroquial de Sant Cristòfor o Sant Cristòfol, erigit a honor del patró del poble, i evidentment anterior a l'edifici de l'Ajuntament, o Casa de la Vila, no sols l'actual, sinó també el vell. A Premià de Mar no podem parlar de vellíuria respectable: som un poble que apareix en forma de tal, tan religiosament com civilment, a mitjans del segle passat. No obstant, la portada de pedra, que no sabem d'on fou portada, denota una més alta antiguitat, potser del segle XVII, o esculpida més tard, dins els cànons ja superats al XVIII i XIX; hi ha molt a veure en aquesta portada, que és un veritable mostrari de temes mariners: mol. luscs, peixos crustacis, i una barca amb els seus tripulants, a més de les figures del Sant i de l'Infant Jesús, d'una gràcia extraordinària. Tot esculpit en pedra d'ull de serp, probablement extreta de la pedrera de la Cisa, i versemblant obra d'un artesà d'aquests verals, bon coneixedor del seu ofici.

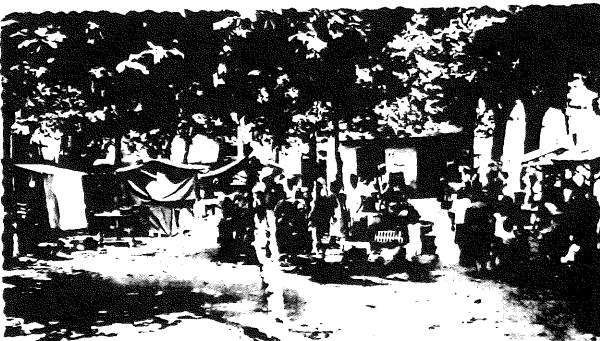
L'edifici de la Casa de la Vila donà forma a la Plaça, tot formant un triangle, i deixant-la tancada més separadament als altres dos costats amb dos carrers.

Aquests llocs cèntrics són una temptació molt gran pels ocupants successius del poder, i al mateix temps treient els noms dels governants anteriors. La "Plaça de la Constitució" indica una mentalitat que reflecteix les diverses i "permanents" constitucions que s'han donat a Espanya de tant en tant i la decisió de l'actual municipi de recobrar el nom popular és un encert, perquè els règims canvién, però el poble roman, i això li dóna una garantia de continuïtat. Durant el règim franquista portà el nom de Calvo Sotelo, que havia estat ministre d'Hisenda d'Espanya en temps de la Dictadura del General Primo de Rivera (1923-1930), però tothom en digué sempre la Plaça de l'Ajuntament, o de l'Església, tot i que aquest darrer nom semblava respondre més aviat al tres de davant del Temple, encara que no sigui ben bé una plaça.

No sé si trobaria als arxius l'assignació d'algun altre nom en determinades circumstàncies, de manera poc estable, com ho fou, per iniciativa popular, durant unes setmanes, el nom de "Plaça de l'Onze de Setembre", que no arribà a tenir caràcter oficial.

Aquesta plaça ocupa el loc i la missió que els grecs anomenaven l'"àgora" i els romans el "fòrum", lloc de conversa, de discussió i de mercat en temps regulars, quan Premià de Mar era un territori ocupat per aiguamolls o maresmes, i sense indicis d'habitació humana.

SALVADOR MORAGAS.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1951.— El dia 5 d'abril van ser inaugurades les CLASSES DE CATALÀ de la joventut parroquial. La quota era voluntària. Les lliçons es donaven cada dimarts no festiu ni vigília de 2/4 de 10 a 2/4 d'11. Va ser construït el gran Baldaquí de l'església pel arquitecte Bonet Gari.

patronat
social
premianenc

full

número 2

premià de mar gener 1977

Apreciats amics:

Des de fa un temps heu pogut veure a la premsa una bona quantitat de notícies sobre el Congrés de Cultura Catalana. Aquest estiu va ser presentat a Premia, i al'últim número del FULL us informàvem de la constitució del secretariat del CCC al nostre poble.

En una d'aquelles notes de premsa (que repetim en una latra part d'aquest número) es deien els àmbits de treball que s'havien emprés a Premia i qui hi treballava, i s'anunciava la presentació del Congrés el dia vint-i-vuit de gener.

Tot plegat Déu n'hi dó, podríem dir en llegir-ho: adhesió de la majoria d'entitats del poble, grups de treball en set dels vint àmbits, projectes de **diversas manifestacions** (actes populars, conferències, festes...) Bé, sense valorar-ho en molt o en poc, puc assegurar-vos que és insuficient, tant a nivell de Premia com de tot Catalunya.

El nostre dèficit en infraestructura cultural és massa gran per ser superat amb el treball d'aquests sis mesos vinents; és un dèficit que s'arrosegà de massa temps, no només de **quaranta** anys; és el que marca la diferència entre la nostra i una cultura "normal", en què els treballs d'estudi i coneixement propis s'han anat fent al llarg de dos o trescents anys i ara tenen un pòsit, un gruix considerables.

21

FULL.—
Patronat Social Premianenc.

Adreça: c/. M. Parareda - Premia de Mar. Periodicitat: Mensual. Fundació: XII - 1976. Números publicats: 2. Format: 21,5 x 15,5 cms. Promig de pàgines: 8. Llengua: Catalana. Impressió: Multicopista. Temàtica: Informació de les activitats del centre.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

ELS PASTORETS

Els dies 25, 26 i 1 van ser representats els Pastorets al PSP. Els Pastorets com a tradició de Nadal que ens permet veure els nostres nens a l'escenari, nens contents, nens obligats, nens disfressats, nens; tradició que aconsegueix reunir tot el poble al seu entorn, i que, cal remarcar-ho, aconsegueix també una gran participació de la gent, tant per part dels que hi han intervenit directament (organitzadors, infants i gent del PSP), com dels espectadors, que també han fet seva l'obra.

Potser val la pena que aquesta tradició sigui renovada en la seva repetició, que no sigui "la de sempre", sinó la mateixa, però nova de cada any, i així més nostra. Això és factible amb aquella participació de què parlàvem, participació que pot aportar noves idees, nova gent i un esperit nou a la marxa del PSP, si és constant durant el temps que va d'un Nadal a l'altre.

(Reproduït).

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1952.— Va ser fundada l'escolania de Premià de Mar. Col·locació del retaule al temple.

SUPLEMENT DOCUMENTAL

"BOLETÍN DE LA ASOCIACIÓN
DEL DE CABEZAS DE FAMILIA"

AÑO III

PREMIA DE MAR

SEPTIEMBRE DE 1976

Apartado de Correos 17

DIRECTOR: PRESIDENTE ASOCIACION PREMIA - A. SUBIRÀ

Commemoració
de
l'onze de Setembre

22

SUPLEMENT DOCUMENTAL.—
Butletí associació de Cabezas de Familia.

Adreça: Apartat de correus, 17 - Premià de Mar. Números publicats: 1.
Format: 27,5 x 21 cms. Promig de pàgines: 20. Llengua: Catalana.
Impressió: Greco, S.A. Director: A. Subirà. Temàtica: Número Extraordi-
nari fet amb motiu del primer 11 de setembre celebrat a Premià des-
prés de la guerra civil. Es pretenia donar importància històrica al poble.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

L'onze de setembre de 1714

Es l'onze de Setembre de l'any 1714, i la Pàtria es vesteix de dol. Avui s'han perdut els millors dels seus fills, entremig de les fumejants runes de la Ciutat Comtal, resten morts o ferits els millors capitans, Villarroel, Casanova i molts d'altres herois i fills de la terra.

Es l'onze de Setembre i els catalans han estat traïts per aquells en els qui havien dipositat llur confiança. Els nostres drets han estat trepitjats. El poble coneix l'amargor, la fel dels vençuts.

Es l'onze de Setembre, és dia de lluita. Avui el poble català se sent fort: ja no té a prop les fumejants runes ni les baionetes li fereixen el cos. Tenim davant nostre tot un camí a fer i reclamem amb força els nostres drets.

Han passat molts anys d'ençà que forem vençuts, però avui, ja recuperats, el nostre caliu de poble esdevé flama. Tenim homes i dones amb capacitat de governar-nos i reclamem (amb tot el que això comporta) la necessitat de viure dins una societat governada per nosaltres.

Reclamem els nostres drets com a Nació, dins el concert de les nacions que formen Espanya, Europa i el Món.

Avui és el nostre dia, el dia de les reivindicacions nacionals.

Premià de Mar, 11 de Setembre de 1976.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1954.— Construcció de la sagristia. El 30 de maig es celebra el cinquanta aniversari de la fundació dels "Amics de la Sardana". De maig del 1954 a maig del 1964 fou batlle de Premià en Pompili Pujol, que aixemplà el camí del Mig i inaugurarà la Plaça dels Caiguts.

23

**CONGRES DE CULTURA CATALANA.-
Secretariat de Premià de Mar.**

Adreça: 18 de juliol, 7 (antic carrer de la Riera) - Premià de Mar.
Fundació: 1977. Números publicats: 2. Llengua: Catalana. Impressió:
Multicopista i Copisteria Gafarrons. Temàtica: Cultural-informativa.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Ara, després de quaranta anys de dictadura, tothom es planteja el retorn als orígens. Cal trobar el nom de cada cosa, el seu veritable nom.

La nova nomenclatura dels carrers de Premià cal que no es faci amb presses ni per reials ordres; cal un estudi conscient i clar i una voluntat popular que porti a terme aquest somniat canvi.

Amb aquest petit recull no pretenem res més que sentar una base d'estudi, amb el fi que la gent que viu i mor al nostre poble, la gent, homes, dones, nois i noies que formen la "comunitat carrer" decideixin el que cal. Ells, a la fi, són els qui han de gaudir o de suportar el nom de llur carrer.

SECRETARIAT DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

PREMIÀ DE MAR

— CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys —

Any 1955.— Benedicció de la imatge de Sant Cristòfol, obra de l'artista Jaume Busquet.

LES NOSTRES ARRELS

FRAGMENTS D'HISTÒRIA RECUPERADA

Suplement del butlletí de l'AECC. Premia de Mar

LA MONEDA LOCAL

DURANT LA REPÚBLICA

abril 77

24

LES NOSTRES ARRELS.— Fragments d'història recuperada.

Adreça: Angel Guimerà, 7. Fundació: 1977. Periodicitat: Semestral.
Números publicats: 6. Format: 21 x 29,5 cms. Promig de pàgines: Variable, aprox. 20. Llengua: Catalana. Impressió: Copisteria Gafarrons.
Director: Joan Gómez i Vinardell. Temàtica: Recuperació història i ciències-Monogràfica.

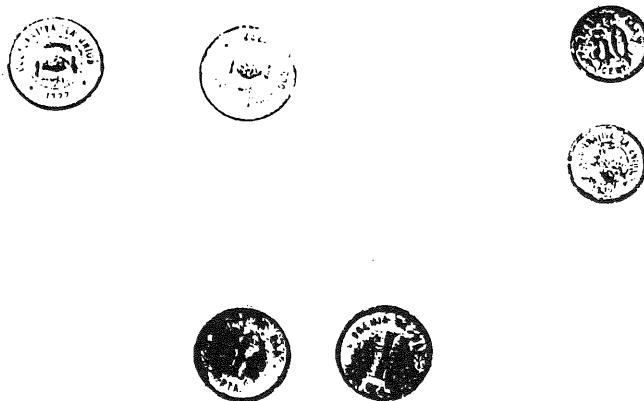
LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

La cooperativa L'unic de Premia era una cooperativa de consum, es repartia els beneficis entre les llibretes del socis.

Edita moneda pròpria datada al any 1922 era d'ús interior dins l'entitat. Coneixem dues monedes metàliques de una i dues pesetes i una del cafe valorada en 50 centims les primeres tenen el signe de la unió de dues manes en una banda i a l'altra el valor.

Són unes monedes molt boniques fruit d'una època que que nasqué a la nostra comarca un fort moviment cooperatiu que malgrat ésser ofegat per forces de tipus polític creu que com com un mirall reflexaran en un futur davant noves experiències que ens ajudaran a reconstruir el país.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1956.— Col·locació del cancell de l'església fet per Salvador Godós. Primer vestigi del Barri Cotet: el primer solar fou venut a Roser Cano Ruiz, vídua de Climent Beltran, que començà a construir el primer de gener d'aquest any.

25

MACACO.—
Revista Underground.

Població: Premià de Mar. Fundació: 1977. Ultim núm. publicat: 1977.
Núms. publicats: 3. Format: 16x22 cms. Promig pàgines: 16. Llengua:
Catalana. Impressió: Copisteria "La Juliana" Argentona. Temàtica: Pe-
riodisme experimental, música, notícies i reflexions.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

MACACO FCITORIAL

FESTES POPULARS, ON VAN?

Darrerament, veiem molt sovint que el quelcom de negoci pel mig. El futur d'aquestes diades és per tant bastant optimista, encara que la tònica fins fa poc temps era bastant pesimista, ara perque és recuperar aquestes diades cal l'esforç de tots, tant a organitzarles com a participar-hi.

poble està demanant el retornament de les festes que ha perdut, perquè el poble necessitem aquestes festes, molt poca gent és contenta amb la tele, el cinema, les discotheque's, i d'altres muntatges comercials.

Avui ja s'estan duent a terme campañes reivindicatives, i s'organitzen ja molts actes populars com a millor forma de la veu del poble. I és que si no és revitalitzen ara, de surt que ja quedaran per sempre a la història.

Les diades organitzades fins ara han tingut un èxit considerable, per no dir extraordinari, esta clar que a alguna gent no li interessen, pero la so cietat consumista aviat hi trobarà

Situarse en el marc del maresme, s'ha de dir que als pobles de la costa els hi ha tocat molt la "civilització". Però els seus habitants tenen plena consciència del que està passant, als pobles del interior estan un del més sans. Però en general la nostra comarca conserva bastant encara els costums populars.

.Oriol repicatruges.

Aquest número és un duro més car que l'anterior, però com podeu veure té doble nombre de planes i quasi totes estan fetes per copisteria. Esperem que els nostres lectors ens segueixin oferint la seva confiança.

Han parit el nº1 la Gemma, en Pep XINO-XANO, en M.S. Somniacèls, Rafel Trompacontinus, en Ramonet 77, Ñaka, Xavier i l'Oriol repicatruges. Tots hi podeu col.laborar si voleu. Ah! m'he deixat l'Adela i en Carlitos que surten a la foto-novela.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1957.— El 22 de desembre, els Amics de l'Art Pessebrístic organitzen la X exposició de diorames nadalencs.

escuderia premià

BOLETIN INFORMATIVO
Diciembre 1977

N° 1
Trimestral

26

ESCUADERIA PREMIA.— Boletín informativo.

Adreça: c/. Alegría, 25, 1er. - Premià de Mar. Periodicitat: Trimestral.
Fundació: Desembre 1977. Números publicats: 2. Format: 21 x 15 cms.
Promig de pàgines: 16. Llengua: Castellana. Impressió: Offset. Director: Miquel Blasco - Pepe Alonso. Temàtica: Informatiu de socis. Motorisme.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Reportajes del Mundial en la Asamblea de socios

Para el dia 30 de diciembre a las 10 de la noche, en el Patronato Social de Premià, tenemos una variada serie de películas de motociclismo, sobre temas del campeonato del mundo de moto-cross, trial, etc. que acompañadas de la "mas agresiva musica rock" esperamos que nos deleiten con imágenes tan olocuentes como las de la fotografía.

A nivel regional, tenemos las 3 Horas de Premià de 1977.

También tenemos una película, para los que les gusta recordar los inicios de la Escuderia, ó los corredores en sus comienzos y que ahora son una realidad.

Naturalmente al pasar en el transcurso de la Asamblea Anual de socios, será gratuita la entrada.

Mas cine

Ademas de estas películas que son de estricta competición, queremos pasarnos con relativa frecuencia, películas comerciales que traten del tema del motor, ya sea en dos o cuatro ruedas, películas con renombre como las 24 Horas de Le Mans, 500 Millas, El precio del fracaso.

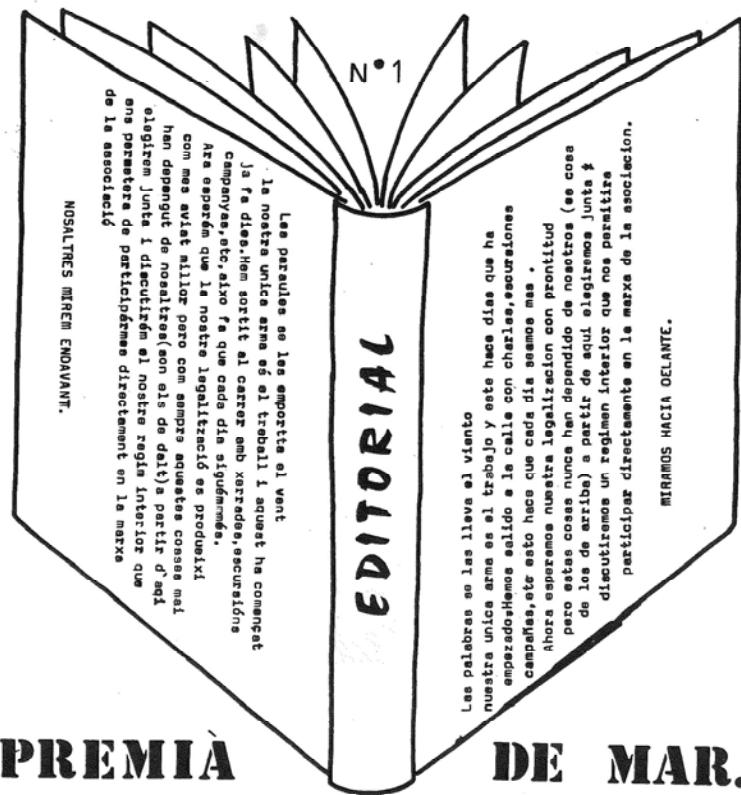
CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1958.— El dia 27 de febrer s'inauguren les Classes de Català al Patronat, els dijous de 2/4 de 8 a 2/4 de 9, els mesos de març, abril i maig. El dia 3 d'abril, a les Galeries Syra de Barcelona, es celebra una exposició pòstuma al pintor premianenc Pau Roig, artista de fama mundial. Estrena al Patronat del Pignalí amb el següent repartiment: Jaume Pages, Maria Plubins, Francesc Dòria, Sergi Traid, Lluïsa Giral, M. Teresa Planas i d'altres. El 4 de maig, Festival Sardanístic per l'aniversari de la fundació dels Amics de la Sardana de la Joventut Parroquial; també hi havia parada de llibres catalans. El mateix dia representació al Patronat de Fabiola. L'onze de maig fou beneida pel Sr. Bisbe auxiliar de Barcelona, Dr. Narcís Jubany, l'escola de formació professional de Santa Tecla. El 15 de juliol començà la construcció de les campanes de l'església. El 12 d'octubre s'inauguren les classes a Sta. Tecla i el dia 26 s'inaugura el monument als caiguts.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS • COMISSIÓ GESTORA

ALLIOLI

març-abril-77.

Les paraules se les emporta el vent
la nostra única arna és el treball i aquell ha començat
ja fa dies. Hem sortit al carrer amb sortides, excursions,
campanyes, etc., si no r'és que cada dia amb charlas, escurssions,
campafies, etc. r'és que cada dia se'mba nas.
Ara esperem que la nostra legalització es produïxrà
com mes aviat millor però com sempre aquelles coses mal
han dependent de moltes (són als de dalt) a partir d'aquest
elegrem junta i direcció en el nostre regió interior que nos permetre
ens parem de participarem directament en la marxa
de la associació

Les paraules se les lleva el vent
nuestra única arna es al trabajo y este hace días que ha
empezado. Hemos salido a la calle con charlas, excursiones,
campañas, etc. r'és que cada dia se'mba nas.
Ahora esperamos nuestra legalización con prontitud
pero estas cosas nunc han dependido de nosotros (es cosa
de los de arriba) a partir de aquí elegiremos juntas y
discutiremos un régimen interior que nos permitira
participar directamente en la marcha de la asociación.

MIRAMOS HACIA DELANTE.

27

ALL i OLI.—

Associació de Veïns

Comissió Gestora.

Adreça: Verge de Lourdes, baixos. Fundació: 1977. Números publicats:
2. Format: 21,5 x 31 cms. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió:
Número 0, Copymar - Mataró; Número 1, Copisteria "La Juliana" -
Argentona. Temàtica: Revista reivindicativa Associació de Veïns.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

De

NOTICIARI

A Premià li cal una reforma als noms dels carrers, cal un retorn als noms d'origen sortits del poble: Aurora, Riera, Nom de l'església, Gibraltar, Indústria, etc. Són noms naturals nascuts lluny de partidismes i de tendències polítiques d'època.

Crec que en una retolació futura, cal tenir-los en compte. No fem, com sempre ha fet l'Ajuntament, que sense assessorar-se amb ningú, ha pres determinacions que a tots ens afecten.

Abans de fer un pas, cal estudiar-lo. Creiem que per sort o per desgràcia ha finit l'era en que les coses es decidien per "reial ordre".

L'Ajuntament de Premià tingué l'encert de plantar nous arbres a la carretera de Vilassar, en substitució dels plàtans víctimes de la no representativa Diputació.

Aquesta diua ja n'hem vist alguns de trencats.

Demanem al municipi que pacientment i en proba de civisme, els vagui reposant periodicament.

També aprofitém per suggerir el restabliment de la Festa de l'Arbre com a primer pas per educar les futures generacions vers l'importància que té l'espai natural per un poble.

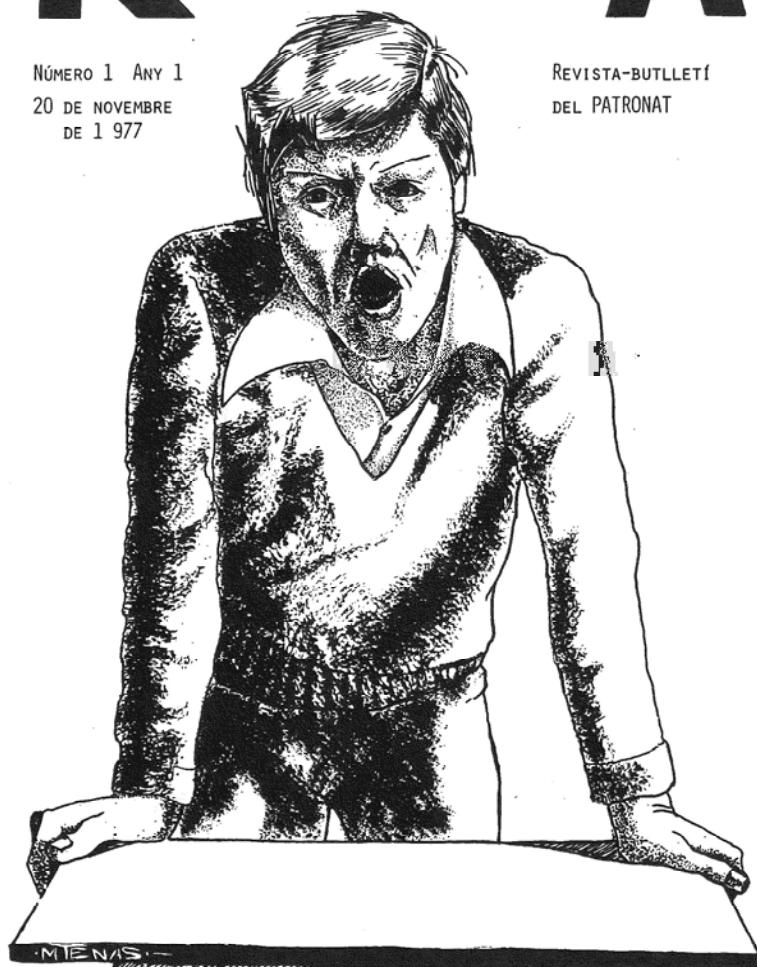
CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1959.— El dia 23 d'abril, inauguració de la capella i noves dependències del Casal Benèfic. El mes de setembre morí en Pau Estrader i Vilà, supervivent del grup de capitans de la Marina mercant. El 14 d'octubre el rei Balduí de Bèlgica estigué sopant, d'incògnit, al restaurant Premià. Reconegut pels assistents fou saludat en el moment de marxar amb una salva d'aplaudiments. El dia 9 d'octubre s'inauguren les Classes de Català que es donaran simultàniament al Patronat i a l'Escola Santa Tecla. Els professors són: Salvador Moragas i Joan Roldós amb l'ajut de Manuel Surinyac i Maria Pluvins, sota l'organització dels Amics de la Llengua Catalana i les Joventuts Parroquials.

RAUXA

NÚMERO 1 ANY 1
20 DE NOVEMBRE
DE 1977

REVISTA-BUTLLETÍ
DEL PATRONAT

MENAS

28

RAUXA.—
Butlletí del Patronat.

Adreça: Mossèn Paradeda, (PSP). Periodicitat: Mensual. Fundació: 11-77 fins a 3-78. Números publicats: 4. Format: 21 x 30 cms. Promig de pàgines: 12. Llengua: Catalana. Impressió: Copisteria Gafarrons. Temàtica: Informatiu general de Premià. Inici del grup de premsa que donà naixement a Premià Informa.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

LOS SINDICATOS SE PRESENTAN

En las últimas fechas han tenido lugar en nuestra población la presentación de diversas centrales sindicales. Cabe destacar los actos realizados por SU (Sindicato Unitario) y por CNT. SU se presentó en el Patronato y en el barrio Cotet, mientras que CNT lo hizo en el "Camp del Rector", con fiesta incluida.

A pesar del despliegue propagandístico que estos sindicatos realizaron por toda la población días antes de su presentación, lo cierto es que estas presentaciones se han caracterizado todas por una escasísima afluencia de público, lo cual es un dato muy a tener en cuenta.

Por otra parte, ha realizado también su presentación una nueva agrupación, esta vez de pequeños comerciantes. Esta agrupación responde al nombre de ACAPIC. Como en los casos citados anteriormente, esta presentación también tuvo como nota a reseñar la escasa afluencia de público. JOSE.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1960.— Mor l'autor teatral, veí de Premià, Josep Soler i Parcerisa. El 9 de setembre, inauguració del campanar, campanes, rellotge i la il·luminació de l'església. La població de Premià de Mar en aquest any és de 5.513 habitants.

BARRIO UNIDO

NºO
JULIO
1.977

ASOCIACION DE VECINOS BARRIO SANTA MARIA STA. ANA-TIÓ

UN SOLO BARRIO

UNA SOLA FUERZA = **NUESTRA UNION**

LA ASOCIACION DE VECINOS LA FORMAMOS TODOS

29

BARRIO UNIDO.—
Asociación de Vecinos barrio Santa María-Santa Anna Tió.

Adreça: Girona, 25, 3è-4ta. Fundació: setembre 1977. Números publicats: 2. Format: 21,5 x 31,5 cms. Llengua: Castellana. Impressió: Còpisteria "La Juliana" - Argentona. Temàtica: Revista reivindicativa de l'Associació de Veïns.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

IMPORTANCIA DE LA EDUCACION

La educación, la formación de la persona, es —indudablemente— la base del correcto funcionamiento de la sociedad y el acceso de todos a la enseñanza es un derecho que todos debemos defender. ¿Por qué? Veamos:

- 1o.) El porcentaje de universitarios procedentes de las clases trabajadoras es de alrededor de un 2 por ciento (si es que se llega).
- 2o.) Las clases trabajadoras constituyen la mayoría abrumadora de la población.
- 3o.) Los trabajadores, con su trabajo y sus impuestos, son los que hacen posible la existencia y el mantenimiento de todo tipo de centros escolares (institutos, centros de formación profesional, universidades, etc...).

Es evidente por poco que reflexionemos sobre estos puntos que:

AQUI PASA ALGO RARO: ALGO QUE NO DEBERIA PASAR.

¿O es que los hijos de los trabajadores son especialmente tontos? Evidentemente NO. Seguramente lo que ocurre es que no debe interesarle a alguien que los hijos de los trabajadores tengan las mismas oportunidades que los hijos de la burguesía. ¿Por qué? Pues porque la cultura, sin duda alguna, es un instrumento de poder, y —por tanto— quien tenga ese instrumento en sus manos se asegurará el ejercicio del poder.

LA SITUACION ES PUES LA SIGUIENTE:

- 1o.) El que tiene el poder decide quien tiene derecho a la cultura y quien no.
- 2o.) Como la cultura es una fuente de poder, el que detenta el poder trata en todo momento de que la cultura vaya solo a quienes lo sostienen y no a quienes pueden arrebatarselo.
- 3o.) Siendo la burguesía (el capital) el que detenta el poder, evidentemente trata de impedir a las clases trabajadoras el acceso a la cultura.

COMO IMPIDE LA BURGUESIA EL ACCESO DE LA CLASE TRABAJADORA A LA CULTURA:

- No haciendo nada para erradicar el analfabetismo.
- Procurando que los padres de los trabajadores no se den cuenta de lo importante que es que sus hijos tengan acceso a la cultura, en igualdad de oportunidades.
- Creando sus propios "Colegios de pago" para uso exclusivo de la clase capitalista y subvencionándolos, en vez de apoyar una enseñanza gratuita estatal.
- Obstaculizando al máximo la aparición de actividades

culturales "en los barrios" (bibliotecas, conferencias, etc.) —Haciendo que la vida de las familias trabajadoras esté "apretada" económicamente para que no pueda "permítirse" el lujo de enviar a alguno de sus hijos a estudiar.

—Pagando mal a los maestros estatales con lo que tienen que trabajar en otras partes y no pueden enseñar como sería necesario.

—Etc., etc....

QUE PUEDE HACER LA ASOCIACION DE VECINOS PARA LUCHAR EN LA MEDIDA DE SUS POSIBILIDADES. CONTRA ESTA INJUSTICIA?

1o.) Hacer lo posible por que todos los vecinos, todos los padres, tomen conciencia de la gran importancia que tiene la enseñanza en vistas al futuro de sus hijos y al futuro de la sociedad en general. Es por ello que la vocalía de enseñanza lucha por la creación de "Asociaciones de Padres de Alumnos" en todas las escuelas del BARRIO. Porque los padres pueden y deben saber que se enseña a sus hijos, y como y porqué se les enseña, teniendo un control efectivo sobre el funcionamiento de los centros escolares. Por otra parte, también se ha realizado alguna charla coloquio sobre los problemas de la enseñanza.

2o.) Unir a todos los vecinos en la lucha por una mejor calidad de la enseñanza, por unos espacios libres y parques, adecuados a las necesidades de los chavales, por la creación de centros de enseñanza media (Institutos de Bachillerato) a nivel comarcal, y de guarderías gratuitas en el BARRIO, etc....

3o.) Suplir en cierta forma, algunas necesidades que nadie cubre como son —hasta el momento— clases de catalán para adultos, y clases para aprender a leer y escribir, también para adultos.

4o.) Potenciar las actividades del tiempo libre de los chavales (expresión plástica, excursiones, expresión corporal, juegos,...) en el Centro Infantil que funciona los sábados por la tarde, y hacer posibles —cada verano— unas "Colonias de Vacaciones" para el máximo posible de chavales.

Todo esto ya está en marcha pero es evidente que nos faltan brazos para llevar a cabo tanta faena. Para pedir información sobre algunos de estos puntos, ofrecerse como colaborador, o sugerir cualquier cosa relacionada con la enseñanza, podeis dirigiros a C/ Gerona 25, 3o.-4a. los martes y jueves de 7 a 9 de la noche.

LA CULTURA ES UN DERECHO Y UNA NECESIDAD, NO UN LUJO

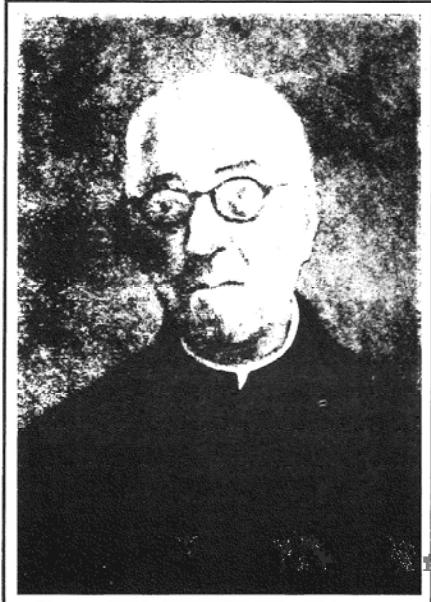
(Reproduït literalment)

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1962.— Cessió per part de J.M. Xiviller i Maria Masriera d'un terreny prop del camí del Mig, amb 91.000 pams quadrats, perquè s'hi construeixi una església. El dia de Nadal una gran nevada cubri Premià de Mar amb més de tres pams de neu.

CINQUANTENARI PATRONAT SOCIAL 1928 - 1978

MOSSEN - JOSÉP PARADEDA

GRABAT - GINSA, S. A., d'Hospitalet. - Fotografia d'en
J. Cisa i Artigas feta de la PINTURA d'en J. Font i Més.

Premià de Mar, Juliol 78

30

CINQUANTENARI PATRONAT SOCIAL 1928 - 1978.—

Adreça: c/. Mn. Paradeda (PSP) - Premià de Mar. Fundació: 1978.
Números publicats: 1. Format: 20,5 x 30 cms. Promig de pàgines: 14.
Llengua: Catalana. Impressió: Gràfiques "La Industrial". Temàtica:
Recordança del cinquantenari de l'entitat.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

LA SARDANA: UNA DANSA PER UN POBLE

La Sardana és de naturalesa mediterrània: nascuda a Catalunya, arrelà a les comarques gironines i s'ha propagat amb ufanía per tot el país. I perquè l'esplet des d'ara sigui més ufanós, cal només fer la sembra a la generació oportuna: La dels infants i la dels joves.

És un ball, el de la sardana, que respon al geni i a les característiques dels catalans. La seva rodona no enclaustra, sinó que liberalment acull els nous arribats i s'eixampla. Al nostre ball li és connatural l'esperit de germanor i l'exercici del proselitisme; hom es té els braços indistintament a homes i dones de qualsevol edat, llinatge i estament, i a ell s'acullen sovint petits i grans de parla no catalana.

Aquests són els principals valors de la dansa que arriben als prosélits; la rodona els forma, els acomoda i fins equipara els qui semblen més convulsius. A totes les edats els adeptes es capten amb una civilitat poc corrent a d'altres balls usuals als països cultes.

De la incidència social, convé remarcar que ha estat en els períodes de dictadura quan s'ha incrementat i s'ha fet evident la cohesió del sardanisme i la seva identitat catalanesca; a través de rèmores i dificultats s'han fet aptes prou directius per a bastir tota una xarxa d'Agrupaments pro dignificació de la dansa i per a concentrar-los i cooperar en organitzacions majors en l'òrbita de la cultura del país.

PERE PUIG I ZABALA
Responsable de Campanya Sardanista del
Congrés de Cultura Catalana.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1964.— Es nomenat alcalde el Sr. Joan Riera.

LA FONT DEL CARGOL

FULL LITERARI DEL TALLER OBERT D'EXPRESSIÓ DE PREMIA -GRUP DE LLETRES-

• INFORMACIÓ •

JUNY - JULIOL DEL 1979

NUM. 4 20 PTES.

Editorial

pooU LUV Èti!!

Les nits del llibre

Al llarg de la nostra cultura trobem un seguit de temes fonamentals que han servit d'eixos de reflexió del femenit poètic des que l'home s'en coneix com a pròpia entitat i expressió poètica. Un d'aquests temes és la posició de l'artista enfront del seu propi instrument expressiu, del material lingüístic i de les seves possibilitats.

En relació amb tot això és possible parlar, a grans trets, de dos tipus de poeta: el que podríem anomenar poeta oral, vident i el que podríem encunyar artista poeta conscient. El primer és aquell que utilitza el llenguatge com un acte de provocació i de perbocacions com a manifestació de tot més mètic i irracional, allunyada de preocupacions estrictament formals. El poeta aquest, per contra, és aquell qui veu el poema com una construcció que potigota quel cal construir amb els maons dels mots, d'una manera lògica, fugint d'irracionales extrems. No cal dir que totes dues vertents han tingut el temps suficient per a excedir en tradició cultural la darrera (més aviat romàntica surrealisme/poesia pura, formalisme...). De tots maneres, és evident que moltes vegades una dicotomia és redutora i que no sempre es pot fer una separació tan clara entre una tan estrètia, més aviat al contrari. Dic això perquè Vicenç Altaïo es troba en aquest cas. L'Altaió comença presentant-se com a poeta oral, però, en el seu poema del llibre "La poesia a dir la follia" (1.975) ja canvia, ara la seva manca de fer-ho pres noves inflexions, noves inflexions molt enriquidores si tenim en compte que precisament el llibre "Sempre som afany" (1.978) és sobre tot poesia escrita i el seu guiatge i el seu poètic. Es inevitable doncs que no surti a la llum de forma poelitzada la discussió teòrica racional/irracional. Vicenç Altaïo no té deixa d'estimar per cap de les dues opinions. El poeta es dubta entre el temps arquitectura, és metrò i és vida. En definitiva el poeta ens diu que: "aquest aplec és producte d'una química de partícules d'aquí i allà, d'una darreria tot sortit de reaccions, cumulades en les fases finals de caràcter madurament teòric i que passen per l'anàlisi del procés de creació, per la relació lògica/llàctica, per la qüestió de la mida i la medida dels valors".

Cat conèixer que la poesia de Vicenç Altaïo no és una poesia fàcil ni afagadora. Es una poesia rigorosa, sense concessions, que produeix una estranya sensació de duresa, d'afonsissa enfeiradissa, a la primera lectura, d'un caràcter formalí i amb connotacions d'ordre matemàtic (algunes de les poesies matemàtiques és fàmibl analògic) que pot fer en certs moments abstrusa la lectura. Es en definitiva un llibre per a ser reflexionat i llegit més d'una vegada.

VALERIA PUJOL

Sempre som afany

Algú ha dit que la capitalitat cultural del Maresme, per tota una sèrie de raons que ara no val la pena detallar, s'està desplaçant de Mataró a Premia de Mar (Recordem: Mostra, Nit del Llibre, Jornades d'Art, etc.). I així, en els darrers anys, els activitats culturals fonamentals de Premia de Dalt (Recordem: Festival de Música clàssica, Concurs Literari d'Arts i Lletres) d'un impuls que fins i tot supera el marcat, podrem comprovar que la capitalitat es troba al no estatutari a Premia de Mar, almenys a la zona de Premia de Dalt.

MARTI ROSSELLO.

Al llarg d'aquests anys hem pogut comprovar un notable creixement de la seva importància, cosa que no va fer superar ràpidament la planificació i iniciativa municipal. La importància del Premi es fa palesa mirant simplement els noms dels guanyadors: Primer any: Jaume Creus i Miquel Porta i Solà, segon any: Pep Valls i Joan Barceló, tercera: Joan Quastany; any: Joan Barceló i David Jou, i cinquè any: Rafael Vallbona i Josep-Lluís Seguf. Cal destacar que per alguns d'ells els Concurs d'Arts i Lletres

ha estat com una mena de trampoli de llengüement literari (tal vegada per pura coincidència) en el qual han saltat els participants de guanyar l'Art i Lletres o el Maresme i han guanyat altres premis de més volada i tradició en Quina, Montserrat, en Jaume Creus, en Pere Pau, en Josep Lluís Seguf, en altres com en Pep Vila ha publicat a la 62. I en aquesta competició autora d'un cert prestigi com en Josep-Lluís Seguf (guanyador) s'han vist temptats a prendre part.

Un altre fet que ens demostra l'expansió dels Catalans també creiem que ha fet i pot continuar fent un bon servei a la Comarca i pot ser un mitjà d'animació i promoció dels pobles. I dir que la participació comarcal és important i cada cop de més qualitat. No de coincidència, doncs que aquest any hagi guanyat el Premi Maresme un Premianenc: en Rafael Vallbona i que altres premianencs com en Jaume Llennas (semifinalista) o en Josep Bras hagin destacat.

VALETTA PUJOL

Tot l'enyor del demà

Recordo una de les darreres visites que em va fer Joan Salvat-Papasseit. Era a les oficines d'una entitat d'informació, al costat de la famosa nave de Bilbao, on es treballava (i es treballava al llindar per Eugeni d'Ors en el seu pròleg a les meves versions de Keats). El poeta sabia que jo veia bastant sovint Josep Carner en aquella època com a Génova. En preguntar per ell. Van parlar de poesia, probablement de revistes escrites per gent jove. Encara em sembla ver el rostre xuchat de l'autor de "Tot l'enyor del demà", les seves llargues pàtides, la seva mirada negra, intensa, a vestitbul, damunt els grans de marbre. La gent entrava i sortia; nosaltres parlàvem, abrorts. Es l'única visió d'ell que, amb certa claritat, em queda a la memòria.

Rerelegint ara "Tot l'enyor del demà" —el bell poema al qual volgué associar el meu nom—, sento que potser, que reflecteix així més vivament l'actitud de Salvat-Papasseit davant la vida. Una actitud admirativa, delicatament àvida, que acollia les petites realitats quotidianes com si fossin dons excepcionals, meravellosos. Els quals, que no són de tota italiana i que —diuen— es rebel·lia extremadament davant la mort, havia esmentat la mort amb veu seient en els versos finals de "Tot l'enyor del demà": "i tot al costat de la vida / escriu' els dos mots més màjicula, les dues realitats de l'aventura humana.

Alguns sectors de la poesia d'avui revelen una vulnabilitat ben diferent d'aquesta, i indiquen "una situació molt descolada i malenconiosa... un sentiment de fracció", com ha escrit no fa gaire Joan Vinyoli. Per això jo, joventut, recordo la poesia d'un poema recent d'Albert Ràfols Casamada, uns versos tendres i graciosa que recorden la visió meravellosa de Joan Salvat-Papasseit, on res no és mesquï i les fulles mai no es marceixen:

**els pastorets virolats
simbomba i flabiol
dansen al cant de l'aire
tambor i dolçaina...**

MARIA MANENT

PER A SUSCRIPCIONS:
a la Llibreria Gafarrona,
c/ Enric Granados, 28
Tel. 751.22.76

Han participat en l'elaboració d'aquest full:
Valèria Pujol,
Marí Roselló.

Colaboracions de:
Maria Manent,
Rafael Vallbona,
Josep-Lluís Seguf.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Les nits del llibre

La revetlla de Sant Jordi de l'any 76, es celebrà a Mataró, al C.O.P.P., la "Nit del Llibre". En aquella inoblidable festa de creació ens aplegarem molta gent al voltant de la idea del llibre i de la creació literaria i gràfica. La motivació que ho movia tot era la de construir un llibre en el curt espai d'una sola nit. Es tractava de realitzar en tan poques hores tot el procés d'un llibre. Forem molts els qui seguïrem tot el procés de la nit; des de la creació dels textos al voltant d'una sardinada que ens va fer de sopar, fins a la somnolència de parpelles caigudes a l'hora de la composició dels exemplars.

Fou d'aquí on recollirem la idea de la Nit del Llibre. Així, l'any passat, el Taller Obert organitzarem la "Nit del Llibre" als nostres locals; aleshores ens reunirem entorn de l'expressió i els espais de creació, al mateix temps que presentavem la primera edició de la "Mostra" i el llibre "Poema i Prosa". Ens aplegarem una vuitantena de persones al llarg d'un parell d'hores.

Enguany, el Grup de Lletres del Taller Obert, organitzarem la segona Nit del Llibre a Premià. Sense oblidar aquella motivació inicial, intentarem que els llenguatges aplicables a la "Nit" fossin diferents a les edicions senyalades abans; així ho centrarem tot en la idea del sopar, la festa i l'espectacle, seguint molt conscients que la part purament creativa quedava relegada a un evident segon terme. Així, presentarem un sopar de sorpresa i paròdia seguit de diversos muntatges d'expressió que s'anaren realitzant al llarg de la festa; varem fer públics el llibre "Poema i Prosa-Sant Jordi, 79" i la "Primera Antologia de Poetes del Maresme", seguit de les actuacions de Celdoni Fonoll i Jaume Arnella i Rafel Sala. Havien passat les tres de la matinada quan l'esgotament ens obligà clooure la festa.

...i l'any vinent, ja ho veurem, encara ens ho hem de pensar; de segur, però, que la farem diferent.

MARTI ROSELLO.

— CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys —

Any 1965.— 24 de gener: Inauguració del Camp Municipal d'Esports. El representant de Catalunya de la Delegació Nacional d'Esports, Sr. Samaranch, inaugurarà la pista poliesportiva de Premià de Mar. Formentà d'un Cinema-Club al Patronat. El dia 9 de maig s'inaugura una plaça de toros de fusta. Del 12 al 15 d'agost es celebra la primera Festa Major del Barri Cotet que és otejat amb el nom de Barri de Sta. Maria. Instal·lació dels frigorífics.

Premià informa

Any II - Núm. 9 - Setembre 1980 - 50 ptes.

JORDI
PUJOL
es confessa
a
Premià
Informa

32

PREMIA INFORMA.-

Adreça: Apartat de Correus, 2. Fundació: 1979. Periodicitat: 1-5 mesos.
Últim número publicat: Desembre 1981. Preu exemplar: 35-60 Ptes.
Números publicats: 18. Format: 21 x 30 cms. Promig de pàgines: 26-30.
Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Bauer A.G. (1a. Etapa), Pre-
mianenca d'Edicions (2a. Etapa). Director: Ma. Rosario Ros García (1a.
Etapa). Josep Ma. Orta (2a. Etapa). Xavier Moreno (3a. Etapa). Temà-
tica: Informació Local.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

L'ESTIU

Si dividim l'any en quatre parts aproximadament iguals, i les diferenciem a partir dels mitjons i els no-mitjons; del jersey o la samarreta; el costipat, les angines, la diarrea o l'impermeable, ens adonarem que el fragment més poètic dels quatre és la tardor. L'estació que ens convida a la decadència i a la melangia, a un cert enyor accompanyat de fulles seques i escalfor de castanyes. Es l'estació de l'any on s'aturen més trens de paper i llapis, és (o en algun temps va ser, i encara ens dura la fal.lera) el temps dels poetes.

La primavera també déu n'hi do; és una altra estació de canvi climàtic, preludi de bon temps, i a més és l'estació on es llauren més amors —diuen—, és tot allò de la sang alterada, i els amors... ja se sap.

Després ve l'hivern. L'hivern podria ser la tristesa acceptada, assumida, i a més a més disfrutada i tot. La neu, el fred, el gruix dels jerseys. Sobretot la neu i les xemeneies dels pobles que conviden a llar.

Finalment l'estació que ens ocupa, l'estiu... l'estiu no convida gens a treballar; si us n'heu adonat, normalment fa una calor que ens du al no-res més insensat (ja dic: normalment!), i cal un bon esforç per a posar-se a escriure. A més, l'estiu té pocs mites poètics. De què s'hauria de parlar per a fer-se el poeta? de l'or de les platges? de la calor que ho estava tot? dels carrers deserts a primera hora de la tarda? Farda més el cel de plom de la tardor i el meu cor trist i caigut com les fulles que perden el seu verd; o el meu mateix cor que s'obre a la vida com una flor en primavera (sempre el meu cor per davant, o qui diu el meu, el vostre. De res, gràcies).

Malgrat tot, l'estiu tampoc no ha quedat neglidit del diccionari dels poetes, i aquí en teniu una mostra, amb una fi del món i tot (ara que sembla que el tema s'ha posat de moda).

No us sorprengueu pas, hi ha un poema —només un— que no té res a veure amb l'estiu. O sí; és el representant de la follia i les infinites possibilitats del cervell deixat anar, o sigui, un dels secrets dels poetes. Ai "tremendu"!

Martí Rosselló

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1967.— Enderrocament de la plaça de toros de Premià. Constitució del Club Nàutic Premià. El dia 13 d'agost a les 23 h., el sòl de Premià fou afectat per un moviment sísmic que passà pràcticament inadvertit.

Pensament

Recull d'idees i arguments

PREMIA DE MAR, GENER 1980 - NUM. 2

SUMARI:

EDITORIAL	1
LA BIBLIA EN CATALÀ	3
PERQUE COMDEMNAR HANS KUNG?	5
RECOPILACIÓ / HANS KUNG	6
TEMPS - ETERNITAT	8
ATIC - SILENCIS	10
EN EL PRINCIPIO... II CREACION!!	11
MOSTA MOVIMENT 79	15
EL DERECHO COMO	17
IMMANENCIA I RELIGIO	23
NOTICIES	27

ADREU ELS VOSTRES ESCRITS A

PENSAMENT
Mn. Jacint Verdaguer, 58,
PREMIA DE MAR (Barcelona)

Editorial

Aquest número de PENSAMENT està especialment dedicat al que es refereix a una temàtica trascendent a la matèria humana, allò que en diem religió.

Hauríem de dir que això ha vingut provocat pel fet de la publicació d'un Nou Testament en Català i per la condemna oficial a unes declaracions del teòleg Hans Kung.

La nostra revista ha volgut avui remeter-nos tot el fet històric del que es presenta el pensament cristian. En principi hauríem de saber la propietat del terme, filosofia cristiana. Podem dir o parlar d'una veritable filosofia cristiana? NO. Creiem que una filosofia ha de basar-se en la raó i en la lògica. Si el que ens tocaria al nostre tema seria la de veure si en la anomenada filosofia hi troven el mètode científic, que es basa en una enunciació d'unes lleis que regneixen el tema, en una teoria que explica els fets i que no es basa en successos adevinguats, si passari d'una manera purament cronològica, sino que intenta classificar-los d'una manera crítica. El mateix passa amb la filosofia. Però en quan a la Biblia, trobem que no podem sometre'l a un mètode científic en quant a contingut, podem sometre'l a uns fets històrics, fins i tot els fets ocorreguts en la matèria sensible, és a dir visibles amb els ulls però no perceptibles per la intenció humana (a la Escritura (la seva essència) a l'especulació de les lleis metòdiques. Vull dir amb això que la Biblia no té una metodologia? De cap de les maneres. El que vull dir és que té una metodologia pròpia i que per seu propi contingut no es pot aplicar a la filosofia material, sino a unes lleis espirituals, la que l'Escritura no és material, sino espiritual.

Amb tot això haureu pogut creure que parlem d'una manera parcialisme, però aneu molt equivocats. Malgrat que entre nosaltres hi hagin cristians i no cristians el fet de la Escritura no és un fet sotmés a lleis materialistes, sinó que és un fet sotmés a la voluntat o no del fet de l'existeixença d'un Ser Espiritual i d'acceptar si aquest es el qui ha inspirat les Escritures, però això ja marca fora de la temàtica que tractem. No oblideu que la Biblia no és un llibre d'història, que es distrau a tota interpretació material amb una metodologia pròpia. No cometereu l'error de pensar que això de la Biblia és un llibre de "capellans i monges" i comencereu a pensar en ella d'una manera una mica mala. La Biblia no es pot aplicar a efectes de recerca a tot el que soni a "misteris". Pensem que aquesta creença cristiana va camí dels dos mil anys i totes les opinions que l'han atacada han durat com a molt de temps mig segle. Per evitar parcialitat liegu-la.

33

PENSAMENT.—

Per a la comunicació i investigació.

Adreça: Grup de reflexió de Premià de Mar, Mn. Jacint Verdaguer, 58. Fundació: 1979. Números publicats: S'en coneixen 3. Format: 12 x 20 cms. Promig de pàgines: 20. Llengua: Catalana. Impressió: Imprecopy - Mataró. Director: Jordi Jordana. Temàtica: Ideològica i filosòfica.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent fragment:

EL DERECHO COMO...

JAUME LLENAS

En el artículo de este número pretendo exponer la razón que ata de una u otra manera la formación de la sociedad actual. Esta razón es el Derecho como cordón del collar de perlas en toda su diversidad.

Uno de los signos distintivos de una sociedad organizada es el Derecho. Es decir, el Derecho es uno de los módulos organizadores de una determinada sociedad. Decir que el Derecho es un módulo organizador de una determinada sociedad no es, ni mucho menos, el realizar un juicio de valor positivo o negativo sobre la conveniencia o no de un ordenamiento jurídico; es simplemente constatar una realidad histórica, una realidad que ha sido incierta a lo largo de la historia. Y ha sido así, incluso en determinadas experiencias históricas, que nacieron con la idea de suprimir el Derecho. Por ejemplo, tenemos el caso cronológicamente más cercano de la U.R.S.S. En este país, en 1917 se produce la Revolución, que produce una inversión casi absoluta de los valores de la citada situación. En un primer momento se pregonó la supresión absoluta del Derecho, es decir, el Derecho es visto por los juristas de este momento, entre los que destacan Stuggart y Vasukany, como un residuo del Estado burgués. Stuggart llega a afirmar que el Derecho es por Naturaleza desigual; el Derecho no es más que la constatación de las designidades de una determinada sociedad, y que, por tanto el Derecho tiene que desaparecer. Y es la aspiración de ellos, por así decirlo, que el Derecho como tal, no un determinado Derecho, sino la idea propia del Derecho, desaparezca.

Esta inversión absoluta del 1928 se produce, entre otras razones por motivos de tipo económico, social, etc. que no es el caso de analizar aquí.

Más tarde caen en desgracia los citados juristas que proponían esta supresión del Derecho. Vasukany, en concreto, desapareció, y no se ha sabido más de él. Triunfan las teorías de juristas mucho más modernos, como son Lysinski y James. Estos juristas mantienen la idea de que el Derecho no sólo es necesario, sino que el medio de consolidación del nuevo Estado es esta normativa. Esta idea nadie la discute actualmente en la U.R.S.S., puesto que se ha visto que el Derecho es uno de los más eficaces instrumentos para la realización de los planes económicos, políticos, etc. Así pues hemos visto como en este ejemplo histórico de la Revolución Soviética que nace con el fin de suprimir el Derecho, f finalmente acaba aceptándolo como uno de sus pilares fundamentales.

Pues bien, si hemos dicho que en toda comunidad organizada existe Derecho, ya ha llegado el momento de que nos preguntemos qué es el Derecho. En el núcleo del Derecho está siempre la idea de la normatividad. ¿Qué es la normatividad? Decimos que el Derecho es norma jurídica, esencialmente. Pues bien, una norma es una regla de conducta; una regla de conducta es una descripción de una determinada actividad que debe ser llevada a cabo. Si una norma es una regla de conducta, hay que ver qué es lo que el articula el hecho de ser jurídica a la norma, es decir, en dónde reside la juridicidad de la norma. Pues bien, una norma es jurídica en tanto que es socialmente garantizada. Por tanto, una norma jurídica la podríamos definir como una regla de conducta socialmente garantizada. Socialmente garantizada significa que el cumplimiento de la regla de conducta en que consiste la norma es garantizado por algún poder, concretamente por el poder que ha dictado la norma; en esto se diferencian de las normas de cortesía, o normas del trato social. Una norma de cortesía es, por ejemplo, aunque ahora esté un poco desusado, el ceder el asiento en un medio de transporte público a una señora de edad avanzada. Pues bien, esta norma, que reune todos los caracteres idénticos a una norma jurídica se diferencia por un dato básico, y es que el cumplimiento de esta norma no lo garantiza ningún poder, y debido a ello está desapareciendo, por así decirlo. Por lo tanto, una norma jurídica, como puede ser el de que quien toma dinero a préstamo debe devolverlo, debe recibir una garantía social, una garantía por parte del poder que la ha dictado. Y la garantía le viene dada por el artículo 1753 del Código Civil que establece la norma al respecto: "El que recibe en préstamo dinero u otra cosa fungible, adquiere su propiedad, y está obligado a devolverlo al acreedor, otro tanto de la misma especie y calidad". Es decir, el hecho de que en el Código Civil exista, una norma que obligue a devolver la cantidad dada en préstamo, indica que el poder que dictó esta norma—el Estado—garantiza el cumplimiento de la misma.

Pues bien hemos dicho que lo que distingue una norma jurídica de otra no jurídica es esta función de garantía. Ahora bien, no hay que olvidar que no sólo el Estado es garante de las normas jurídicas. Siempre podemos decir que estamos ante una norma jurídica cuando cualquier poder garantice el cumplimiento de la misma. Así pues, garante de la norma no es sólo el Estado, sino cualquier otro poder que tenga facultad normativa creadora. Por ejemplo, el poder eclesiástico, al tener una facultad normativa también garantiza

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1968.— Inauguració d'una font en memòria de Miquel Moragas. Enderrocament i nova construcció de l'estació de la RENFE a Premià de Mar. Formació del Grup Excursionista Premià. El conegut notari de Vilassar de Mar Sr. Rafael Gimeno Pérez, trasllada la seva oficina a Premià de Mar. Acabament del nou mercat a la Granvia-carrer de la Plaça. El dia 9 de juny es produïa a la nostra població un intent de manifestació polític-sindical patrocinada per elements de la falange de Mataró i altres poblacions veïnes, com a protesta contra determinades personalitats considerades com de l'oposició. Fou disolta sense que es produïssin incidents.

EL PSUC A PREMIÀ

MUNICIPI (CONSIDERACIONS DELS NOSTRES REGIDORS)

En arribar a l'Ajuntament, hem tingut dificultats d'adaptació, degut al desconeixement del funcionament intern. També i en el que fa referència al tracte amb els companys de Consistori he notat (Mª Jesús) un cert paternalisme, motivat per la presència d'una dona en responsabilitats fins aleshores ocupades per homes.

No existeix cap tipus d'informació de l'Ajuntament envers el poble, exceptuant les Ordinances Municipals. En el que fa referència a la informació local, apart de pocs, el comtингut d'algun d'ells te una mida desigual.

L'Administració de l'Ajuntament és clara i honesta. Ara bé, segons la nostra opinió, no hi ha voluntat de canvi o de reformes que afectin de manera directa a la població. Els mètodes segueixen com els d'abans... Hi ha una "herència" que encara es fa notar. Predomina el "de mica en mica", la bona voluntat i, en definitiva, un continuisme caduc. Manca unificar criteris per part de les forces progressives amb un pacte de govern.

MA JESÚS FANEGO I JOAN MARÍN.

CAMPANYA PREELECTORAL

El Comitè Central considera, d'acord amb la 34 Conferència Nacional del Partit, que l'objectiu del PSUC en les properes eleccions al Parlament Català és aconseguir un govern de progrés a partir d'un acord d'electores, la qual cosa demana una reforma política i electoral del Partit. Per a aquestes eleccions el PSUC ofereix les llistes dels seus candidats, encapçalades pel senador independent Josep Benet i pel Secretari General del PSUC Antoni Gutierrez, a Barcelona; per Lluís Medir a Girona; per Pere Ardriaca a Lleida i per Miquel Vives a Tarragona. A les candidatures hi ha representants de tota la terra de Catalunya, representants dels sectors populars del país, que lluraran per millorar les condicions de vida, pel progrés i la cultura, en una comunitat sense discriminacions per causa de la llengua o del lloc de naixença. El PSUC s'esforçarà perquè el futur parlament català, per tal d'assolir la reconstrucció nacional de Catalunya, en l'espíritu econòmic, cultural i internacional, sigui considerat per tot el poble com a cosa pròpia i contribueixi a la solidaritat entre les comarques de Catalunya, i la de Catalunya amb tots els pobles, regions i nacionalitats de l'Estat.

CARTA AL POBLE DE PREMIÀ:

Hi han situacions en aquests temps que corren, en que uns quants pocas-soltes es dediquen a l'especulació barata.

Es el cas de la finca de la Riera núm. 12 i 14, on ara fa uns deu anys que hi ha una blanda vivenda del que el Sr. Ametller, que es dedica als negocis immobiliaris, fa l'Administrador. En aquest edifici, el Sr. Ametller va edificar un sobrepati en el lloc on s'havia projectat una terrassa communal.

Així han passat tots aquests anys fins que el passat mes de desembre es comencen les obres d'adiconament interior d'aquest sobrepati. Denunciat a l'Ajuntament i comprobant aquest darrer que el permís d'obres menor sol·licitat pel Sr. Ametller era per a realitzar unes humitäts en l'àtic 2a, va suspender les obres. Hi ha un nou permís, sense fer cas de la suspensió, al matí següent continuaren treballant. Es va tornar a denunciar i tornar a suspender les obres.

Per Nadal, el Sr. Ametller va pensar que l'absència de veïns li facilitaria les coses i a principis de gener vaig poguer comprar personalment que es seguia treballant i que, fins i tot, l'obra estava gairebé acabada. Davant d'aquesta circumstància, s'anà novament a l'Ajuntament però amb l'ànim de portar les coses pel Jutjat.

La veritat és que el pis està precintat, amb un expedient llarg de tramitar i amb el teló que corre a favor del constructor, ja que les obres prescriuen als 5 anys i amb una multa que pagui al seu temps, tindrà legalitzades les obres.

En resum: No hi ha força moral per evitar el fraude no es vol fer valdre. L'Ajuntament ha necessitat tres amonestacions per fer valdre la seva autoritat i d'aquesta manera aquests personatges sense escrúpols segueixen tranquilment amb un total i absolut despecti cap a la societat.

UN VEI.

INTERNACIONAL

- 1950-53: Intervenció USA a Corea del Sud.
- 1954 : Guatemala. Bombardeig de ciutats i aerovions USA recolzant un cop d'estat militar.
- 1955-64: Govern dictatorial a Vietnam del Sud, amb ajut americà. Envio de 10.000 "consellers" militars USA a Vietnam del Sud. Intervenció directa USA a Vietnam del Nord (comunitat).
- 1960 : 30 morts i 300 ferits a Panamá a l'ésser reprimida una manifestació d'estudiants panamenys per tropes USA.
- 1960 : Cop d'estat dictatorial a El Salvador, reforçat per tropes USA.
- 1961 : Arribada de milicians amb mercenaris preparats a USA a la Bahia de Cochinos (Cuba).
- 1964 : Cop d'estat dictatorial amb l'ajut USA al Brasil.
- 1973 : Enderrocament militar del govern d'en Salvador Allende amb l'ajut USA.

(Relació de les intervencions militars USA, fruit de la política de blocs d'ençà de la 2a Guerra Mundial. El proper full publicarem les intervencions de l'altre bloc).

CATALUNYA

De bona font ens arriba l'eslogan que marcarà la campanya d'un concret partit en la dreta nacionalista: "ANEM PER FEINA... I POSTI'M UN CARAJOLO DE RON PUJOL."

ECONOMIA I TREBALL

La gran patronat aposta per la dreta catalana. Com (Pujol) i els seus "joves però no revolucionaris" es beneficien dels 400 milions que Ferrer-Salat invertirà políticament, després de salvaguardar els seus interessos, amb l'accord-narc signat amb UGT.

CULTURA

Cal destacar el reconeixement de Can Manent per part del Ministeri de Cultura, com a monument històric-artístic local, amb llur subvenció de Pts. 25.000 que anirà inclosa en el pressupost del 1981.

Recuperat així Can Manent, caldrà preguntar-se: Quin podrem gaudir del "Vapor Vell"?

JUSTIFICACIÓ

Aquest full que periòdicament anirem publicant, no vol esser res més que, la pressa de postura i opinió del nostre Partit a Premià. Creiem que totes les crítiques i la correspondent alternativa, donaran a l'opinió pública, els elements de jutici suficients per a valorar la nostra acció com a organització política.

Estem fermament disposats i obstinats a exercir vues pautes que siguin motiu per a transformar aquesta Societat cada vegada més deteriorada.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

CARTA AL POBLE DE PREMIÀ:

Hi han situacions en aquests temps que corren, en que uns quants poca-soltes es dediquen a l'especulació barata.

Es el cas de la finca de la Riera num. 12 i 14, on ara fa uns deu anys es va construir un bloc de vivendes del que el Sr. Ametller, que es dedica als negocis immobiliaris, és l'Administrador. En aquest edifici, el Sr. Ametller va edificar un sobreàtic en el lloc on s'havia projectat una terrassa comunal.

Així han passat tots aquests anys fins que el passat mes de desembre es començaren les obres d'acondicionament interior d'aquest sobreàtic. Denunciat a l'Ajuntament i comprobant aquest darrer que el permís d'obres menors sol·licitat pel Sr. Ametller era per arreglar unes humitats en l'àtic 2^a, va suspendre les obres. Hi ha una cara tant dura que, sense fer cas de la suspensió, al matí següent continuaven treballant. Es va tornar a denunciar i tornar a suspendre les obres.

Per Nadal, el Sr. Ametller va pensar que l'absència de veins li facilitaria les coses i a principis de gener vaig poguer comprar personalment que es seguia treballant i que, fins i tot, l'obra estava gairebé acabada. Davant d'aquesta circumstància, s'anà novament a l'Ajuntament però amb l'ànim de portar les coses pel Jutjat.

La situació es que el pis està precintat, amb un expedient llarg de tramitar i amb el temps que corre a favor del constructor, ja que les obres prescriuen als 4 anys i amb una multa que pagui al seu temps, tindrà legalitzades les obres.

En resum: No hi ha força moral per évitar el frau no es vol fer valdre. L'Ajuntament ha necessitat tres amonestacions per fer valdre la seva autoritat i d'aquesta manera aquests personatges sense escrúpols segueixen tranquilament amb un total i absolut despreci cap a la societat.

UN VEI.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1969.— Uns jardins i una font a la plaça de l'Ajuntament han vingut a ocupar el lloc de les velles barraques del mercat, tocant el mur de l'església. Ha estat inaugurada i a càrrec de l'empresa Aragó, una línia d'autobusos que farà el trajecte Riera-Barri Cotet. Juliol: Exposició a càrrec de l'AECC. de fotografies i alguns objectes de la vil·la romana trobada a la Granvia. Entre 1969 i 1971 fou Rector de la parròquia en Josep M. Mas i Franch.

ELS SOCIALISTES A L'AJUNTAMENT DE PREMIA DE MAR

el P.S.C (PSC-PSOE) informa al poble de Premia

Aquest comunicat pretén ser l'ombra del futur boletí informatiu que els socialistes pensem editar periòdicament.

Donat que és el primer, volem posar-nos en contacte directe amb tots els ciutadans de Premia de Mar per informar-vos de tal i com s'han desenvolupat les negociacions després de les eleccions del 3 d'abril per formar el primer Ajuntament democràtic després de més de 40 anys d'ajuntaments designat a dit.

COM QUEDEM ELS SOCIALISTES A L'AJUNTAMENT ARA

Donada l'actual posició de l'ERC i dels partits que la recolzen, els socialistes van decidir constituir-nos com a oposició constructiva dins de l'ajuntament, mitjançant el seu control, per fer tirar endavant de una manera efectiva les conselleries que ens han estat assignades.

Els regidors socialistes són:

- Pere Cabrera . . . Membre de la comissió permanent i cap de Santitat. Hora de visita: els diumenges de 7 a 9 de la tarda.
- Ramon Esplugues . . . Membre de la Comissió d'Inventari, membre del Consell de Serveis Socials i membre de la Comissió Informativa d'Hisenda. Hora de visita: els dimarts de 11:30 a 9 de la tarda. Cap d'Esports i Tècnics. Hora de visita els divendres de 5 a 8 de la tarda.
- Josep Mangas . . . Membre de la Comissió Informativa de Governació.
- Ramon Soto . . . Membre de la Comissió Informativa d'Urbanisme.
- Antoni Alcalà . . . Membre de la Comissió Informativa d'Hisenda.

NEGOCIACIONS DESPRES DE LES ELECCIONS

Poc dies després de les eleccions del 3 d'abril que varen donar 5 regidors socialistes, 4 de l'ERC, 3 de CDC, 2 de UCD, 2 de UDC i 1 d'independent, els socialistes varen convocar a l'ERC per tal de fer-los una proposta basada en els següents punts:

- Formació d'un bloc d'esquerres (PSOE, PSC, ERC).
- Confecció d'un programa de prioritats.
- Líne final d'any.
- Confecció d'un programa municipal de Govern.
- Compromís de que els tres partits es comprometseren a portar a terme aquests programes fins a les properes eleccions.
- Admetrencia d'un cop confeccionats els tres partits quedarien oberts a tots aquells partits que posteriorment volguessin signar-los.

El resultat que aquesta era la primera part de la proposta, doncs tenim que era la més important deixarem en segon terme l'elecció del batle i el repartiment de conselleries, done entenem que el poble en la seva majoria havia votat obertament per l'ERC i el que era visible era una proposta d'un nou model municipal progressista que refundés el vot popular i el vot de la classe treballadora i no que el dividís, tal i com ha quedat arrib.

L'ERC no va acceptar aquesta proposta doncs va alegar que els no pensaven fer cap pacte doncs que tenien el vot "incondicional" de la dictadura de Premia de Mar per l'elecció del batle, es a dir, els vots de ERC, UDC i del "independent" (militant de l'ERC).

Va quedar molt clar que l'ERC se li havia quedat una volta all'abdomen i els resultats mostren que han perdut i el recolzament incondicional de la direcció per l'elecció del batle, tot això augrejant per una total falta de visió en quant a virogen socialògic dels vots obtinguts per cada força política:

- CDC	:	vot burgès
- UCD	:	" continuista
- ERC	:	" populista
- PSC-PSOE	:	classe treballadora
- Independent	:	confusionista

Posteriorment va ésser signat un pacte a nivell nacional entre PSC, PSOE, CDC i UCD per tal de tots els partits es comprometseren a votar en cada localitat a la llista més votada. Aquest pacte nacional l'ERC de Premia de Mar no el va acceptar doncs el seu egocentrisme d'aconseguir el batle i al mateix temps que aquesta forta el fet de concessions important (com després s'ha vist en el repartiment de conselleries) a la dreta de Premia de Mar, dreta civilitzada, però dreta al fi, ja que es tractava en definitiva d'aconseguir el poder per el poder.

CONSTITUCIO AJUNTAMENT 19-4-79

Es per tot això que el dia de la constitució de l'ajuntament va ésser elegit batle el cap d'estatista de l'ERC amb el recolzament de CDC, UDC i UPI, la seva proposta de garantia democràtica proposada per els socialistes com era de que cada partit o coalició feu la seva explicació de vot en quan a l'elecció del batle va ésser rebutjada per tots els altres partits que van fer possible l'elecció de l'actual batle. Volem ressaltar que aquesta mateixa proposta va ésser assumida en la majoria dels nous consistoris de Catalunya.

Altres propostes que els socialistes van presentar van ésser:

- Que el batle elegit renunciés públicament a vetar qualsevol decisió de la Comissió Permanent o del Ple Municipal.
- Recolzament de l'ajuntament al projecte d'Estatut del Sau, sense retalls de cap tipus i urgí la seva immediata aprovació.

Aquestes propostes van ésser aprovades per majoria.

Us informem de que els plenaris de l'ajuntament son públics i que en principi es va decidir que es farien els últims dinars de cada mes, i que els regidors podran participar en una manera d'exercir el vostre dret de saber com actuen els vostres representants.

entrem amb nosaltres a l'ajuntament

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

COM QUEDEM ELS SOCIALISTES A L'AJUNTAMENT ARA

Donada l' actual posició de l'ERC i dels grups que la recolzen, els socialistes van decidir constituir-nos com a oposició constructiva dins de l'Ajuntament, malgrat el nostre compromís públic de tirar endavant de una manera efectiva les conselleries que ens han estat assignades.

Els regidors socialistes son:

- Pere Cabrera . . . Membre de la Comissió Permanent i cap de Sanitat.
Hora de visita: els dilluns de 7 a 9 de la tarda.
 - Ramón Esplugues . . . Membre de la Comissió Permanent, cap de Serveis Socials i membre de la Comissió Informativa d'Hisenda
Hora de visita: els dimarts de 7'30 a 9 de la tarda.
 - Josep Mangas . . . Cap d'Esports i Temps Lliure. Hora de visita els divendres de 5 a 8 de la tarda.
 - Ramón Soto . . . Membre de la Comissió Informativa de Governació.
 - Antoni Alcalá . . . Membre de la Comissió Informativa d'Urbanisme.
-

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1970.— Un grup de pares i mestres han promogut l'escola "El Dofi" que començarà a funcionar a l'octubre. El dia 21 de juny s'inaugura al Casal Benèfic una nova planta, dependències i serveis. Es produeixen protestes pel mal estat de l'ambulatori de la Seguretat Social. Amb motiu de la Festa Major de Premià de Mar, el setmanari mataroní "El Maresme" dedica un considerable espai al nostre poble. Fins al 1972 tenim com a batlle del poble al Sr. Puig i Godàs. La població a Premià de Mar en aquest any era d'11.284 habitants, un increment espectacular en relació amb l'any 1960.

Via de Vè. n° 22 gener-81
centre excursionista premià i
agrupament escolta

36

VIA DE VÈ. (Tercera etapa)
Agrupament escolta Premià.

Adreça: c/. Sant Pau, 13, baixos - Premià de Mar. Periodicitat: Mensual.
Fundació: 1979. Números publicats: 4. Format: 21,5 x 32 cms. Promig
de pàgines: 8. Llengua: Catalana. Impressió: Multicopista i offset. Di-
rector: Cap d'Agrupament, J. Gómez V. Temàtica: Escoltisme i pedago-
gia, muntanyisme.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

CURS DE F.O.C.A. 80 - 81

El primer curset de preparació de caps del curs 80 - 81 va ésser fet en dues etapes, els dies 22 i 23 de novembre a l'escola Bergantí (El Masnou), la segona etapa es va fer els dies 6 i 7 de desembre realitzat a La Unió local de l'Agrupament Escolta Pompeu Fabra de Teià i al local de l'Agrupament Escolta Foc Nou (El Masnou).

El tema central era ANIMACIÓ.

1a. Etapa: Lloc de trobada: la plaça dels Cavallets (El Masnou) mig hora abans encara no sabíem el lloc de destí per realitzar el curset. Va ser un curset força interessant, on explicaven i ensenyaven, una sèrie de jocs i expressió corporal, però cal dir que es va tractar, amb especial interès, "com trencar el gel" a l'inici d'una reunió, vetlla o foc de camp.

Malgrat el gran interès que aquest curset tenia, s'ha de criticar però, la mala organització; varen mancar a les xerrades alguns dels especialitzats en el tema.

2a. Etapa: Va haver-hi també problemes del local, es va solucionar —però— fent-se a La Unió. En aquesta etapa no existí cap mena de problemes amb el personal tècnic, malgrat tot no varem dormir a Teià pel fred i perquè existien inconvenients per part de l'Ajuntament.

Dins el mateix tema de l'animació vem tractar els següents punts: mètodes d'ombres xinesques i mètodes per fer carotes per Carnestoltes.

MAURICI.

(Reproducció literal)

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1971.— Mn. Felip Casañas i Guri fou el Rector de la Parròquia de Premià des del mes de setembre d'aquest any fins els mes de març del 1981.

AMICS DE LA SARDANA

PREMIÀ DE MAR

BUTLLETI INFORMATIU

n. 1 . Gener 1981

EL NOSTRE BUTLLETI

Moltes vegades la Junta rectora de qualsevol Entitat Cultural està obligada per una sèrie de determinants a prendre decisions que al soci no li semblen massa lògiques o correctes. Es cert que fem una Assemblea anual, però no és menys cert que el soci no hi participa, donant una confiança a la Junta, més per comoditat que no per altra motiu. Això passa i ha passat en la nostra Societat i en moltes altres com la nostra.

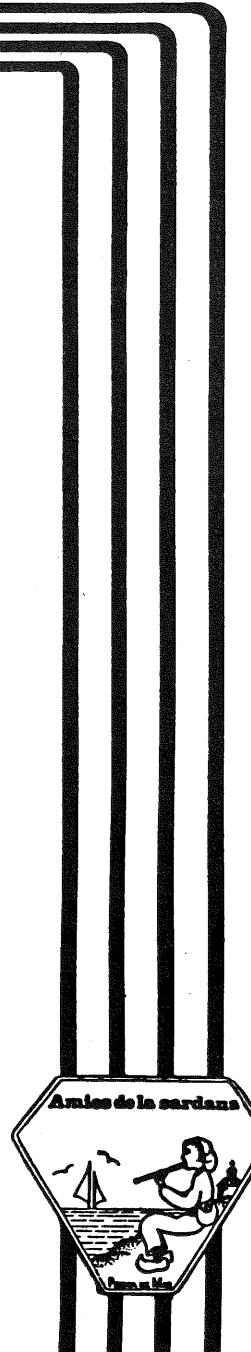
Hi ha manca d'informació, hi ha una manca de col.laboració estreta entre el soci i el, diguem-ho d'alguna manera, rector d'aquella Entitat. Quantes i quantes vegades ens hem assabentat de la manera de pensar d'algun soci envers algun acte organitzat quan aquest ja no té solució, i quantes vegades hem escoltat suggerències que són molt bones però que no s'han pogut portar a terme per no haver-hi temps o per qualsevol altre problema.

Amics, tot això ho volem evitar; per això editarem d'ara endavant i trimestralment aquest Butlletí, un Butlletí en el que hi tindran cabuda totes les idees, opinions i suggerències que el soci ens vulgui fer. Un butlletí que explicarà al soci totes aquelles decisions —amb tot detall— i que aparentment no semblen massa correctes.

Creiem que la manca d'informació de la qual abans en parlàvem, quedarà solventada amb aquest Butlletí, així com també la manca de col.laboració, apart d'això, ja molt important, es crearà unllaç d'unió amb les altres Entitats sardanistes de la comarca, ja que elles també anunciaran els seus actes i ens parlaran una mica de tant en tant dels seus problemes i projectes.

Si és veritat que allò que desconeixem ens costa més d'estimar, hem de coneixer més a fons el món de la sardana, per estimar-la més, per fer-lo cada dia més gran i per mantenir viva i forta, com sempre, la nostra flama de la sardana.

amics de la Sardana

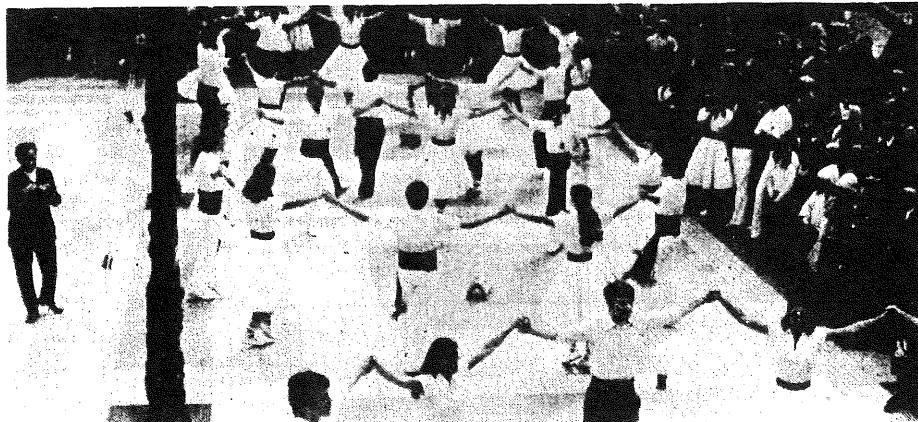
37

**AMICS DE LA SARDANA.—
Butlletí Informatiu.**

Adreça: Patronat Parroquial Premianenc. Fundació: 1980. Números publicats: 2. Format: 16 x 22 cms. Llengua: Catalana. Impressió: Copisteria "La Juliana" - Argentona. Temàtica: Sardanística i d'informació de llurs activitats.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

QUI SOM ?

20 de Febrer de 1977. Presentació de la Colla Marinera

Som una Colla de nois i noies, que ja fa quatre anys ens varem formar com a Colla Sardanista amb el nom de MARINERA.

La nostra tasca ha estat sempre la renaixença de la nostra dansa, que també és la vostra, la de tots els catalans i premianencs.

Es difícil resumir en poques paraules tots els esforços realitzats per mantenir en el lloc que es mereix el nom de la nostra població.

Solsament dir-vos que a partir d'aquell 20 de febrer de 1977 en el que ens varem presentar a la població, i al llarg dels 60 concursos de sardanes en els que hem participat, hem intentat realitzar la nostra tasca el millor que hem sapigut, encara que en algunes ocasions no haguem pogut aconseguir totalment el nostre propòsit, ja que el camí d'una Colla Sardanista no és un camí de flors, sinó que ens trobem, i probablement ens hi trobarem més, amb molts problemes.

Problemes que es podrien reduir amb la vostra col.laboració, amb la col.laboració de tots els Premianencs, i de tots aquells que estimen la nostra cultura. Si us interessa ajudar-nos, tant si voleu entrar com a dansaires de la Colla, o com per a fer-vos socis protectors, podeu trucar al telèfon 751 24 19 i preguntar per en Pere Tamboleo i Andreu al carrer Miquel Moragas, 14 de Premià de Mar, però si voleu contactar directament amb nosaltres, us podeu presentar a "Can Manet" Camí Real cantonada Carrer Sant Josep, els Dissabtes a les 6 de la tarda.

Volem aprofitar aquest espai per fer palés el nostre sincer agraiiment envers totes les persones i entitats que amb la seva desinteressada col.laboració han fet possible la realització de la nostra tasca, i molt especialment als components de l'Agrupació "AMICS DE LA SARDANA" de Premià de Mar, que una vegada més ens han obert les seves portes i ens han permés contactar amb tots vosaltres mitjançant aquestes línies.

Bé, ens sembla que no ens manca res més per dir-vos, només que penseu una mica amb el que us hem dit.

Mercès per la vostra atenció.

Ens acomiadem de tots vosaltres esperant que l'any 1981 sigui venturós per a tothom.

Colla Marinera

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1972.— Expedició de 30 nois irlandesos cap a Premià. (Operació Irlanda-Premià).

38

LA VOZ DEL BARRIO.—

Adreça: Ramon i Cajal, 29. Població: Premià de Dalt. Fundació: 2-II-1980. Format: 21,5 x 31,5 cms. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Copisteria Gafarrons. Temàtica: Revista cultural i reivindicativa del barri.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

DE RECORTES CON TIJERA

CENSURAMOS:

Lo que el Ayuntamiento o mejor, lo que los representantes de él nos prometieron en el momento de las elecciones.

Por lo que podemos ver, lo único que les interesaba eran nuestros votos, ya que por ahora no vemos que solucionen ningún problema del barrio, ni cuenten para nada con él, bueno, para algo sí: para cobrar los impuestos.

El barrio cuenta con 1.300 viviendas, con 100 establecimientos, 80 paradas en el mercado; el mercadillo de los martes tiene unos 400 metros lineales; por todo esto, el Ayuntamiento percibe unos ingresos, de los cuales el barrio no ve ninguna compensación que revierta en él.

Las zonas verdes no existen; los coches tienen que estar aparcados en las calzadas, porque no tienen otro sitio, y es obligación del Ayuntamiento el buscar ese sitio y no poner multas, que con ello no se arregla nada, sino que arremete contra la indignación de los vecinos.

En cultura y enseñanza nuestras escuelas están muy mal planificadas y la calidad es muy baja. Creemos que el Ayuntamiento tenía que ayudar más, ya que de tanto interés es para el pueblo.

El urbanismo del barrio está muy mal, ya que las cloacas son insuficientes y había que empezar por ahí, pues todo lo demás son chapuzas.

La vigilancia del barrio: por el dia apenas se ve algún municipal para los trámites de la administración, como cobrar el mercadillo y repartir oficios y por la noche su presencia es muy escasa.

La Asociación intentó ponerse en contacto con él, para tratar estos asuntos, y por ahora la gestión ha sido negada, ya que él sólo quiere que asistamos a las reuniones de festejos.

LA JUNTA.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1973.— Gaietà Pinyol i Arderiu, de C.D.C., és elegit batlle de Premià, i es mantindrà en aquest lloc fins el 1978.

RECVULLS

⑨

DOFI

1/81

39

RECVULLS.—

Adreça: Escola "el Dofí", Mn. Jacint Verdaguer. Fundació: 1980. Números publicats: 3. Preu exemplar: Gratuit. Format: 37 x 25 cms. Promig de pàgines: 6. Llengua: Catalana. Impressió: Fotocòpia Ciclostil. Temàtica: Informatiu per a l'alumnat.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Barcelona Inauguració del centre de drogaaddictes de la diputació

Fou inauguratahir el primor centre públic d'atenció als toxicòmanos de Catalunya pels presidents de la diputació de Barcelona, Francesc Martí, i de la Caixa de Barcelona, Eusebi Díez-Morera, al número 7 del carrer de Sant Honorat.

La Inauguració d'aquest centre, el nom oficial del qual és SPOTT (Servici de Prevenció, Orientació i Teràpia dels Toxicòmanos), culmina un any de tractament efectuat en condicions precàries pel mateix equip que era posa en marxa el nou centre, dirigit pel doctor Joan-Manuel Monegal amb el doctor Jordi Vilà-Abadal com a subdirector.

El doctor Monegal, en el seu parlament, diqué que «tant si considerem el toxicòman afectat d'una malaltia com d'una conducta degenerada, fruit de la inadspiciació social, és evident que la solució mai no s'aconseguirà entre les parets de l'Hospital Psiquiàtric, si no és que s'utilitzi només per a recordar la síndrome d'abstinència en estades curtes; i, fins i tot, en aquesta circumstància, la desintoxicació és preferible fer-la en el marc d'un hospital general. Què oferim els homes? Jo diria que un sistema híbrid, combinació de diverses tècniques i metodologies per

nous tres en països de cultura allí, on deu fer-se aproximadament 15 anys que són experimentats i retroacte segons els resultats obtinguts. A tot això s'hi han afegit les conclusions que del coneixement pròpi hem anat acumulant després d'un tricenni de pràctica».

El nou centre oferirà: a) acció preventiva, informant sobre els problemes que es deriven del consum de drogues; b) tractament i intent de rehabilitació del drogaaddict que hi acui voluntàriament, tot guardant el mésrigorós anonimat.

L'acte, que va tenir un voluntari caràcter íntim, va significar també un petit homenatge a la Caixa de Barcelona per la seva col·laboració en problemes difícils que, sense el seu ajut, com va dir el diputat president de l'àrea de serveis socials i sanitaris, Agustí de Gimí, no haguera's pogut resoldre.

El president de la Caixa de Barcelona, Eusebi Díez-Morera, va prometre l'ajut de l'obra social de la Caixa de Barcelona en tot allò que signifiqués treballar en mútua col·laboració i suposar una innovació real que arangués del teixit social.

A l'acte assistiren també els regidors de l'Ajuntament Felip Solé Subirà (sanitat) i Francesca Masgorà (serveis socials); i Enric Gülera, director general d'Assistència Sanitària de la Generalitat de Catalunya.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1974.— El dia 13 d'agost es celebra el Campionat de Vela, classe "Vaurien".

CLUB TENIS

PREMIA DE MAR

BUTLLETI INFORMATIU

Nº1

Julio - 80

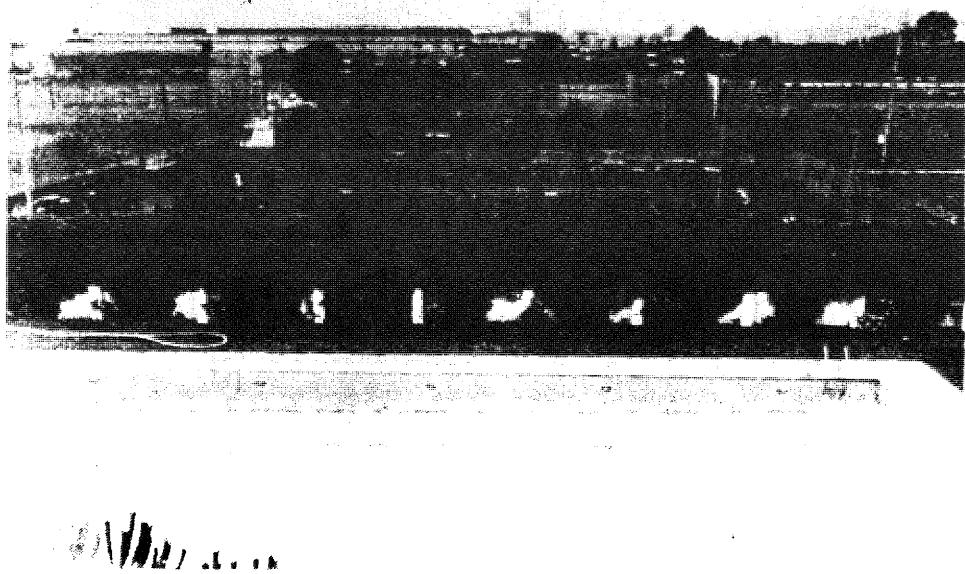

FOTO - ESTUDIO

Arcalig

Reportajes especiales
Foto Studio y carnets
Fotografía Industrial
Equipos completos de fotografía y cine

General Primo de Rivera, 76 TI. 751 53 05

PREMIA DE MAR

40

CLUB DE TENIS.—
Butlletí Informatiu.

Fundació: 1980. Format: 15,5 x 21,5 cms. Llengua: Catalana. Impresió: Imprenta Vilaró, Concell de Cent, 315, Barcelona-7. Temàtica: Butlletí Informatiu Esportiu.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

Antoni Muñoz, monitor de l'escola infantil.

“A LA ESCOLA HI HA CUATRE NIVELLS”

Antoni Muñoz, Manel Díaz i Sebastià Sanz son els tres monitors de l'escola infantil de tennis del Club.

— Com es va formar l'escola?
— La ideia va neixa fa dos anys i la explicació radica en que la població de nens començà a ser important. Es va fer un plantejament i el curs d'estiu va resultar molt positiu. A partir del any passat a prop de 60 nens hi hanaven a les classes però a l'hivern no hi varem tindre sort amb el temps. El soci del Club sa n'ha donat de que els seus fills poden aprendre a jugar a tennis per pocs diners, ja que per exemple el curs de dos mesos que es realitza a l'estiu costa 500 pesetes mensuals i a mes a mes es donen tota classe de facilitats per abonar l'import de les classes. Però sols el fet de que a un Club existeixi una escola de tennis, ja es motiu de sentirse orgullosos.

— Quants nivells es donan durant els cursos?
— Els nois fins els set anys forman un grup. Un altre

l'integren un grup intermix i dintre dels nois els més avançats forman un tercer apartat. El nivell que falta ha completa les noies.

— ¿Es suficient l'horari per que els nens assimilin els vostres consells?

— Les classes s'imparteixen en dies alterns i el dia de descans el nen acudeix igualment a la pista per jugar amb els seus amics.

— ¿Sortirà alguna figura?

— Tenim nens que jugan bé, però s'ha de tenir en compte que el aprenentatge es decisiu el nivell de joc que hi ha a cada Club. Llavors el nen sempre jugarà bé dintre del nivell de cada Club. A l'escola hem tingut dos nois que s'han marxat al Barcelona i Barcino respectivament.

En molts cassos els nens s'apuntan al curs d'estiu però quan arriba l'hivern s'acava tot...

— Passa en aquest cas que els pares apuntan al nen i no el porten, llavors quan li pre-

guntes a l'alumne per que no ha vingut a classe et respòn que el seu pare no la vulguet portar. Es important que els pares es mentalitzin que quan els seus fills està en un curs encara que hi sigui de tennis, ho te que acabar.

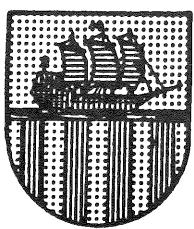
— ¿Quan pot costar un curs complet?

— L'escola infantil dels dissabtes val 700 pesetes a cada nen. El curs complet val 5000 pesetes.

Aquesta és a gran rasgos l'escola infantil del Club de Tennis Premià a on amb molta paciència i gran entusiasme tres monitors treballen per que els fills de els socis puguin aprendre les regles fundamentals del bell sport de la raqueta.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1975.— El dia 20 de novembre mor a Madrid l'aleshores cap de l'Estat espanyol Francisco Franco Bahamonde. Pocs dies després Joan Carles I és nomenat rei d'Espanya. Premià de Mar té 16.370 habs.

INFORMATIU

DE LES ACTIVITATS MUNICIPALS

AJUNTAMENT DE PREMIÀ DE MAR

N.º 1

ABRIL 1980

EDITORIAL

Teniu a les vostres mans el primer número de l'**INFORMATIU**, butlletí de l'Ajuntament de Premià de Mar, amb el que encetem la comunicació entre la Corporació Municipal i el poble.

Hauríem volgut que sortís abans, però no ha estat possible. Dificultats tècniques i econòmiques ens ho han impedit.

No obstant, ací el teniu, malgrat el retard. Estem satisfets de poguer-ho fer, ja que era un deure contret amb tots vosaltres en assolir els càrrecs que ens vareu atorgar, ara fa un any.

Cal aclarir des d'aquesta pàgina, que no pretenem amb aquesta publicació donar informació generalitzada de la vida del nostre poble. D'altres ja ho fan. Tan sols desitgem sigui un mitjà d'informació municipal envers els ciutadans i que tothom, directa i objectivament, estigui assabentat de la tasca desenvolupada per l'Ajuntament, les Comissions Informatives i llurs regidors.

D'altra banda, hem d'aclarir també per la seva importància, el desig i la voluntat de tots per a que l'**INFORMATIU** pugui fer-se en català i castellà, com en aquest primer número, però molt ens temem que això no serà possible. L'economia s'anteposa a la nostra intenció, i el text bilingüe reporta doblar el pressupost que hi ha fixat per a editar-lo.

Per aquest motiu, en les properes edicions d'aquest butlletí, hi hauran escrits en llengua catalana i d'altres en llengua castellana indistintament. Així és la realitat del nostre poble. Esperem i confiem amb la comprensió de tots.

Les seccions «Notes» i «Bústia Oberta» seran el complement d'aquest **INFORMATIU** que pensem tindrà bona acollida i col·laboració.

**COMISSION INFORMATIVA
DE RELACIONS PÚBLIQUES**

41

INFORMATIU.— Ajuntament de Premià de Mar.

Adreça: Ajuntament de Premià de Mar. Fundació: 1980. Números publicats: 7. Format: 18 x 25. Promig de pàgines: 12. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Gràfiques Premià. Temàtica: Informativa. Básicamente es pot considerar una cronología dels plens municipals.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

PRESIDÈNCIA

PREMIANENCS, AMICS TOTS:

En primer lloc, la meva més cordial salutació a tothom.

Fa ja un any que vaig prendre possessió de l'Alcaldia i, per aquest motiu, voldria expressar-vos molt breument les meves impressions respecte al funcionament de l'Ajuntament. En primer lloc, per tal que tots vosaltres sapigueu quina ha estat la meva actuació i forma de pensar, i en segon terme perquè és per a mi una obligació i, a l'ensems, una satisfacció, el poguer-me adreçar a tots vosaltres.

Tal com vaig prometre a la campanya electoral, l'objectiu primordial per a mi és servir els meus convillatans amb total dedicació i honradeza. Això mateix ho prometeren tots els partits, emprò, en ocasions, les directrius i els interessos dels mateixos intenten prevalèixer sobre l'única missió que crec que correspon als qui tenim el deure d'administrar el poble. El meu pensament en aquest punt és molt concret: Les Lleis les fan les Corts de Madrid i ara també el Parlament català, i nosaltres ens hem de limitar a acomplir-les i a administrar el poble amb total honestetat.

Tots els partits representats a l'Ajuntament tenen Conselleries, proporcionalment al nombre de consellers de que disposen. No s'ha discriminat ningú, i la composició de les mateixes ha estat feta d'acord amb llurs necessitats i desitjos, i disposen d'autonomia en llur treball. El resultat de la gestió de cada una d'elles vindrà donat per la capacitat i forma de resoldre els problemes per part dels elements que les componen, així com també per llur esperit de dedicació i treball.

I no vull acabar sense dir-vos que, malgrat els problemes, les dificultats i les tensions de cada moment, i que sé que per a vosaltres no pasen desapercebuts, estic content i esperançat perquè veig que Premià va endavant i que ja s'estan començant a recollir els fruits d'aquest primer any de gestió i de treball per part de tots nosaltres. Espero que tots plegats comprendrem que solament amb respecte, comprensió, dedicació i amor a Premià, aconseguirem la nostra fita, que és el benestar i la prosperitat de tots els premianencs.

Una forta abraçada a tots vosaltres.

EL VOSTRE BATLLE

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1976.— *Gran manifestació catalanista a Barcelona l'11 de setembre, amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya.*

**CONVERGÈNCIA
DEMOCRÀTICA
DE CATALUNYA**

C.D.C.

Desembre 1980

PROPOSTA D'ACTUACIÓ

MUNICIPAL A TERMINI MITJA

42

C.D.C.—

Adreça: Plaça de l'Ajuntament, 10. Fundació: Desembre del 1980. Format: 14,5 x 21 cms. Promig de pàgines: 20. Llengua: Catalana. Impresió: Ciclostil. Temàtica: Butlletí Informatiu de Convergència Democràtica de Catalunya.

LES NOSTRES ARRELS

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

CAPÍTOL 6.- CULTURA

- 6.1.- Biblioteca Pública i Museu Municipal.
- 6.2.- Protecció d'entitats que desenvolupin activitats culturals.
- 6.3.- Promoció cultural i artística.
- 6.4.- Catalogar tots els edificis d'interès.
- 6.5.- Ornamentació de places públiques.
- 6.6.- Campanya de catalanització.

E X P L I C A C I Ó

6.1.- Biblioteca Pública i Museu Municipal. Remodelar a fons la Masia de Can Maient, que alhora podrà donar cabuda al Museu Municipal,

6.2.- Protecció d'entitats que desenvolupin activitats culturals. Protegir les entitats que facin activitats culturals, en el benentès que la protecció es donarà per cada cas concret i previ estudi, que informarà la Comissió Permanent, per tal de decidir.

6.3.- Promoció cultural i artística. Promoció d'activitats culturals i artístiques de caràcter popular i amb participació d'Escoles i Entitats.

6.4.- Catalogar tots els edificis d'interès. Fer un catàleg de tots els edificis i conjunts de valor arquitectònic i salvaguardar-los de modificacions que els desfiguressin.

6.5.- Ornamentació de places públiques. Cal que a les places públiques s'hi faci el que calgui per a poder-les ornamentar amb possibles conjunts artístics, i sobretot s'ha de buscar un adequat emplaçament a una estàtua d'en Rafael Casanova.

6.6.- Campanya de catalanització. Incidir en la campanya de catalanització en el que fa a establiments i escrits públics.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1977.— El dia 29 de juny es produeix un tràgic accident a Graus (Osca) d'un autobus on viatjaven 55 dels nostres jubilats. El balanç fatal fou de 23 morts, 8 ferits greus i 24 ferits lleus. El fet commociona a un gran sector de la població. Es fan les primeres eleccions al Parlament Espanyol després de la dictadura franquista. El dia 23 d'octubre arriba a Barcelona, amb el restabliment de la Generalitat de Catalunya, el President Josep Tarradellas.

"TAIS"

1er BOLETÍN INFORMATIVO

ABRIL - 1979

43

TAIS.—
Boletín Informativo.

Adreça: Gran Via, Fundació: 1980. Períodicitat: Mensual. Format:
22,5 x 15,5 cms. Promig de pàgines: 19. Llengua: Catalana i Castellana.
Impressió: Ciclostil. Temàtica: Informatiu escolar.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

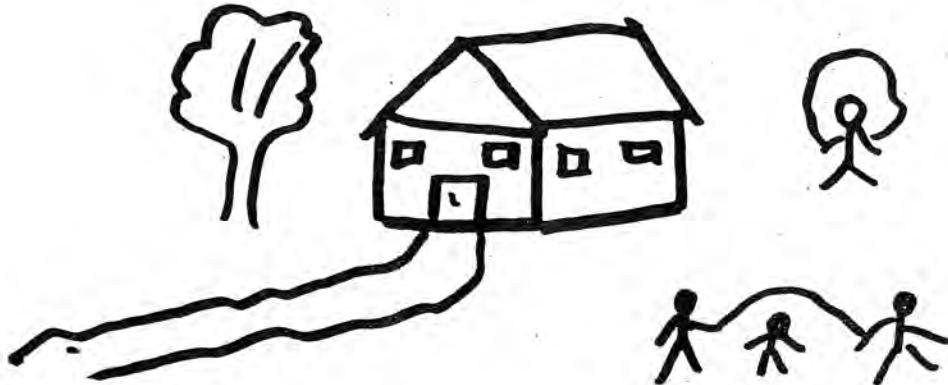
ACTIVIDADES DEL COLEGIO DURANTE EL PROXIMO TRIMESTRE

Lo más destacado de este trimestre, serán las colo -
nias para niños del JARDIN DE INFANCIA y PARVULARIO
la salida, se efectuará el día 7 de Mayo, lunes, y el
regreso a fin de no encarecer el costo de las mismas
nos interesaría que los vinierais a recoger el vier-
nes o el sábado por la mañana, al mismo tiempo que ve-
rliais donde han estado los niños.

El lugar de las mismas es en PICAMUXONS a 5Km. de VALJS
provincia de Tarragona.

El precio de las mismas sera de 2.800 - Ptas. todo in-
cluido.(los hermanos que pasen por dirección)

Dado que esta actividad es totalmente pedagógica y que
consta dentro del programaddel curso, el colegio perma-
necera cerrado para los niños que no asistan,
EXCEPTO Maternal y Nurseria.

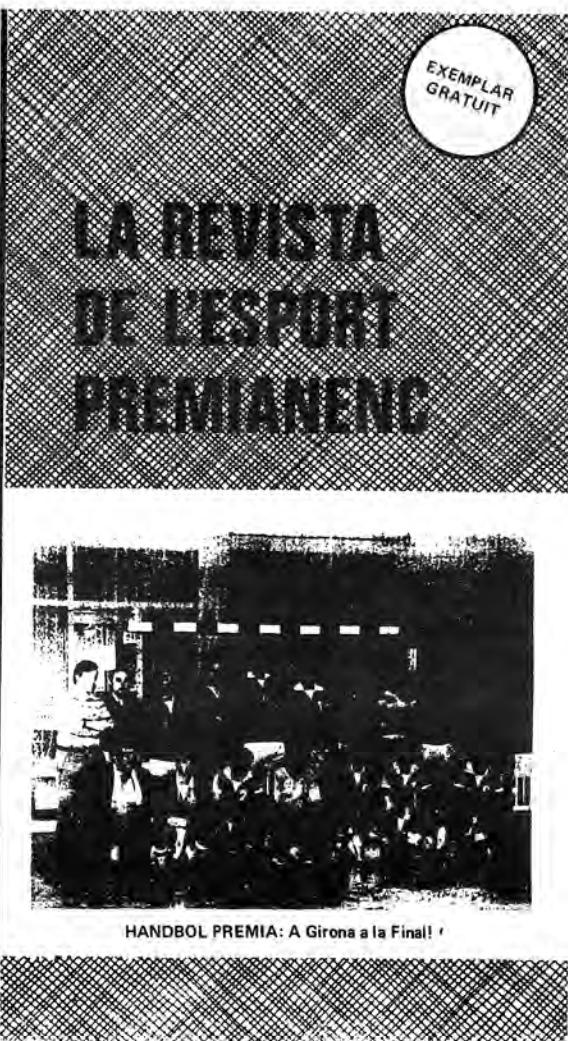

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1978.— El 31 d'octubre les Corts democràtiques aproven la nova Constitució Espanyola. El dia 6 de desembre, referèndum a l'estat espanyol per a l'aprovació popular de la Constitució. El resultat és favorable.

L
E
S
P
O
R
T
I
U

ANY I - Núm. 0

44

L'ESPORTIU.—
Full setmanal de l'esport premianenc.

Adreça: Verge del Pilar, 78, 3r. - Premià de Mar. Periodicitat: Setmanal. Fundació: 1981. Format: 32,5 x 22,5 cms. Promig de pàgines: 4. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Imprenta "La Juliana" Argentina. Director: Juan Lozano. Temàtica: Esportiva.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

-gimnàsia -

Brillante éxito en gimnasia deportiva

La gimnasia deportiva es una especialidad del mundo del deporte que presenta numerosas dificultades. Estas se hallan sobre todo en la carencia de instalaciones adecuadas para la práctica de este deporte, así como en la falta de un profesorado especializado en la enseñanza del mismo.

A pesar de tales inconvenientes, Premià de Mar, a través de la labor que se realiza en el "Gimnasio Club Premiamar", está alcanzando brillantes éxitos en esta difícil área deportiva.

Así, en esta temporada, los gimnastas premianenses se han clasificado en segunda posición en los "Campeonatos Escolares de Catalunya". Es-

ta victoria es realmente espectacular, dado que, a pesar del calificativo de "Campeonatos Escolares", en realidad todos los participantes procedían de los más renombrados clubs de la gimnasia catalana.

Junto a este éxito, en los Campeonatos de Catalunya, los gimnastas de nuestra población vienen obteniendo, durante dos años consecutivos, un primer puesto en la modalidad masculina de salto de potro y suelo.

Sin lugar a dudas, ante estos resultados, no nos queda más que felicitar a los gimnastas del "Club Premiamar" y animarle a que sigan obteniendo tan brillantes triunfos para el deporte premianense.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1979.— Dissolució de les Corts i noves eleccions generals al Parlament espanyol. El 3 d'abril, eleccions municipals. A Premià es van presentar 8 partits: CiU, ERC, Independents de Premià de Mar, PSC-PSOE, PSOE històric, Comunistes de Catalunya, PSUC i CC-UCD. Els resultats van ser els següents: PSC, 1.888 vots i 5 regidors; ERC, 1.741 vots i 4 regidors; CiU, 1.297 vots i 3 regidors; PSUC, 948 vots i 2 regidors; UCD, 725 vots i 2 regidors; Independents de Premià de Mar, 440 vots i 1 regidor; PSOE històric, 191 vots i cap regidor i Comunistes de Catalunya, 97 vots i cap regidor. El 25 d'octubre s'aprovà l'Estatut de Catalunya per referèndum popular. El 29 d'octubre ratificació de l'Estatut pel Congrés dels Diputats. El 12 de desembre ratificació de l'Estatut pel Senat. El 18 de desembre promulgació de l'Estatut pel Rei Albert Joan Rius fou nomenat batlle de Premià de Mar, fins que en Josep Torrents i Morales fou elegit. En el curs 1978-1979 fou inaugurat al carrer Torres i Bages, 1, l'Escola de Formació Professional de Premià de Mar, que depenent de Badalona, imparti classes d'Administració i Delineació de 1er. grau.

PERFIL Y FONDO

BOLETIN INFORMATIVO

abril - 1981 n°1

Col·lectiu de Treballadors del Gravat

- propósitos -
- más sobre categorías -
- ¿a donde vamos...? -
- vuelta atrás -

- el artículo y su comentario -
- la crisis... ¿que es la crisis? -
- una observación -
- los despidos -

45

PERFIL Y FONDO.
Butlletí Informatiu Col·lectiu de Treballadors del Gravat.

Adreça: Sant Pau, 13. Fundació: Abril 1981. Periodicitat: Mensual.
Números publicats: 5. Format: 31,5 x 22 cms. Promig de pàgines: 9.
Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Offset. Temàtica: Sindicalista.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

el artículo y su comentario

Estatuto de los trabajadores, Artículo 19 -Seguridad e higiene.

1. El trabajador, en la prestación de sus servicios, tendrá derecho a una protección eficaz en materia de seguridad e higiene.

2. El trabajador está obligado a observar en su trabajo las medidas legales y reglamentadas de seguridad e higiene.

3. En la inspección y control de dichas medidas, que sean de observancia obligada por el empresario, el trabajador tiene derecho a participar por medio de sus representantes legales en el centro de trabajo si no se cuenta con órganos o centros especializados competentes en la materia a tenor de la legislación vigente.

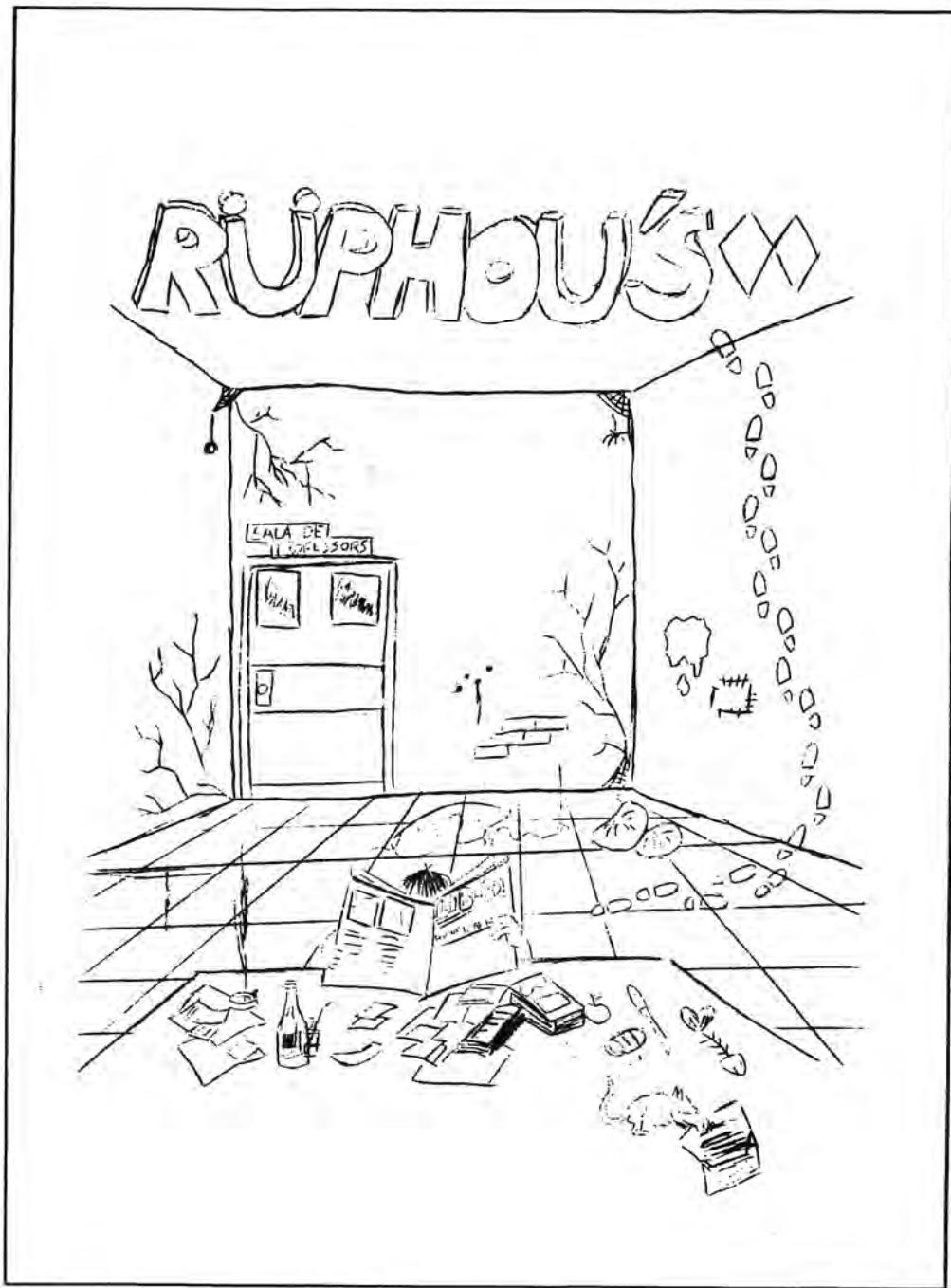
4. El empresario está obligado a facilitar una formación práctica y adecuada en materia de seguridad e higiene a los trabajadores que contrata, o cuando cambien de puesto de trabajo o tengan que aplicar una nueva técnica que pueda acasionar riesgos graves para el trabajador o para sus compañeros o terceros, etc. etc.

EL COMENTARIO.- Si un trabajador en actitud de desacato e infringiendo las medidas de seguridad e higiene se tirase un pedo en el centro de trabajo, y no se dispone de laboratorio de análisis de gases, podrá el empresario pasearse acompañado de los representantes legales en actitud fiscalizadora y controladora de las mencionadas medidas. Encontrado el autor, se le facilitará una "formación práctica y adecuada en la materia".

NOTA: Este comentario a sido extraido del Estatuto para el trabajador, editado por el Colectivo Legitima Defensa.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1980.— Primeres eleccions post-franquistes al Parlament de Catalunya, el 20 de març. Es van presentar els següents partits: BEAN, CC-UCD, CiU, CiC, ERC, FE de las JONS, Fuerza Nueva, Nacionalistes d'Esquerra, Partido Nacional Independiente, PCOC, PSA, PSC-PSOE, PSUC, Solidaritat Catalana, Unidad Comunista i Unitat pel Socialisme. Fou elegit President de la Generalitat de Catalunya en Jordi Pujol i Soley, de CiU, i com a President del Parlament Heribert Barrera d'ERC.

46

RUPHOU'S.-

Adreça: Rafael de Casanova, s/n. Fundació: 2-4-82. Preu exemplar: 25 Ptes. Números publicats: 1. Format: 21 x 30 cms. Promig de pàgines: 15. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: Ciclostil-FP Premià. Temàtica: Butlletí escolar-Recull d'articles de l'alumnat.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

¿IMAGINACION?

Julio Verne escribió 104 novelas, de las cuales las más importantes y curiosas son:

- 500 millones de Begun: En esta obra nos habla de la futura existencia de satélites.*
- Robur el conquistador: Nos habla del avión, el helicóptero y la materia plástica.*
- El castillo de los Cárpatos: el cine sonoro.*
- Cara a la bandera: la bomba atómica y aparatos teledirigidos.*
- Veintemil leguas de viaje submarino: Verne nos habla de un submarino super actualizado, de trajes acuáticos, y nos da a conocer unos paisajes marinos excelentes.*
- De la Tierra a la Luna, y —Entorno a la Luna: Verne es tomado como un excéntrico ya que veía posible traspasar la atmósfera, y aún más difícil llegar a la Luna.*
- En esta obra Verne está muy acertado en cuanto al número de tripulantes, tres, Fuerza del campo gravitatorio de la Tierra, el hecho de rodear la Luna y regresar después a la Tierra, como hacen los cohetes actuales, la velocidad y el lugar de amerizaje.*

Después de haber leído estos últimos párrafos, unas preguntas surcan mi mente ¿Pudo encontrar estos datos en alguna biblioteca? ¿Era simple imaginación? ¿Era un profeta?

Me parece que hasta que no se invente la máquina del tiempo estas serán unas de las muchas preguntas sin respuesta de este planeta.

Tripp

(Reproducció).

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1981.— *En el curs 1981-82 s'inaugurà l'Institut de Formació Professional Cristòfol Ferrer, donant classes de les branques Administrativa, Delineació, Electrònica, i Automoció. El mes de març d'enguany, Julià Maristany del Rayo és nomenat nou rector de Premià de Mar. El cens ja és de 20.034 habitants de fet, un increment del 1.000 per 100 respecte al de l'any 1900. El 23 de febrer es produeix un intent frustrat de cop d'estat pel tinent-coronel Tejero, al Congrés de Diputats, i pel capità general Milans del Bosch, a València.*

e' informatiu

AJUNTAMENT DE PREMIÀ DE MAR

PREMIÀ DE MAR

ANY I - N. 1 - Juliol 1982 - Exemplar gratuït

Acaba la crisi: els convergents a l'oposició

- ◆ Arriba la Festa Major
- ◆ Esclata la guerra de l'escut
- ◆ Erick Laville torna a la vila

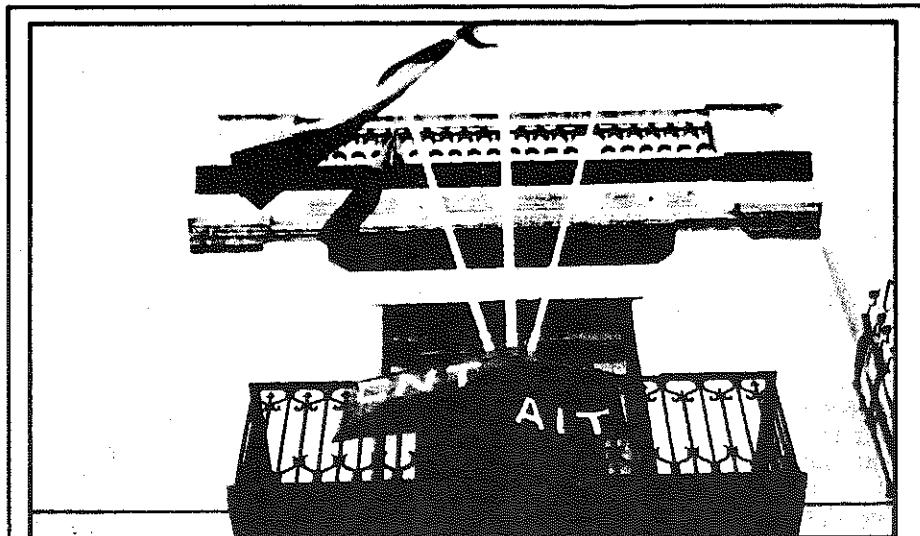
47

L'INFORMATIU.—

Ajuntament de Premià de Mar.

Adreça: Plaça de l'Ajuntament, 1. Fundació: Juliol 1982. Preu exemplar: Gratuit. Números publicats: 1. Format: 21 x 30 cms. Promig de pàgines: 16. Llengua: Catalana i Castellana. Impressió: La Juliana - Argentona. Director: Coordinador, Ramon Soto. Temàtica: Informació municipal i local.

De la publicació reproduïda a la pàgina anterior n'hem seleccionat el següent article:

La Cooperativa serà transformada en Casa de Cultura

Els locals de la Cooperativa, recentment recuperats per l'Ajuntament, seran utilitzats com a Casa de Cultura de Premià i per a tot tipus d'activitat ciutadana. Així es desprèn de les darreres reunions que han mantingut les entitats culturals premianenques amb la conselleria de cultura i relacions públiques des de que la històrica Cooperativa ha passat a ser patrimoni del nostre poble.

La Cooperativa "La Unió Obrera" fou fundada l'any 1920 i regentada pels socis fins l'any 1936 quan la CNT pren el control. Acabada la guerra civil, els locals són incautats pel govern feixista i destinats a la ubicació de la CNS.

Amb l'avveniment de la democràcia la Cooperativa queda orfe, malgrat que l'Ajuntament té llogada la planta baixa per a escoles des de l'any 1946. Per fi, l'any 1979 es produceix la primera cessió per part dels membres de la Cooperativa que encara vivien. La CNT, però, ha seguit reivindicant els locals. Mentrestant, la conselleria de cultura ha

continuat amb els tràmits, evitant qualsevol acte de força fins que no hi hagués una resolució jurídica.

El passat dia 12 de maig, el Diari Oficial de la Generalitat publica l'escript pel qual es torna a legalitzar la Cooperativa, constituint-se una nova junta presidida pel senyor Espígol, un ex-membre de l'entitat. Quinze dies més tard la nova junta fa donació dels locals a l'Ajuntament de Premià de Mar. Acte seguit, el Consistori pren la determinació de canviar els panys de les portes i convocar una reunió amb les entitats culturals premianenques per tal de decidir la transformació de la Cooperativa en Casa de Cultura i centre d'activitats ciutadanes.

Fins ara, les entitats que han fet servir els locals de la Cooperativa han estat els Amics de la Sardana, el Grup d'Escoltes, el Centre Excursionista, el Grup de Fotografia, la Societat Colom-bòfila, el Grup de Putxinel·lis, el Grup de Pessebristes, el Grup de treballadors del Gravat i l'Escola de Música Municipal.

CRONOLOGIA HISTÒRICA del nostre poble durant els darrers 84 anys

Any 1982.— Inauguració de l'ambulatori al carrer de la Plaça, al costat del cementiri.

JARDI D'INFANTS

Camí Ral, 26
Telf. 751 44 40

— Angel Guimerà, 8
PREMIA DE MAR

VIDRES

Rigola

Sant Pau, 40
Telf. 751 25 48
PREMIA DE MAR

BALDOSAS
ESPEJOS
SOBRE - MESAS
BALDOSILLAS
VIDRIERAS
EMPLOMADAS
GRAVENTS
NACORS
VIGUETAS
PLASTICO PARA
CLARABOYAS

RIN
rotomarc s.a.

gravats per a estampació tèxtil
plana i rotativa

Enric Granados, 24-26 - Tel. 751 05 27 - Apartat 41
PREMIA DE MAR (Barcelona)

EXPOSICIO: Gran Via, 167 Telf. 751 54 01
PREMIA DE MAR

MAGATZEM: Ctra. Vilassar de Dalt Qlm. 1,1
Telf. 751 28 10 PREMIA DE MAR

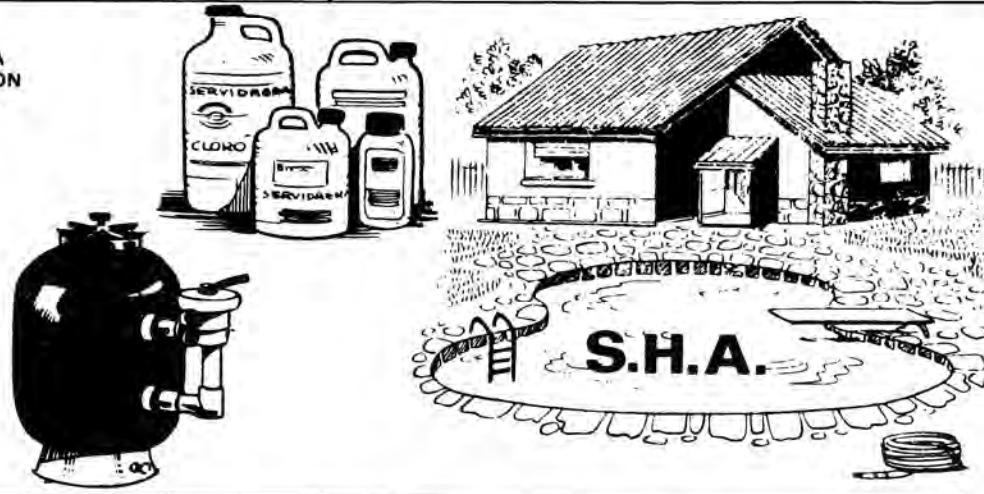
LO MEJOR PARA
LA CONSERVACION
DE SU PISCINA

- Filtros
- Skimers
- Calderas calef.
- Cloro
- Diatomeas
- Trampolines
- Salabardos
- Escaleritas
- Limpiafondos

VISITENOS Y SE CONVENCERA

S.H.A.

Ctra. San Pedro, 52
Tel. 751 07 43
Premia de Mar

PASTISSERIA

BOMBONERIA

BRUGUERA

CASA PETIT

JOAN
GÓMEZ
VINARDELL

ELECTRICITAT
LAMPISTERIA

Jacint Verdaguer, 112
Telfón 751 13 73
PREMIA DE MAR

Peleteria
Giatas

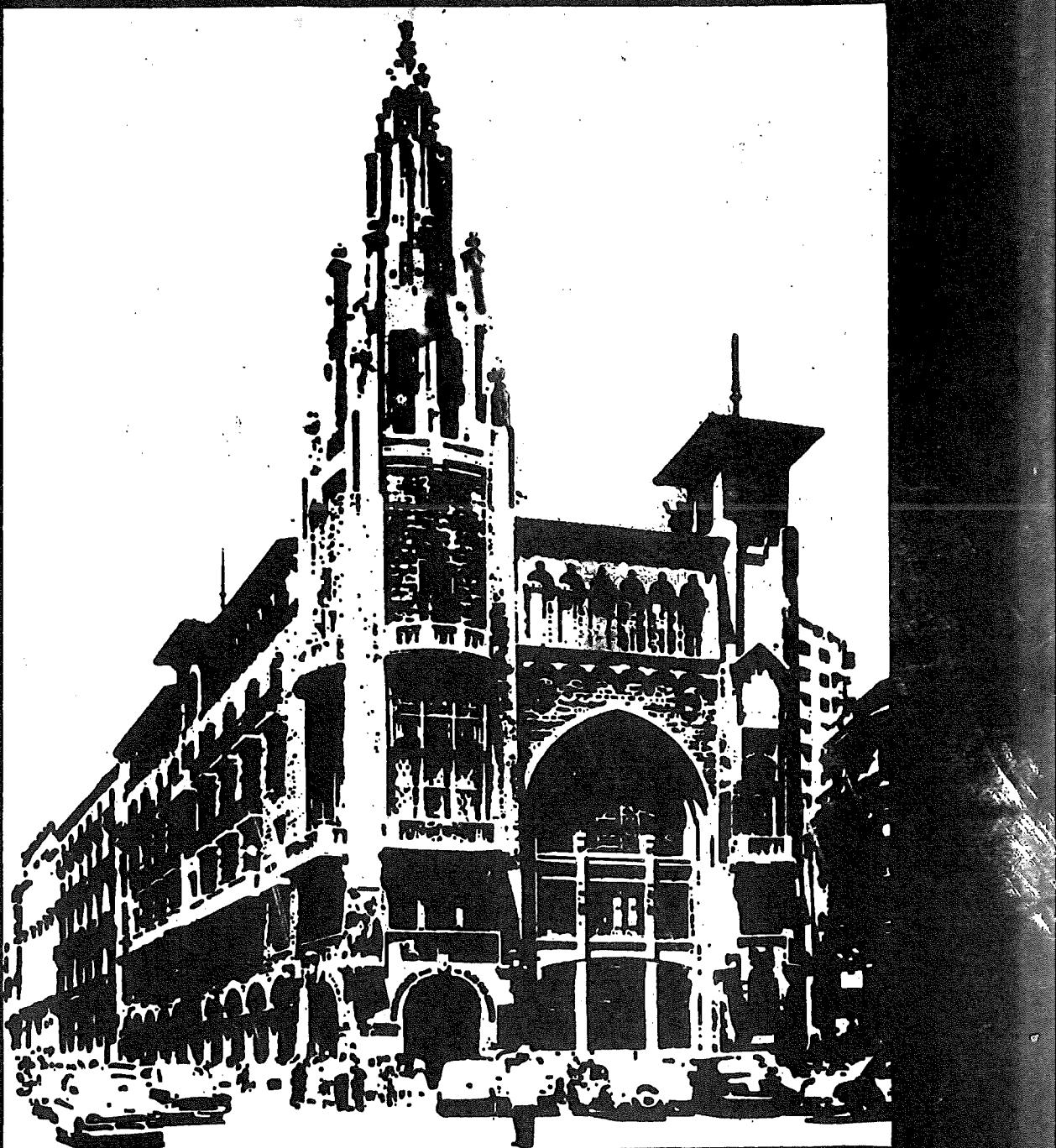
TODA CLASE DE PRENDAS
CONFECCIONADAS Y A
MEDIDA EN

Zorro, visón, lobo, nutria, lince,
marmota, astrakan, ozelote,
gimeta, gato salvaje, perrito gril,
mouzon, rat-musquet

Dr. Martí Casas, 21, bajos - Tel. 751 19 59
(al lado del Casal y a 100 m. de Carretera Nacional)
PREMIA DE MAR

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESÀ
I D'ESTALVIS

“la Caixa”
de Catalunya i Balears

oficines centrals: Via Laietana 56-62 Barcelona 3